

**Audronė
Ilgevičienė**

EROS PRIEŠAUŠRYJE,

arba

**apie išniekintą okultizmą,
astrologiją ir
„Pasaulio pabaigą“**

Audronė Ilgevičienė

EROS PRIEŠAUŠRYJE,

arba

**apie išniekintą okultizmą,
astrologiją ir
„Pasaulio pabaigą“**

TIAMATA

EROS PRIEŠAUŠRYJE,

arba

**apie išniekintą okultizmą,
astrologiją ir
„Pasaulio pabaigą“**

UDK 133.2
II-21

Redaktorė *Audronė Jautakienė*
Knygos dailininkė *Diana Dailidienė*

ISBN 978-9955-31-040-2

© Audronė Ilgevičienė
© UAB „Tiamata“

TURINYS

<i>Apie vykstantį procesą</i>	11
<i>Priminimai apie astrologiją</i>	25
<i>Apie ciklus</i>	39
<i>Apie naujų Saulės planų atsivėrimą ir Saulės aktyvumą</i>	62
<i>Apie vertybes</i>	79
<i>Apie apsivalymą savose sferose ir okultizmą</i>	83

PASAULIO MOKYTOJŲ TEKSTAI

<i>Apie Nabiru planetą</i>	138
<i>Dar kartą apie kataklizmus</i>	141
<i>Apie moters vaidmenį naujojoje epochoje</i>	150

Mielas Skaitytojau,

vėl Tavo rankose neplanuota knygelė.

Nemažai metų, o, matyt, ir gyvenimų gyvendama tarp matomo, t. y. materialaus, ir nematomo, t. y. nematerialių, pasaulių, negaliu tylėti matydama, kaip žmonių mintys, baimės ir kalbos apie pasaulio pabaigą 2012 metais kuria siaubingą mentalinį karkasą apie niekuo neprasikaltusią Žemę, kaip šis karkasas bando įgyti astralines formas, o galiausiai reikštis ir materialiajame plane, vadinasi, Žemė ima nuo jo valytis.

Visais laikais šitaip buvo: užtenka pasėti baimės sėklą, kaip netrunka ji dygti ir vešėti. Tada ta baime naudojami tie, kurie siekia valdyti kitus pamiršdami, kad jų pačių kūnas mirtingas.

Žinoma, jog visi procesai, vykstantys kosmose, kaip ir neišvengiamai mūsų Žemėje, turi savus ciklus, kurių esmė – Evoliucija. Vienu ciklu pabaigoje, kitų pradžioje vyksta savotiška atranka tų, kurie siekia evoliucijos ir dėl to kažką veikia, ir tų, kurie jos nesiekia, arba involiucionuoja. Tai nereiškia, jog šiai atrankai būtini gamtos kataklizmai ar karai.

Viskas atliekama žymiai subtiliau, nes ne apie kūno, o apie sielos Evoliuciją kalbama. Kai kam tais katalizmais tampa iš pažiūros pačios paprasčiausios gyvenimiškos situacijos ar santykiai. Kai kam tai – lemtingas pasirinkimas, kurį atlikus gyvenimas keičiasi iš esmės. Kai kam tai – lyg atsitiktinai sutiktas žmogus, kuris, rodos, nieko nedarydamas, apverčia gyvenimą aukštyn kojomis. Kai kam tai – svarbi netektis, paskatinusi pamatyti kitą, iki tol nesuprantamą gyvenimo pusę. Kitam tai – pasipriešinimas vykstančiai neteisybei. Visokių gali būti katalizmus, tačiau visų jų pasekmė – pokyčiai. Gamtiniai katalizmai vyko visais laikais įvairiose Žemės vietose, bet tik kelis kartus Žemės istorijoje – visoje Žemėje. Šį kartą tai dar ne tas atvejis...

Negaliu likti nuošalyje, žiūrėdama, kaip ezoterinio pasaulio putos nuodija žmonių sąmonę, todėl rašau iš to pasaulio vidaus... Atrodo, pasaulis išprotėjo: vieni statosi žemines ir kaupia maisto atsargas (kam, jeigu nesi vien fizinis kūnas?), kiti perka išsigelbėjimą žadančius „kanalus“, paklodami sukčiams visas savo santaupas ar net perduodami savo butus (kam „pašvęstiesiems“, prie tų „kanalų“ prijungiantiems, pinigai, jeigu viskas baigsis? Nuo

kada pašvęstieji už tokius dalykus, net jeigu tai būtų tiesa, ima pinigų?).

Pradžioje sėdau rašyti straipsnį, tačiau jis darėsi per daug ilgas ir rimtas, kad atspausdintų nors kuris Lietuvos laikraštis. Šitaip gimė ši knygelė. Ji – tai dar vienas bandymas paskatinti Jus susimąstyti, kad taptumėte atspariais žemųjų pasaulių žaidimams, tvirtais ir sąmoningais savo ir savo šalies gyvenimo kūrėjais. Ji papildys ir iliustruos tai, ką kai kurie Jūsų jau studijavo „Antropoteosofijos“ I tome.

Pokyčiai skaudūs tiems, kurie bando sustabdyti upės tėkmę, tačiau jie atveria daugybę naujų galiomybių tiems, kurie drąsiai ta upe plaukia.

Todėl darykite tai, ką mokate geriausiai, ir nepamirškite tų žmonių, kurie Jus palaiko ir myli. Kurkite gerį ir gėris gyvens su Jumis.

Audronė Ilgevičienė

Apie vykstantį procesą

2012 metų pranašysčių bumas pakėlė į paviršių viso okultinio pasaulio putas. Vieni įsikibę į užsibai-giantį majų kalendorių pamiršta, kad kaip dabar, taip ir seniau kalendoriai sudarinėjami tam tikram ciklui, todėl nėra begalinio kalendoriaus ir būti negali. Kiti ieško efemeridėse (tai pagrindinė astrologo knyga, kurioje pateiktos dangaus kūnų judėjimo įvairiems laikotarpiams lentelės) lemtingų griaunančių pla-netų konfigūracijų arba jų išsirikiavimo viena eile, garsiai pranešdami apie savo atradimus. Deja, dau-gelis jų neatsižvelgia į jau buvusias, dažnai cikliška-i besikartojančias, panašias konfigūracijas ir pozici-jas... Taigi, neužtenka pasaulio pabaigai numatyti vien tiktai prognostinės astrologijos išmanymo ar regėjimų, prie kurių nesunku prisirišti...

Viso pasaulio aiškiaregiai mato baisias bangas, uraganus, liepsnas, žemės griūtis. Matė anksčiau, mato ir dabar.

Iš tiesų procesai vyksta. Tačiau, kalbant apie regėjimus, nereikia pamiršti dar vieno faktoriaus: jautrūs žmonės netrunka reaguoti į autoritetingo savoje srityje žmogaus pranašystes ir regėjimus, to-

dėl nesunkiai užsiprogramuoja. Šitaip imamas kurti astralinis situacijos karkasas. Po kurio laiko situacija tiesiog pritraukiama į fizinį planą, vadinasi, ji įvyksta... Tai žino geri okultistai, todėl labai atsargiai taria žodį, galintį nuskambėti kaip pranašystė.

Kataklizminiai procesai vyko, vyksta ir vyks... Tai periodiškai atsitinka nuolatos. Vienu metu jų daugiau, kitu – mažiau. Jie ypač dažni epochų sandūrose. Tačiau visų gyvenančiųjų Žemėje sunaikinimas – tai itin retas reiškinys. Dar ne dabar. Procesai vyksta skirtingose Žemės vietose ir skirtingais masteliais. Jie stipriai yra susiję ir su Saulės aktyvumu bei jos anomalijomis. Žinoma, jog seisminėse zonose, taigi, Žemės plokščių sandūrų ir vulkaninės veiklos vietose, jie vyksta pirmiausia. Todėl ramiau gyvena atokiau nuo tų zonų esančios šalys. Nėra sunku rasti seismines zonas, pasitelkus net paprasčiausius mokyklinius fizinės geografijos žemėlapius. Keičiantis klimatui, vykstant globaliems procesams, apie kuriuos jau garsiai kalba viso pasaulio mokslininkai, aktyviausios, vadinasi, labiausiai pažeidžiamos, tampa būtent tos zonos.

Grįžkime prie paties aiškiaregystės proceso. Kaip aiškiaregis regi? Didžioji dalis žmonių, turinčių astralinį matymą, regi mažiau ar daugiau ryškius fragmen-

tiškus vaizdus lyg filmo dalį arba lyg iš ekrano ateinančius vaizdus... Tai savaiminis, nekontroliuojamas matymas. Jis gali nesunkiai atsiverti žmonėms, atliekantiems specialias praktikas, arba... savaimė. Laikui bėgant, vis daugiau žmonių ims šitaip matyti. Tačiau tikrai nėra paprasta išmokti „išversti“ savo reginius į žmogišką kalbą... Lengviausia perteikti tuos vaizdus tiesiogiai kaip neužginčijamą tiesą. Kartą regėjęs sukrečiantį vaizdą, aiškiaregis nejučia gali prisirišti prie savo paties regėjimo, todėl net norėdamas sąžiningai pasitikrinti matymą vėl mato tai, kas jį sukrėtė... Tik žinąs savo regėjimų kilmę ir mokąs valdyti savo paties norus bei, būtinai, emocijas aiškiaregis sugeba savo regėjimus kontroliuoti, sąmoningai juose elgtis. Tik sugebėdamas atsijungti nuo bet kokios informacijos apie tai, ką siekia pamatyti, jis gali objektyviai analizuoti savo paties ir kitų regėjimus, rasdamas juose esmę, o ne pasiklysdamas detalėse. Ir tiktai mažutė dalelė tokių žmonių imasi ieškoti, kaip įmanoma pakeisti tai, kas buvo regėta.

Sakykime, Jūs stebite gerais žiūronais pritrauktą gaisro ar audros jūroje ar sausumoje fragmentą. Tokiu pat būdu filmo režisierius pritraukia ir išdidina vaizdus, kuriuos nori pabrėžti... Žinoma, tai gali sukristi taip, kad atrodys, jog gaisro apimta visa

Žemė arba ją visą užkloja milžiniškos bangos...

Astralinis matymas, arba aiškiaregystė, – tai matymas to, kas vyko, vyksta ir, vyks iš astralinių pasaulių pozicijos. Mes gyvename materialiam pasaulyje, todėl jo taisykles išmanome geriausiai. Aiškiaregis, gyvendamas įprastą žmogui gyvenimą, savo darbo procese patenka į kitas, vadinasi, t. y. fiziniams akims nematomas, sferas, kuriose viskas, kas vyks materialiajame plane, formuojasi. Vieni mato tai lyg pro rūką, kiti – aiškiai. Vieni mato ryškias spalvas, kiti – ne. Vieni užuodžia aštrius kvapus, kiti – ne. Vieni mato simboliais, kiti – kitaip. Čia viskas priklauso nuo aiškiaregio vidinio pasiruošimo, vadinasi, kvalifikacijos.

Apie pasaulius buvo kalbėta Astrėjos „Antropoteosofijos“ I tome, tačiau trumpai priminsiu apie tris pagrindinius astralinius sluoksnius:

- *Tamsos, arba žemasis, astralas*, kuris turi dar daug pasluoksnių. Jo gyventojai yra suinteresuoti involiucija, o ne evoliucija. Todėl iš šių pasaulių retai įmanoma regėti gerą baigtį... Iš čia regintys aiškiaregiai labai kategoriški, dažnai chaotiški ir nemoka to, ką matė, paaiškinti arba aiškina tiesiogiai.

- *Vidurinysis astralas* su savo pasluoksniais. Tai norų, vilčių, svajonių, taip pat numatymų formavi-

mo, vadinasi, malonių iliuzijų, vieta. Iš šios vietos regintieji nėra užtikrinti tuo, ką regėjo, ir retai sugeba tai paaiškinti, tačiau jie nesunkiai prisiriša prie savo regėjimų patys.

- *Šviesos, arba aukštesnysis, astralas* su savo pasluoksniais. Tai visų religijų dievybių ir religinių egregorų buveinė. Šiuos sluoksnius pasiekiantys aiškiaregiai nėra kategoriški. Jie šviesūs ir savo vidumi švarūs žmonės, siekiantys padėti kitiems. Jų matymai aprėpia plačiausiai. Jie moka paaiškinti savo regėjimus. Kai kurie jų net mato galimų įvykių pakeitimo variantus ir kelius.

Astraliniuose sluoksniuose galima rasti ir tai, kas buvo, ir tai, kas yra ir bus. Tačiau čia rasime ir tai, ką žmonės savo norais, mintimis, žodžiais bei mentalinėmis programomis sukuria ir vėliau pritraukia į materialųjį planą... Todėl nesugebantis viso to atskirti aiškiaregis gali regėti tiek tai, kas iš tiesų bus, tiek tai, apie ką visi galvoja arba kalba... Ne veltui sakoma: atsargiai galvok ir kalbėk, nes tai gali pildytis... Kuo koncentruočiau ir daugiau žmonių galvoja ir kalba apie tą patį, tuo stipresnę energetinę darinį astraliniame plane jie sukuria. Galiausiai jis ima veikti tiesiogiai, vadinasi, materijoje... Pagalvokite, mie-

lieji, kiek daug dabar kalbama apie pasaulio pabaigą, kiek filmų pastatyta. Tos kalbos virsta programomis, skatinančiomis baimes, košmariškus sapnus, vizijas, o galiausiai... kataklizmų paūmėjimą...

Todėl ir kalba išminčiai, jog kataklizmai gimsta pačių žmonių mintyse. Savyje juos pergalėti reikia...

Iš to, kas buvo kalbėta, turėjote suprasti, kad tik nuo aiškiaregio vidinės švaros ir sugebėjimo atskirti priklauso, ar jis nuskaitys realią ateitį, ar prisijungs prie kito aiškiaregio regėjimo, ar matys žmonių mintis apie įvykį arba jų baimes, ar tiesiog „atsirems“ į jau sukurtą astralinį mentalinių programų karkasą tuo klausimu...

Iš čia... pasiklydimai tarp to, kas iš tiesų gali būti, ir minčių arba kalbų apie galimus įvykius... Todėl rimtos dvasinės kryptys vadina šiuos pasaulius *maja*, arba *iliuzija*. Būtent todėl tikri mokytojai visaip liepia savo mokiniams kuo greičiau palikti šią sferą ir eiti toliau...

Sunku tikėti tais „pranašais“, kurių matymus sukelia kvaišalai, kitokios papildomos priemonės arba to jie yra išmokę praktikuodami specialias technikas. Aiškiaregystė, kaip ir begalė kitų iš pirmo žvilgsnio neįtikėtinų sugebėjimų, būdinga susivokusiam žmo-

gui. Ji yra *kiekvieno prigimtyje*, vadinasi, latentinėje formoje. Visa tai subtilesni sugebėjimai nei fiziniai. Jie pamažu atsiveria dvasios siekiančiajam natūraliai. Tačiau toks žmogus niekaip nepiktnaudžiauja šiais sugebėjimais, o atsakingai jais kaip instrumentais naudojasi tada, kai to iš tiesų reikia, bet ne pramogai, savidemonstracijai ar uždarbiui. Tokie sugebėjimai atsiveria pasišventusiems dvasininkams bei bet kurių dvasinių kryptių susivokusiesiems. Anksčiau apie tokius gebėjimus jie net neįtarė. Dabar supranta juos kaip dar didesnę atsakomybę, o ne ką kitą. Kartu jie sužino ir taisyklę, atsiveriančią susivokusiesiems: nenaudoti savo sugebėjimų asmeniniam tikslams ir jais niekur nesigirti.

Daug žmonių, vadinančių save ezoterikais, siekia aiškiaregystės, gydymo, poveikio kitiems, taigi, vadinamųjų magiškų galių. Nesuprasdami savo pačių vidinės kokybės, nežinodami nematomų pasaulių taisyklių, jie veržiasi valdyti tai, ko nesupranta... Nuobodu tokiems klausytis apie darbą su savimi, tačiau suklūsta vien paminėjus žodelį „galios“... Tokiems „galios“ – tai lyg racionalistui mokslininkui titulas ir mokslinis laipsnis.

Greitai suranda tokie sau „mokytojus“. Didelis ir įvairus dabartiniame pasaulyje yra „dvasinis“ prekybos centras – visokių jame prekių galima surasti. Tokia preke tampa ir galios... Stiprios praktikos, paveikiančios energetines žmogaus sistemas, dažnai ir psichiką, taip pat „pašventimai“, „iniciacijos“, prijungiančios prie nepažįstamo egregoro mainais nežinia už ką, gali kartais tai suteikti. Tokie aiškia-regiai didžiuojasi nauju sugebėjimu, giriasi šimtaprocentiniu savo prognozių patikimumu. Jie lyg vaikai lipa ant scenos, kad parodytų savo išskirtinumą. Nesupranta tokie atsakomybės už išstartą žodį. Nesuvokia, kad šitaip programuodami žmones nusikalsta Evoliucijos principui ir pažeidžia pagrindinę taisyklę, kurios laikosi visi pasauliai, – *nesikišimą į laisvą kiekvieno žmogaus pasirinkimą*.

Čia reikėtų priminti, kad net patys stipriausi pasaulio aiškia-regiai niekad nekalbėdavo apie šimtaprocentinį aiškia-regysčių išsipildymą. Laikoma, kad *jeigu pranašystė ar prognozė pasitvirtina 80 procentų, tai ji ir yra pati teisingiausia...* Dar – jie visi gerbė jau minėtas taisykles. Vadinas, žmogiškasis faktorius visados išlieka, kaip ir galimi kiti ateities variantai... Tai žino sąmoningi aiškia-regiai.

Kaip buvo sakyta, visokių yra aiškiaregių. Dabar jų skaičius didės, nes daug vaikų, gimstančių po 2000 metų, jau savaime gali turėti visa tai, apie ką kalbėjome. Tėvai turėtų nebenustebti, išgirdę mažylį kalbantis su kažkuo, ko šie nemato. Čia svarbiau būtų išsiaiškinti, kaip tas jo draugas atrodo ir ko jis moko. Pagal tai bus aišku, kas tai yra. Nuo to turėtų ir priklausyti tolesnis tėvų elgesys. Vadinasi, paprastas psichologas čia vargiai padės. Darbui su šiais vaikais labiausiai tiks žmonės, gimę po 1980 metų, kurie supranta dvasios fenomenus ir myli vaikus. Bet kuriuo atveju tai niekuo su jokia psichine liga nesusiję... Tai tiesiog realus buvimas tarp kelių pasaulių: matomo ir nematomo. Vadinasi, dar didesnė atsakomybė tam žmogui, kuris šitaip gyvena.

Susivokusiems žmonėms, nesvarbu, kokiai dvasios ieškojimo kryptiai jie priklauso, *astraliniai pasauliai* – tai dvasios minties pasaulio formų astraliniai įsikūnijimai, gyvenantys pilnakraujį gyvenimą astraliniuose planuose ir formuojantys žemiško gyvenimo formas ir reikalus. Todėl galima juose rasti visko.

Yra čia ir praeitų gyvenimų istorijų, tačiau jose ne tik tai, kas buvo, bet ir tai, ko buvo norėta ar siekta,

tačiau negauta. Būtent tas ir supainioja reinkarnacijos terapijos mylėtojus. Naudinga ji tada, kai žmogus pasiruošęs objektyviai priimti ir suprasti gautą informaciją, todėl ji niekaip nepakenkia jo santykiams ir gyvenimui, bet suteikia naujo tvirtumo ir aiškumo. Kenksminga, kai ryžtamasi tam dėl smalsumo ar net mados, taip pat kai vidinių vertybių ašis dar nesuformuota, taigi, žmogus abejoja ir sunkiai renkasi dvilypėse situacijose. Toks yra lengvai paveikiamas. Vadinas, pats dar neturėdamas išvystyto vidinio matymo, vienareikšmiškai priima tokio seanso vadovų regėjimus ir patarimus. Dalis tiesos tuose reginiuose gali būti, tačiau kita dalis gali būti ir sąmoningos arba nesąmoningos hipnozės efektas. Taip gali nutikti, kai atsipalaidavęs, atsivėręs, vadovu pasitikintis žmogus priima didelius psichinius krūvius, kuriems ne kiekvienas yra pasiruošęs. Iš čia, atsižvelgiant į tai, kas buvo matyta, – psichikos sutrikimai vėliau arba aštrios problemos su vizijose matytais žmonėmis...

Yra ir kitas regėjimų lygmuo. Tai *mentalinis matymas*. Toks regintysis nemato astralinių vaizdų. Jis gali regėti šviesas, minties struktūras, o gal girdėti kosminius garsus... Gali regėti tiesiog *mintimis*. Tas regėjimas įmanomas tiktai tada, kai žmogus jau yra įvaldęs savo emocijas ir moka nutildyti mintis. Tai

nėra galvojimas, kaip skaitytojui gali atrodyti. Šis matymas įmanomas tik su sąlyga, jeigu *galvojama nebus...* Tam reikia mokėti valdyti savo paties galvą, vadinasi, mintis. Ilgai tenka dirbti su savimi, kad visa tai įvyktų. Be valios ir koncentracijos jėgos to nepadarysi. Toks žmogus moka išlaukti ir... tylėti... Asmeniniai norai trukdo tokiam matymui, vadinasi, jų turi taip pat nebūti... Mentalinis matymas yra pakankamai platus ir gilus. Įvairių interpretacijų čia gali būti, tačiau kategoriškumas nebūdingas šitaip matančiajam, nes mato jis ne vieną, o kelis tos pačios situacijos variantus.

Susivokusiajam būdingas *dvasinis matymas*. Tai erdvinis matymas, vadinasi, beribis ir jokių laiku neapribotas. Jis aprėpia, jeigu reikia, ne tik sielos gyvenimus, bet ir civilizacijos ar kosminių objektų formavimosi, augimo ir atmirimo etapus su visomis priežastimis ir pasekmėmis... Toks žmogus beveik nelenda į smulkius gyvenimo aiškinimus ir detales. Jis mato globaliai. Todėl sunku visa tai paaiškinti žodžiais tiems, kurie klausia, nes bet koks aiškinimas nėra išsamus. Šiam žmogui pabandžius tai perduoti, jo klausiusieji išnarsto tą pasakymą detalėmis. Jie kalba: „Jis sakė šitaip.“ Būtent nuo čia ir prasideda iškrei-

pimai ir paraidinis tiesų aiškinimas tiek dvasiniuose mokymuose, tiek žymių išminčių pranašystėse...

Gyvename krizių, t. y. esminių pokyčių, laiku. Vieni ciklai baigiasi, pamažu brėkšta nauji. Žuvų era baigėsi, prasideda Vandens era. Negali tuo metu nevykti pokyčių, kurių esmė – tai, kas nebereikalinga ateičiai, „nupurtyti“, o tai, kas jai bus svarbu ir naudinga, pakelti ir atnaujinti.

Tikėjimų krizė su savo apogėjumi inkvizicijos ir kryžiaus karų laikais pakėlė į paviršių *vertybių klausimus*. Atėjo laikas kiekvienam atsakyti sau: *kas man yra vertybė? Kuo aš tikiu? Ekonominė pasaulio krizė* – tik didžiosios vertybių krizės padarinys, taip pat... skaudus priminimas, kad viskas, kas yra kūniška ir materialu, turi pabaigą, todėl negali būti *vertybė*. Ji skatina suprasti, kad žmogus nėra gyvūnžmogis, kuriam svarbu tik patenkinti savo kūno poreikius: valgyti, daugintis, miegoti. Ji skatina susiprasti, kad žmogus neturi būti ir savų ydų bei priklausomybių vergas. Ji skatina išsilaisvinti pirmiausia iš ydų ir

priklausomybių, nesvarbu, kokios malonios jos atrodytų. Ji padeda pamatyti visuomenės sudaiktėjimą. Tokioje visuomenėje žmonės vieni kitiems tampa patogiais arba nepatogiais daiktais, o valdžiyvriams tautos nariai – statistiniais vienetais, kuriuos galima stumdyti taip, kaip buhalteriu tai atrodo teisinga ir naudinga... Tai *susvetimėjimas*. Tai reiškia žmogiškos gyvybės negerbimą, taip pat visišką sielos užmiršimą. Tai rodo, jog visuomenė serga, jog pasaulio žmonija serga... *nejautra*.

Sustokite ir atsakykite: kodėl aš dirbu? Ar todėl, kad miegočiau ir valgyčiau, ar todėl, kad mėgstu savo darbą ir matau jame prasmę? Kaip ilsiuosi? Kada paskutinį kartą lankiau savo mamą, tėvą, senelį ar močiutę? Kada nuoširdžiai buvau susirūpinęs jų sveikata ar tuo, kaip jie gyvena? Kiek laiko skiriu savo vaikams? Ar turiu artimųjų, kurie man brangūs? Jei taip, kada juos mačiau paskutinį kartą arba bent kalbėjau? Kada skaičiau knygą ne internete? Apie ką ji? Kada buvau laimingas? Kokia tai buvo situacija? Kas man yra dvasia? Kokia jos vieta mano gyvenime? Kas man yra vertybė? Ką norėčiau daryti, jeigu išdrįščiau? Kodėl šito nedarau? Ko laukiu?

Nuoširdūs atsakymai padės suprasti dabartines vertybes. Jei tai, ką sau pasakėte, Jus patenkina, gerai.

Tačiau jeigu ne, pats laikas keistis ir daryti taip, kad negraužtų sąžinė dėl situacijų, kurias sukėlė atsakymai į jau minėtus klausimus. Jei to nedarysite, šis laikmetis privers gailėtis, jog nepanaudojote laiko tinkamai...

Didžioji Krizė bando atgręžti žmones į supratimą, kad *žmogus – tai visų kosminių ir dvasios jėgų sintezė, kad jis – visų kosmoso jėgų sukurtų formų evoliucijos viršūnė*. Todėl visos tos jėgos suinteresuotos jo tolesne Evoliucija, o ne involiucija. Jos prižiūri savo kūrinį. Kai tas kūrinys evoliucionuoja, stengiasi padėti, tačiau kai jis renkasi involiucijos kelią, bando jam savais būdais duoti tai suprasti.

Aštriau toks supratimas skatinamas baigiantis vieniems ciklams, prasidedant naujiems. Tokie periodai tampa *savotiškomis kryžkelėmis*, suteikiančiomis naują galimybę susivokti siekiantiesiems, tačiau perspėjančiomis involiuciją arba sustojimą pasirinkusiesiems.

Gyvename laiku, kai žmonija vėl atsidūrė kryžkelėje. Viena jos dalis naikina Žemę ir pati save, kita – siekia visa tai apsaugoti. Tai Didžiojo Pasirinkimo realizacija fiziniame plane.

Priminimai apie astrologiją

Kosmosas neaprėpiamas ir daugiaplanis, todėl kad ir kiek racionalus mokslas jam prieinamais instrumentais stengtųsi pažinti jo ribas ir procesus, tie patys jo naudojami instrumentai savaime riboja bet koki gilesnį ir platesnį pažinimą. Visa tai todėl, kad *kosmosas – milžiniška sąmonė su begale savo planų, arba pasaulių*. Ji gyvena pagal savus įstatymus ir dėsnius, kuriuos bando pažinti astrofizika, astrochemija, kvantinė fizika ir kiti mokslai. Dėsniai pamažu atsiveria, tačiau tas, kas yra už jų, t. y. jų iniciatorius, ir įsukto proceso daugiaplaniškumas lieka ir toliau nepažinti...

Sunku rasti tinkamus instrumentus šiai sąmonei pažinti. Iš tiesų tokiu instrumentu turi tapti *pilnavertis žmogus*. Taps juo tik tas, kuris pradės suprasti save kaip mažutį mikrokosmą, kuriame vyksta tokie pat procesai kaip ir didžiajame makrokosme. Tai supratusieji senais laikais buvo vadinami išminčiais. Tikėdami makrokosmo *sąmoningumu*, jie patys savyje atskleidė to sąmoningumo neaprėpiamumą. Todėl jie toliau *tikėjo, nes žinojo*. Suprasdami, kad šio Žinojimo kokybė neatsiveria be sistemingo darbo

ir pasišventimo, jie kalbėjo žmonėms apie Tikėjimą ir pasišventimą savo darbui ir vieni kitiems. Šitaip gimė įvairios Tikėjimo kryptys ir religijos.

Saulė, Mėnulis ir žvaigždės buvo jiems makrokosmo dalis, kuri taip pat negalėjo nebūti sąmoninga. Šitaip atsirado tai, ką vėliau pavadino Saulės, Mėnulio, kitų planetų ir žvaigždžių dievais. Visa tai savaime tapo dabartinės astrologijos dalimi. Todėl astrologija, kaip sąmonės įvairiuose lygiuose pažinimo sistema, dar priešistoriniame Egipte buvo visų dvasinių mokymų ištakos. Iš Egipto žynių jos mokėsi chaldėjai, o galiausiai ji nukeliavo į Indiją. Žvaigždžių mokslas, arba šventųjų Misterijų mokslas, tais laikais buvo pašvęstųjų mokslas. Jokia žynių ar dvasinio ugdymo mokykla neapsiėjo be astrologijos. Žynys anuomet buvo ir dvasininkas, ir astrologas-astronomas, ir psichologas, ir gydytojas, ir mokytojas. Todėl į žynių mokyklas vaikai pagal jų duomenis būdavo atrenkami nuo mažens. Jie buvo mokomi daugybės dalykų, tačiau taip pat jie būtinai buvo mokomi tapti sąmoningi, nes tik nuo žynio sąmoningumo priklauso jo *Žinojimo kokybė*, vadinasi, sugebėjimas prieiti prie dieviškosios išminties...

Laikas viską keičia. Sakralinės tiesos ir mokymai buvo išviešinti ir tapo prieinami visiems, kas tiktai

to užsigeidė. Šitaip savo vidaus neparuošę vienaplaniai žmonės įžengė į daugiaplanes sferas. Lygiai taip pat atsitiko religijose bei visose dvasinėse kryptyse. Todėl dabar ir kalbame apie krizę...

Tačiau krizė astrologijoje Žuvų eroje ryškiausiai ėmė reikštis senovės Romoje, kai šventoji amžių amžius saugota astrologija buvo paversta būrimu. Vystantis mokslui ji virto grubia prognostika, pagrįsta išskirtinai matematika, dirbančia su dangaus kūnais lyg su paprastais materialiais objektais. Šitaip ėmė vertis bedugnė tarp buitinės prognostinės ir dvasinės astrologijos sampratų.

Žymus praeito šimtmečio astrologas ir psichoanalitikas *Dane Radhyar* aiškiai įvardijo, kad joks astrologas, kaip ir psichoanalitikas, negali aiškinti gyvenimo ir likimo aukštesne nei jo paties samprata.

Kitas to paties šimtmečio žymus astrologas mokė savo mokinius, kad astrologo kokybė priklauso nuo jo dvasios švaros, sugebėjimo koncentruotis ir gyvenimo idealų.

Dabar Vakaruose egzistuoja per 40 astrologinių mokyklų, dar daugiau rasite jų Rytuose. Vienos – labiau pragmatiškos, kitos – platesnių pažiūrų. Tas pačias efemerides naudoja visi, tačiau be galo skir-

tingos kiekvienos mokyklos, o juolab jų auklėtinių, interpretacijos... Čia panašiai kaip ir prieš tai aptarta aiškiaregystė.

Mėnesį, metus ar kelerius metus lankęs astrologijos kursų žmogus, o gal tiesiog nusipirkęs vieną ar kelias astrologijos knygas ar vadovėlius, o juolab jei jis pats dar nėra paruošęs savo vidaus, kad suprastų to, kas ten rašoma ar kalbama, gelmę, neatsakingai imasi patarinėti kitiems žmonėms, kaip jiems reikia gyventi, „burdamas“ būsimus įvykius, gyvenimą ir likimą...

Kuo labiau patyręs astrologas, tuo aiškiau jis mato visą veikiančių astrologinių aspektų paletę. Jis žino, koks atsargumas būtinas, aiškinant dažniausiai kardinaliai prieštaringas įtakas. Todėl sąmoningas astrologas vengia programuojančių žodžių ir tiesmukų pranašysčių, žinodamas, kaip lengvai žmonės „praryja“ programų „kabliuką“. Jis mieliau kalba ne apie įvykius, o apie žmogaus vidines savybes, kurio mis tuos įvykius galima prisitraukti arba nutolinti. Jis skatina atpažinti vidines fiksacijas ir mentales programas bei prisirišimus, dėl kurių kartojasi tos pačios situacijos, verčiančios pamatyti problemą, ją išspręsti, po ko įvykiai keičiasi... Taigi, jis skatina žmogų pamatyti save iš šalies ir pačiam koordinuoti

savo reakcijas pasikartojančiose situacijose. Toks astrologas neišvengiamai dirba ir psichologu, ir dvasininku. Tačiau tiktai tada jis galės šitaip dirbti, jeigu pats nuolatos vystysis, jeigu kasdien maldomis ir praktikomis palaikys savo minčių švarą ir sieks dvasios idealo.

Tik bent vieną visą Jupiterio ciklą (12 metų) nuolat, o ne retsykais praktikavęs astrologiją, jis išdrįs mokyti jos kitus. Pirmiausia jis mokys savo studentus mąstyti, suprasti save, savo paties vidinius procesus, dirbti su jais, atsekant jų sąsajas su kosminėmis įtakomis. Taigi, jis mokys iš pradžių pažinti savąjį Aš su įvairia to Aš energijos kokybe tam, kad prastą kokybę keistų į gerą. Tai bus daroma per idealus, pasiaukojimą tarnystei kitiems žmonėms ir Dievui. Vadinasi, toks mokymas – tai ne tik išmokymas matematinių veiksmų ir technikų. Tai dvasinis ugdymas, be kurio į sakralines sferas geriau nelįsti... Šitaip gali mokyti tiktai pats visa tai praėjęs ir pats nepaliaujantis mokytis žmogus. Mažai tokių. Jų studijos skiriasi nuo įprastų astrologijos kursų ir mokyklų.

Deja, pastaruoju metu vis daugėja tų, kurie vos kiek pramokę astrologijos imasi mokyti jos kitus.

Sunki tai karma ateičiai. Nesupranta tokie, kad ezoterinių dalykų mokytojas skiriasi nuo įprastų vidurinės mokyklos mokytojų savo atsakomybe. Taigi, astrologijos, kaip ir kitų ezoterinių dalykų, mokytojas ar dėstytojas neišvengiamai perima dalį atsakomybės už savo mokinių elgesio ir darbų pasekmes. Tai atsakomybė kartais ne vienam gyvenimui. Nesuprantantis energijos srautų judėjimo žmogus neturėtų veržtis mokytojauti. Bet kuriuo atveju nesuprantančio mokytojo mokiniai – lyg vaikai, gavę degtukus. Jie nežino astrologo darbo etikos ir jo garbės kodekso. Jie gali sukelti gaisrą kitų žmonių gyvenimuose. Neįtikėtina tai atsakomybė.

Tačiau ne tik nuo dėstytojo priklauso astrologo kokybė. Astrologija negali būti išmokta vien racionalių proto instrumentais, nors šie taip pat reikalingi. *Be mentalinio ir dvasinio pamato*, vadinasi, aukštais idealais pagrįstų vertybių, nėra joje ką veikti... *Dėstytojo darbas – padėti tą pamatą savo studentams*. Būtina sąlyga – jis pats tokį pamatą privalo turėti. Būtent nuo jo priklauso dėstytojo vidinė kokybė.

Dvi pusės turi astrologija: išorinę ir vidinę, kaip ir visi ezoteriniai mokslai.

Išorinė pusė – tai matematiniai veiksmi, formulės ir klasikinis planetų veikimo aiškinimas. To išmukti dabar gali bet kas, nes įvairių mokyklų astrologijos vadovėlių yra apšciai. Daug kursų, kuriuose išmokoma prognostikos gudrybių. Yra tokių, kurie mokosi savarankiškai. Tokia vien astrologiniais skaičiavimais ir technikomis pagrįsta astrologija – lyg žmogus be sielos, vadinasi, tušciaavidurė. Todėl ji neišvengiamai programuoja.

Vidinė pusė – tai pamatas dvasinių vertybių, be kurių tikroji astrologijos esmė ir jos gyliai tiesiog neatsiveria. Vadinasi, jas turi susikurti pats žmogus. Vieniems jas padeda kažkas susikurti. Kitiems tas pamatas įgimtas, todėl reikia tiktai prisiminti. Tas, kuris siekia giliau pažinti astrologiją, neišvengiamai turi giliau pažinti patį save, taigi, prasideda jo kelias į dvasią. Tik tada, kai žmogus tampa tuo Keliu, jis iš tiesų pažįsta astrologijos, kaip ir kitų okultinių mokymų, erdves. Tai Kelias į savo paties sielos, per kurią pažįstama Dvasia, gelmes...

Deja, net pats dvasingiausias dėstytojas neįdiegs studentui dvasinio potencialo ir matymo, jeigu šis jo nevysto arba tiesiog... neatsinešė...

Lygiai kaip visos aukštosios mokyklos turi savo specifiką, kurią perima jų absolventai, lygiai taip yra dvasiniuose ir ezoteriniuose mokymuose. Nuo tos specifikos labai priklauso nematomas vertybių ir supratimo galimybių pamatas. Būtent ant jo stovėdamas žmogus toliau ieško ir dirba.

Netikęs ezoterinių mokymų pamatas gali visam gyvenimui įklampinti žmogų į iliuziją ar net „prisegti“ apsėdimą, todėl šie mokymai gali būti pavojingi arba turėti begalę šalutinių veiksnių.

Nekorektiškas neatsakingumo pamatas, kuris diegiamas daugelyje ezoterinių krypčių, supainioja ieškančiuosius, todėl jiems sunku atskirti, kas gerai, o kas klampina dar giliau į iliuziją ar apsėdimą... Paveiktas arba tiesiog „užverbuotas“ žmogus žiūri stiklinėmis akimis ir negirdi perspėjimų, laikydamas juos blogiu.

Dėstytojas, kuris moko studentus išorinės astrologijos pusės, pateikia jiems daug teorinių žinių, tačiau mažai kreipia dėmesį į jų gyvenimo ir vidinės vertės kokybę. Tokio renčiamas pamatas yra išskirtinai *materialus*. Tai reiškia, kad pats dėstytojas ant tokio pamato užaugo, o kito nesusikūrė. Astrologija jam – laisvalaikio užsiėmimas arba uždarbio šaltinis.

Tai jis perduoda ir savo studentams. Toks mokymas panašus į įprastas racionaliam protui studijas, vadinasi, ezoterinės, arba vidinės, pusės neturi. Šitaip nukenčia pati astrologija, kurios neįmanoma pažinti vien racionalaus proto instrumentais. Deja, tai dažniausiai pasitaikantys pasaulyje astrologijos mokymai, sumenkinantys ir neatpažįstamai sudarkantys pačią astrologijos sampratą.

Toks studentas vėliau sunkiai supranta dvasinę astrologijos pusę, laikydamas, kad tikroji astrologija – tai pragmatiška, racionali, grubi prognostika. Jam bus natūralu „burti“ ir visaip programuoti žmones, nes nejaus jis atsakomybės už ištartą žodį, nes nebuvo šito išmokytas. Atsakomybė pirmiausia krenta tokiems „dėstytojams“. Tiek tokie dėstytojai, tiek jų studentai žongliruoja žodžiais, viešai demonstruoja savo „šimtaprocentines“ prognozes ar galias, kurių iš tiesų neturi. Jų tradiciniai teiginiai, pavyzdžiui, tokie: „Jums nelemta būti kartu“, „2012 m. mirs tavo vaikas (vyras, žmona)“, „Tau griežtai negalima skraidyti lėktuvu, nes žūsi“ ir t. t. Per dvidešimt astrologinės praktikos metų teko daugybę kartų susidurti su šitaip užsiprogramavusiais žmonėmis. Sunkiai tenka vėliau dirbti, kad tokios programos būtų ištrintos. Dar didesnė bėda, kad tie „astrolo-

gai“, kurie šitaip elgiasi, mažai supranta, ką jie padarė, arba daro tai sąmoningai... Įvairių teko sutikti...

Saugotis tokių reikia. Galvokite, kam patikite savo sielos klausimus. Gal geriau rinkitės gerą psichologą ar dvasininką nei ezoterinių mokslų specialistą, apie kurio darbus nieko nežinote. Žmonių programavimą šiais laikais naudoja net rinkodaros specialistai, siekiantys parduoti savo produktą. Jei lengvai „užsikabinate“ ties reklamomis, dar lengviau pasiduosite jau minėtiems specialistams.

Yra dar kitas pamatas. Tai *psichinių galių ir įtakos kitiems poreikio* auginamas pamatas. Tokio „mago“ motyvas – psichinės galios ir poveikis kitiems. Turinčiajam tokią pamatą astrologija yra susijusi su *magija* ir *likimu*. Čia tipiška manipuliuoti žmonėmis, tiesiogiai interpretuojant astrologinius aspektus, svaidantis paviršutiniškais ezoterinėmis žiniomis, kad būtų sudarytas norimas išpūdis. Pabrėžiama *Likimo* svarba, lyg tarp kitko užsimenant, kad pakeisti jį gali tiktai magas, vadinasi, manipulatorius. Retai šis žmogus yra profesionalas. Jo astrologinės žinios teorinės, paviršutiniškos, be dvasinės gelmės, kuri jam dar neatsiveria. Šalia astrologijos šie žmonės dar naudojami įvairiomis kortomis, gal

chiromantija, gal primitivia numerologija, gal dar ir virgulėmis ar svareliais, ar kuo kitu. Yra turinčiųjų aiškiaregystės fragmentų ar gydymo galių. Tokie mėgsta pasivadinti astrologais, nes toks pavadinimas skamba intelektualiau... Paprastai šie „astrologai“ naudojami tik kompiuterinėmis horoskopo versijomis, nes patys juos nusibraizyti nemoka. Yra tų, kurie net nėra matę... efemeridžių, be kurių joks tikras astrologas neišsiverčia. Neturi jie vidinių taisyklių, mažai yra girdėję apie astrologo etikos kodeksą arba jo tiesiog nežino. Griauna tokie žmonių gyvenimus, kišdamiesi į juos ir vaizduodami visažinius pranašus ar net dievus...

Dar didesnė bėda nutinka, jeigu tokie imasi kitus mokyti to, ką patys moka, kuria ezoterinius centrus, akademijas, institutus ar mokyklas. Deja, to pilna ne tik Lietuvoje, bet ir visame pasaulyje. Dabar tiesiog tų procesų cunamis... Deja, tai kylantis cunamis... Todėl negi dar galima stebėtis pranašystėmis...

Dabartinė žiniasklaida mėgsta naudotis šiais žmonėmis įvairiose laidose. Jie reikalingi it aštrus prieskonis. Tačiau neįtikėtina sunku matyti tai šioje sferoje esantiems, sąžiningai dirbantiems žmonėms. Lygiai taip pat geram dvasininkui sunku žiūrėti, kaip narkotikuose paskendęs ar apsigovęs kunigas

tampa ekrano įžymybe, arba geram gydytojui – į piktnaudžiaujantį, širdies nejautra sergantį savo srities specialistą...

Po tokių ezoterinių šou mėstantys žmonės sako: „Kaip galima tikėti tokiomis nesąmonėmis.“ Žinoma, jog jie teisūs. Po tokių šou tikrąją astrologiją išmanantysis, paklaustas apie profesiją, nebedrįsta prisipažinti esąs astrologu... Ar ne absurdišką poziciją sukūrė nesupratimas? Naudinga ji tiems, kurie norėtų, kad žmonės niekad nesusiprastų, nes tokius lengviau valdyti...

Nevalia žaisti su sferomis, kurių nepažįsti. Taip kalbėjo visi tas sferas pažinojusieji. Kalbėjo, nes žinojo jų veikimo principus ir to veikimo mąstą... Kaip niekur kitur čia svarbi atsakomybė už ištartą žodį, nes Biblijoje sakoma: „Kam duota, iš to bus ir pareikalauta.“ Visus pasiveja atsakomybė už tai, kas buvo kalbėta ir veikta. Dabartiniu periodu to laukti ilgai netenka...

Tikrosios astrologijos pamatas – tai *minties struktūrų, kurios iš dvasios pasaulių nusileidžia į materialią formą, proceso pažinimas*. Siekiantis tai pažinti žmogus pradžioje turi suprasti savo paties

mąstymo procesą, matyti jo vyksmą ir realizaciją situacijose. Vėliau tenka mokytis visa tai keisti, keičiantis pačiam. Be to tikru astrologu netampa. Šitaip vis giliau ir aiškiau atsiveria pagrindinės Didžiojo Proceso, kuris veikia ir kiekvieno žmogaus, kaip mikrokosmo, gyvenimą, taisyklės ir schemas. Tada atsiskleidžia naujos platumos. Kuo toliau, tuo plačiau.

Viso to gali išmokyti kitus tas, kuris pats tai patyrė ir šitaip gyvena. Tokius pamatus gavęs studentas niekad nepamirš pasekmių už savo paties ištartą žodį, nuskambėjusių lyg pranašystė, todėl rūpestingai jį parinks. Jis skatins žmogų rasti problemų priežastis savyje ir nurodys kelius, kaip geriau visa tai atlikti, bei patį efektyviausią tiems reikalams laiką. Jo prognostika visados turės kelis pasirinkimo variantus: tam, kuris siekia pats kurti savo gyvenimą, ir tam, kuris to nedaro. Jis skatins atėjusiojo savarankiškumą, tikėjimą savo paties Šviesa ir aukštesne idėja. Tokia astrologija labiau būtų vadintina *astropsichologija*.

Dvasinė astrologija – tai evoliucinė astrologija, padedanti žmogui suprasti savo sielos, atėjusios į Žemę, pasirinktas pamokas tam, kad geriau išspręstų pagrindinius sielos uždavinius ir pakiltų savo

evoliucijoje į aukštesnę pakopą. Tai gali daryti tik tai, kuris pats šitaip nuolatos gyvena.

Taigi, kaip matote, astrologinės traktuotės, prognozės ir pranašystės tiesiogiai priklauso tik nuo astrologo ar pranašautojo vidinės kokybės, pažiūrų, išsilavinimo ir idealų.

Todėl, brangiausieji, niekad nepamirškite, kad to, kuris prisistato astrologu, žodis pirmiau nurodo į jo paties sampratą konkrečiu klausimu, tad nepriimkite jokio žmogaus žodžio kaip lemties arba Dievo žodžio... Visados nepamirškite pasilikti erdvės tolesnei interpretacijai to, kas buvo pasakyta...

Apie ciklus

Bet kuri Evoliucijos būseną ar būties turi savą cikliškumą.

Skiriasi tiktai pačių ciklų trukmė. Kiekvienas ciklas turi keturias savo fazes, kaip jas turi ir Mėnulis:

jaunatį, arba pavasarį;
priešpilnį, arba vasarą;
pilnatį, arba rudenį;
delčią, arba žiemą.

Zodiako ženklai astrologijoje yra priskiriami konkrečioms stichijoms:

Avinas, Liūtas, Šaulys – ugnies.

Tai aktyvumas, dinamizmas, idėjiškumas, poreikis saviraiškai.

Jautis, Mergelė, Ožiaragis – žemės.

Tai tvarka, atsakomybė, pagrįstumas, patikimumas.

Dvyniai, Svarstyklės, Vandenis – oro.

Tai intelektas, komunikacija, bendravimas, judrumas.

Vėžys, Skorpionas, Žuvis – vandens.

Tai prisirišimai, emociingumas, jautrumas, intuicija.

Siela, įsikūnydama Žemėje, natūraliai „apsivelka“ visas stichijas, o po fizinės mirties jas turi „nusivilkti“. Jų kokybę nurodo natalinis (gimimo) horoskopas. Kuo daugiau kurioje nors stichijoje yra pažeistų planetų, tuo daugiau problemų žmogui iškyla, reiškiant vienos ar kitos stichijos kokybę. Tai žino geri astrologai, tuo naudojasi ajurvedos specialistai.

Mėnulis labai svarbus Žemei, nes padeda jai išlaikyti balansą. Jo fazės tiesiogiai veikia Žemės vandenis, vadinasi, ir žmogaus bei gyvūnų kūno vandenis, augalus. Tai atskira labai plati tema. Taigi, *Mėnulis* veikia visą *vandens stichiją* žmoguje. Todėl kuo jautresnis žmogus, tuo emocingiau ir aštriau jis reaguoja į *Mėnulio* fazes ir užtemimus.

Saulės aktyvumas ir visi procesai joje tiesiogiai veikia *ugnies stichiją* tiek pačioje Žemėje, tiek kiekviename žmoguje. Kuo ši stichija labiau išreikšta žmogaus horoskope, tuo aštriau ir aktyviau jis reaguoja į procesus, vykstančius *Saulėje*. Į ją ypač reaguoja širdis, kraujotakos sistema, nervų sistema. Kasmetinis *Saulės* ciklas žmogaus gyvenime skaičiuojamas nuo jo gimtadienio, vadinasi:

- pirmi trys mėnesiai – pavasaris, arba sėja;
- nuo ketvirto iki šešto mėnesio – vasara, arba priežiūra to, kas buvo pasodinta;

- nuo septinto iki devinto mėnesio – ruduo, arba derliaus nuėmimas;
- nuo dešimto iki gimtadienio – žiema, arba derliaus naudojimas ar dalijimas.

Pasekite savo ciklą. Kuo prasmingiau pragyvenate vieną ciklą, tuo prasmingesnis yra ir kitas ciklas. Tai taisyklė. Šitaip paseksite savo *Evoliuciją*. Beprasmiš laikas švaistymas tuštiesiems dalykams, blogio kitiems kūrimas – tai *involiucijos* kelias. Tie, kurie šitaip gyvena, pagal prastas savo paties būsenas ir situacijas gali pasekti savo involiuciją arba tai, kodėl ji vyksta. Yra dar *įstrigimas*. Tada jausite, jog gyvenimas eina pro šalį, o Jūs tik skundžiatės, kad „kažkas yra ne taip“, bet piršto nepajudinate, kad jis pasikeistų... Pasekite savus ciklus... Tai įdomu.

Artimųjų planetų (*Merkurijaus, Veneros, Marso*) ciklai palyginti trumpi ir susiję su savomis temomis. Tai asmeninę karmą nusakančios planetos, padedančios mokytis bendrauti, suprasti, priimti, mylėti kitus, taip pat tinkamai panaudoti savo energijos resursus.

Rahu ir Ketu, arba Kylantis Mėnulio mazgas ir Besileidžiantis Mėnulio mazgas, – tai neturinti nei pradžios, nei pabaigos sielos ateities-praeities

linija. Tai labai svarbūs faktoriai, nusakantys sielos užduotis, jos užstrigimus ir galimybes. Ciklas – apie 19 metų. Svarbūs jie ir valstybių horoskopuose. Tuo metu, kai Žemėje vyksta reikšmingi įvykiai, dažniausiai šie faktoriai sudaro konfigūraciją su Saturnu, Jupiteriu arba transsaturninėmis (už Saturno esančiomis) planetomis.

Ypač svarbus kiekvieno žmogaus, kaip ir valstybės, gyvenime yra *Jupiteris* ir jo *12 metų* ciklas. Jis atstovauja Tikėjimui, Teisingumui, yra susijęs su Paskirtimi, aukštesne idėja ir dvasingumu, Evoliucijos galimybėmis. Senosiose sistemose – tai geroji Lemtis arba dieviškųjų dovanų rodiklis. Vadinasi, jis suteikia naujų šansų ir veda tuos, kurie siekia būti tobulesni, kurie prisiima atsakomybę vesti kitus. Skatina *tikėti* Dvasia ir atveria išmintį tikintiems ja.

Pavyzdžiui, **Lietuvos horoskope** Jupiteris yra Vėžyje šalia Baltojo Mėnulio IX būste. Tai puiki pozicija pakilti, pasitelkus iškilų Lietuvos Dvasios idėją ir jos palikimą. Dar daugiau sėkmės ir galimybių jis atvertų, puoselėjant ją, taip pat rūpinantis švietimu, išlaikant sąžiningą teisėtvarkos sistemą ir savo tautinės tapatybės nepamirštančią užsienio politiką.

Taigi, Jupiteris ten buvo 1989, o vėliau – 2001 m. Naujas jo ciklas prasideda 2013 m. liepos mėn.

Saturnas senosiose sistemose – tai Karmos ir Laiko valdovas. Būtent jis skelbia nuosprendį už gerai arba blogai pragyventą gyvenimą. Jis moko kantrybės, ištvermės, atsakomybės, sistemingumo, savarankiškumo, tikslingumo, taip pat skaudžiausiai moko pasipūtėlius ir tuščiagarbius. Jo ciklas – 29 *metai*. Žmogus savo gyvenime realiai gali pragyventi tris jo ciklus: pirmasis – atsakomybės ir santykių mokymasis, antrasis – realizacija to, kas buvo išmokta, ir trečiasis – rezultatas to, kas buvo išmokta ir realizuota, arba vidinė kokybė, taigi, išminties arba suvaikėjimo procesas...

Jis stipriai veikia bet kurios valstybės ir organizacijos gyvenimą, nes būtent jis yra jos karkasas, arba stuburas... Kas septyneri metai jis negailestingai peržiūri tai, kas turi būti palikta, nes jau atgyveno...

Jis veikia ir sielos pomirtinį kelią...

Lietuvos horoskope nuo 2011 m. gruodžio mėn. Saturnas įžengia į I būstą, vadinasi, praneša, kad iki 2013 m. vidurio pats laikas dėti naujus valstybės pamatus ir pasirūpinti ateities karkasu. Tai laikas, kai labai daug kas priklauso nuo Lietuvos žmonių, o

mažiau – nuo valdžios. Retas toks laikas. Kitą kartą po 29 metų įmanomas. Ypač svarbus tuo kontekstu 2012 m. ruduo (Saturno konjunkcija su Juoduoju Mėnuliu, o paskui – su Plutonu). Tuo metu ne žmonių naudai priimti įstatymai gali įstumti juos į dar sunkesnę ateitį arba sukelti rimtą pasipriešinimą.

Svarbūs rinkimai, kurių metu žmonės turi rinkti tuos atstovus, kurie iš tiesų nori dirbti, o ne tuščiaagarbius, korumpuotus valdininkus ir įsipykusius „cirkininkus“.

Dvasios ieškantiesiems, taip pat ilgiau gyvenantiems valstybėms svarbus *Chironas* su savo *52 metų ciklu*. Jo tranzitas sukelia esminius pasirinkimus ir pertvarkas, nuo kurių priklauso sielos arba visos valstybės evoliucija. Jis gali priversti tuos pasirinkimus skaudžiai iškentėti, tuo skatindamas pagalvoti apie tikruosius savo siekių motyvus, po ko gali atverti tai, ko net sapnuose neįmanoma buvo susapnuoti, jeigu Saturnas leidžia.

Lietuvos horoskope jis 2008 m. vasario–kovo mėn. palietė Rahu (ateities kryptis). Tai buvo tik perspėjimas teisingai rinktis. Vėliau 2008 m. spalio–gruodžio mėn. jis vėl grįžo į tą pačią poziciją, užtvirtindamas pasirinkimą.

2014 m. kovo–balandžio mėn. jis palies Merkurijų. Tai užduoda klausimą: kas svarbiau – tautos dvasia ir tapatybė ar įvaizdis prieš užsieniečius? Tada rugsėjo–gruodžio mėn.–2015 m. sausio–vasario mėn. jis vėl grįš ir liks toje pozicijoje, kaip matote, ilgiau. Tai pasirinkimo rezultatas.

2015 m. balandžio–gegužės mėn. jis palies Lietuvos Saulę. Čia jau viskas rutuliosis pagal prieš tai pragyvento laiko ir jame priimtų sprendimų kokybę. Liepa ir rugpjūtis dar suteikia naujų galimybių, kuriomis galime pasinaudoti arba ne. O jau 2016 m. vasario–kovo mėn. sutinkame arba imdami iš tiesų šviesti savo dvasia ir tapatybe, tuo uždegdami ir kitus, arba gęstame iki kito duodamo Chirono šanso... 2039 m...

Tai Jums buvo tik mažutė Chirono veikimo iliustracija.

Po Chirono atsiveria *transssaturninių planetų*, arba už Saturno, t. y. ir už Laiko zonos esančių planetų, veikimas.

Uranas su savo 84 metų ciklu – tai *Evoliucijos principas*. Lygiai tiek bandoma skaičiuoti realų žmogaus amžių. Apie septynerius metus jis išbūna viename ženkle – vėl skaičius septyni. Šiuo atveju

jis skatina perėjimą į naują kokybę... Tas, kam tai pavyksta, evoliucionuoja. Tas, kas pasirenka prastesnę kokybę, nei kurią buvo pasiekęs, involiucionuoja, todėl gali sulaukti skaudžių ir netikėtų Urano smūgių. Tas, kuris įstrigo, irgi bus Urano judinamas. Labai svarbus jis valstybių horoskopuose, taip pat žmonijos Evoliucijos prasme.

Jo energija aštri, skatinanti pokyčius, perversmus, naujoves, reformas, atradimus.

2008–2009 m. jis sudarė konjunkciją su **Lietuvos Saule**, vadinasi, jos širdimi. Savarankiškumas, savo tapatybės užtvirtinimas būtų prikėlę šalį. Siekis atrodyti kuo geriau prieš kitus, dairantis į šalis, kaip būsimieji įvertinti, atvedė į situaciją, kurioje esame dabar: žmonės nebepasitiki garbingumą praradusia valdžia, kuri susargdino **Lietuvos** širdį.

2011 m. kovo–balandžio mėn., o vėliau spalio–gruodžio mėn.–2012 m. sausio–vasario mėn. Uranas sudaro kvadratūrą, t. y. sunkų 90° kampą, su **Lietuvos Jupiteriu** (idėja, teisingumas, tikėjimas, užsienis, švietimas ir t. t.). Visose jau minėtose sferose išskyla skaudulių. Vienintelis dalykas, ką tuo metu galima gero padaryti, tai tvarkytis santykius su šalimis kaimynėmis. Teisinga žiniasklaida, kelianti tuos skaudulius, galėjo pasitarnauti ateičiai.

2012 m. gegužės–rugsėjo mėn. Uranas sudaro dvi kvadratūras. Vieną – su savimi pačiu **Lietuvos** horoskope, o kitą – su jau Jums pažįstamu Chironu. Tai esminio lūžio ir pasirinkimų laikas. Nuo tuo metu priimamų sprendimų priklausys, kas vyks 2013 m. vasario–kovo mėn. Rezultatai aiškiausiai matysis 2013 m. spalio–gruodžio mėn.–2014 m. sausio mėn. Tuo metu turėtų įvykti lemiami lūžiai ateičiai užsienio politikoje bei santykiuose su kaimyninėmis valstybėmis, teisėtvarkoje, švietime, tikėjimo reikaluose, žiniasklaidoje, transporto sferoje ir t. t. Žemės nuosavybės klausimai labiau tampa idėjiniai... Toliau reikėtų žiūrėti jau paminėtus Chirono aspektus.

Neptūnas su savo 165 metų ciklu mažai suprantamas vartotojui. Tai *Kosminės Harmonijos principas*. Vadinasi, vieniems tai – iliuzija, kitiems – susivokimas. Jis svarbus religijoms ir dvasiniam atsinaujinimui.

Jo energija gaivi lyg buvimas šalia krioklio. Skatina naujas idėjas, idealizmą, sąmoningumą, harmonijos paiešką, siekį gelbėti pasaulį. Tai naujos dvasinės kryptys arba senųjų peržiūra. Tačiau taip pat iliuzijos, priklausomybės.

Plutono, kaip Didžiosios Tiesos arba Dieviškosios Valios planetos, ciklas – 248 metai. Jis juda apie Saulę elipse, todėl tuo metu, kai yra arčiausiai jos, dažniausiai Žemėje vyksta svarbūs ateičiai procesai, sujudinantys žmonių mases. Kai jis toliau, procesai – švelnesni. Paprastai Plutonas neišvengiamai aktyviai dalyvauja visų Žemėje įvykusių revoliucijų ar karų horoskopuose. Nesunku pastebėti, kad kai ši planeta jokių aspektų su kitomis planetomis neturi, revoliucijų, karų ar masinių žmonių valios pasireiškimų žymiai mažiau.

Grižkime prie **Lietuvos** pavyzdžio.

2008 m. vasario–liepos mėn. Plutonas sudarė tikslią opoziciją (180° kampą) su Lietuvos Jupiteriu. Tai buvo pats nepalankiausias laikas skolintis pinigų iš užsienio. Problemos su kaimynais, teisėtvara, švietimo sfera ir t. t. Žmonės ima trauktis iš Lietuvos. Finansinės krizės pirmieji daigai. Toliau šis aspektas veikia 2008 m. lapkričio–gruodžio mėn.–2009 m. sausio mėn. Tai tęsinys, bet stipresnis. Viso to rezultatai – 2009 m. birželio–lapkričio mėn. Tuo metu emigracija stiprėja, kaip ir problemos švietimo sistemoje, teisėtvarkoje. Vėl išryškėja skauduliai.

Sunkus laikas – 2011 m. vasario–birželio mėn. Tai Plutono opozicija su Baltuoju Mėnuliu, kuris

palaikymą Lietuvai suteikia tada, kai prisimenamos savo tautos šaknys, jos tapatybė ir Dvasia (jis yra Vėžyje kartu su Chironu ir Jupiteriu). Tie, kurie nebetiki tautos šaknimis ir Dvasia, nebetiki ir pačia Lietuva, todėl bėga iš jos geresnės duonos ieškodami. Beje, tie, kurie širdies kampelyje tiki, pradeda grįžti. Taigi, stiprėja dvi pusės: žmonės, tikintys Lietuvos prisikėlimu ir pasiryžę kažką dėl to daryti, ir kita pusė – tuo netikintys. Aspekto tęsinys – 2011 m. spalio–gruodžio mėn.–2012 m. sausio–vasario mėn. Rezultatas – 2012 m. birželio–lapkričio mėn. Iki to laiko iš Lietuvos turėtų pasitraukti tie, kuriems jos Dvasia ir reikalai nerūpi, nes savas kailis svarbiau. Tačiau turėtų grįžti tie, kuriems visa tai rūpi. Galima tautos dvasinio kilimo banga.

Itin svarbus pokyčių ir lemtingų ateičiai pasirinkimų laikas ima signalizuoti 2012 m. vasario–birželio mėn. Tai Plutonas ateina į tikslią konjunkciją su Uranu (Evoliucijos principu) ir į opoziciją su Chironu. Aspekto tęsinys, t. y. situacija, ima bręsti 2012 m. lapkričio–gruodžio mėn.–2013 m. sausio mėn. Situacijos „išsprogimas“ – 2013 m. liepos–lapkričio mėn.

Plutonas Lietuvos horoskope valdo ir finansų, vertybių būstą. Taigi, visu tuo laiku užduodamas

klausimas kiekvienam Lietuvos gyventojui: kas Tau yra vertybė? Valdžios žmonėms – kitas klausimas: ką aš darau, kad šalies žmonės gyventų geriau? Lendant žmonėms ir taip į kiauras kišenes, tačiau nemažinant valdininkų armijos bei Seimo narių skaičiaus, taip pat valstybės aparato išlaidų, „išsprogimas“ gali būti tikrai stiprus...

Dvasinio budimo arba įnirimo į dar didesnę iliuziją laikas, atsižvelgiant į iki tol pragyventą laiką ir jame priimtus sprendimus, – tai visi 2015 m. ir 2016 m. sausis. Situacijos realizacija – 2016 m. rugpjūčio–lapkričio mėn. Tai laikas, kai Plutonas sudarys tikslią konjunkciją su **Lietuvos** Neptūnu (dvasia arba nauja iliuzija ir priklausomybės) ir sekstilį (60° kampą) su **Lietuvos** Merkurijumi bei kitą sekstilį – su **Lietuvos** Juodoju Mėnuliu (tai mūsų užkariavimų karmos rodiklis, dėl kurio dabar tenka kentėti). Tai laikas, parodysiantis, ar jau esame verti savo galingos Lietuvos Dvasios vedimo ir pagalbos, ar dar ne...

Tik nuo to priklausys, kaip galėsime pajauti pilnatvę 2018–2019 m. (Plutono sekstilis su Saule). Jei viso to gėrio nebūsime dar verti, 2019–2020 m. (Plutono ir Ketu konjunkcija su Saturnu) bus sunkūs ir sukrečiantys, tačiau jeigu prikelsime tautos dvasią savo pačių viduje, o tautos išrinktiesiems ims

rūpėti žmonės ir jų reikalai, jie taps laiku naujam pagrindui ateičiai kurti, pasinaudojant praeities patirtimi ir jėga.

Grižkime prie ciklų.

Saulės sistemos planetos sukasi apie Saule, kaip apie didžiausią traukos objektą. Tik Plutono, mokslininkų teigimu, ši gravitacija neturinti sulaikyti, nors jis vis tiek apie ją sukasi. Tebūnie, jeigu tai jau yra Dievo valios planeta.

Saulė savo ruožtu sukasi apie dar didesnę gravitaciją turintį objektą, taigi, *Paukščių Tako galaktikos centrą*. Tai rodo, jog mus veikia dar ir šio apsisukimo ciklai. Galaktikos centras pavaldus *megagalaktikos centro* ciklams ir t. t.

Būtent šie ciklai iš esmės veikia pačius giliausius transformacinius procesus.

Senieji Indijos Rišiai kalbėjo apie 24000 m. ekvinokcinį ciklą, apie kylančias ir besileidžiančias arkas po 12000 m., kur kiekviena jų dar dalijama į keturias *jugas*, arba amžius: *kali*, *dvapara*, *treta*, *satja*, arba atitinkamai:

- geležies amžių iki 1200 m.;
- bronzos amžių iki 2400 m.;

- sidabro amžių iki 3600 m.;
- aukso amžių iki 4800 m.

Pagal juos, Žemė dabar yra kylančios arkos *dva-para* (bronzos) amžiuje, kuris prasidėjo 1699 m. ir turįs tęstis iki 4099 m. Jie vadina jį technikos ir mokslo amžiumi.

Yra ir kitokių versijų.

Astrologijoje žinomos *nejudančios žvaigždės*, priklausančios įvairiems žvaigždynams, taip pat skaičiuojamos *galaktikos ir megagalaktikos centrų* koordinatės.

Visi šie objektai juda milžinišku greičiu, tačiau Žemės atžvilgiu atrodo lyg stovėtų, todėl įvardijami kaip „nejudantys“.

Jų judėjimą įprasta skaičiuoti maždaug 1 minutė per 72 Žemės metus. Vadinasi, jų apsisukimo ciklas – 25920 m.

Visos senosios Tikėjimo kryptys išskyrė keturis svarbiausius dangaus skliauto atskaitos taškus:

- *pavasario lygiadienį*, arba *Avino 0°*;
- *vasaros saulėgrįžą*, arba *Vėžio 0°*;
- *rudens lygiadienį*, arba *Svarstyklių 0°*;
- *žiemos saulėgrįžą*, arba *Ožiaragio 0°*.

Tuo metu, kai didžiųjų objektų koordinatės

sutampa su kuriuo nors iš keturių kampinių taškų, Saulės sistemoje galimi pokyčiai, o Žemėje – kataklizmai ir įvykiai, nurodantys, kaip buvo pragyventas paskutinysis laikotarpis. Taigi, 90° kampu žvaigždės arba jau minėti didieji centrai „keliauja“ 6480 m.

Kai kuriame nors iš šių taškų atsidurdavo trans-
saturninės planetos arba pats Saturnas, vykdavo svarbūs procesai kai kuriose valstybėse ar net Žemėje, pavyzdžiui:

Saturnas	
1921 m. rudenį, 1922 m. gegužės– birželio mėn.	rudens lygiadienio taške
1929 m.	žiemos saulėgrįžos taške
1937 m.	pavasario lygiadienio taške
1944–1945 m.	vasaros saulėgrįžos taške
1950–1951 m.	rudens lygiadienio taške
1959 m.	žiemos saulėgrįžos taške
1967 m.	pavasario lygiadienio taške
1974 m.	vasaros saulėgrįžos taške
1980 m.	rudens lygiadienio taške

1988 m.	žiemos saulėgrįžos taške
1996 m.	pavasario lygiadienio taške
2003 m.	vasaros saulėgrįžos taške
2010 m.	rudens lygiadienio taške
2017 m. pab.– 2018 m. pradž.	žiemos saulėgrįžos taške
2025 m.	pavasario lygiadienio taške
2034 m. pab.– 2035 m. pradž.	vasaros saulėgrįžos taške
2039 m.	rudens lygiadienio taške
2047 m.	žiemos saulėgrįžos taške
Chironas	
1917 m. pab.– 1918 m. pradž.	pavasario lygiadienio taške
1938 m.	vasaros saulėgrįžos taške
1945 m.	rudens lygiadienio taške
1951–1952 m.	žiemos saulėgrįžos taške
1968 m.	pavasario lygiadienio taške
1988 m.	vasaros saulėgrįžos taške
1995 m.	rudens lygiadienio taške

2001–2002 m.	žiemos saulėgrįžos taške
2018–2019 m.	pavasario lygiadienio taške
2038–2039 m.	vasaros saulėgrįžos taške
2046 m.	rudens lygiadienio taške
Plutonas	
1914–1915 m.	vasaros saulėgrįžos taške
1971–1972 m.	rudens lygiadienio taške
2008–2009 m.	žiemos saulėgrįžos taške
Neptūnas	
1984–1985 m.	žiemos saulėgrįžos taške
2024–2026 m.	pavasario lygiadienio taške
Uranas	
1927–1928 m. pradžią	pavasario lygiadienio taške
1949–1950 m.	vasaros saulėgrįžos taške
1969 m.	rudens lygiadienio taške
1988–1989 m.	žiemos saulėgrįžos taške
2010–2011 m.	pavasario lygiadienio taške
2033–2034 m.	vasaros saulėgrįžos taške

Šios datos duotos tiems, kuriems įdomu paanalizuoti planetų veikimą. Nesunku tai padaryti pasitelkus visiems dabar prieinamas informacijos priemones. Pastebėti galite viena: jei žmonės evoliucionuoja, vyksta geri pokyčiai ir procesai, jeigu jie sustabdo savo evoliuciją arba ima involiucionuoti, vyksta prasti.

Tikiuosi, nesugalvosite, kad ties paskutinėmis datomis baigiasi pasaulis??? Tiesiog nerašiau iki begalybės...

Tęsiant šią temą, natūralu, kad tuo laiku, kai kuriame nors iš šių taškų atsidurdavo kažkuri iš minėtų nejudančių žvaigždžių, ji darydavo milžinišką poveikį visai Žemei pagal savo esminę temą.

Jeigu ten atsidurdavo galaktikos ar megagalaktikos centras, poveikis būdavo ypatingas.

Šis cikliškumas atsispindi svastikos ženkle (tikrai tai ne fašistinis simbolis. Fašistai tikrai naudojo senus simbolius savo reikmėms, kaip ir okultines žinias), kurio centru buvo laikoma Šiaurinė žvaigždė, o svastikos „kojomis“ buvo Didžiųjų Grįžulo Ratų pozicija šiuose atskiruose atskaitos taškuose.

Dabartiniu metu *galaktikos centras artėja prie žiemos saulėgrįžos taško, o megagalaktikos – prie*

rudens lygiadienio taško. Taigi, baigiasi ketvirtis didžiojo ciklo. Iš čia pasaulio pabaigos nuojautos... Tačiau neskubėkite naikinti Žemės. Įtikinamesnė šios civilizacijos griūtis – kitame cikle, vadinasi, maždaug po 64800 m., kai galaktikos centras bus tiksliai pavasario lygiadienio, o megagalaktikos centras – žiemos saulėgrįžos taškuose.

Tačiau... *niekad nepamirškite – ne žmogus pradėjo gyvybę Žemėje, ne jo valia ją nutraukti... Todėl verčiau baikite prognozuoti Aukščiausiosios Sąmonės darbus...*

Mes, žmonės, galime tiktai palyginti, pasitikrinti ne tam, kad lauktume pabaigos, o tam, kad pamąstytume apie tai, ką darome gerai savo pačių evoliucijai, o ką blogai, kur padedame Žemei Motinai, o kur jai kenkiame. Tai svarbiausia. Tam duodamos įvairios datos, o ne kitiems dalykams... Didelė laimė, kai sugebi panaudoti žinias išmintingai... To mokytis svarbu kiekvienam...

Taigi, 2000 m. *galaktikos centras* buvo Šaulio 28,32° (vadinasi, už 98 m. jis bus tiksliai žiemos saulėgrįžos taške), o *megagalaktikos centras*, kuris senosiose tradicijose laikomas Kalnu ir yra Veronikos Plaukų žvaigždyne, buvo Mergelės 29° (vadinasi, už 62 m. bus tiksliai rudens lygiadienio taške). Iki

tikslios konjunkcijos – nepilnas laipsnis. Vadinasi, didžiausias poveikis – apie 2060–2070 m., tačiau tai veikia jau dabar ir veiks iki šio amžiaus pabaigos.

Šiuo atveju įsijungia stichijos *žemė, ugnis*, taip pat *žemė, oras*. Taigi, įmanomas Žemės ašies pajudėjimas, kaip ir Žemės plutos plokščių judėjimas, vulkanų išsiveržimas seisminėse zonose bei klimato kaita ir dideli vėjai.

Prieš 12960 m. galaktikos centro ašis buvo ties vasaros saulėgrįžos tašku, o megagalaktikos – ties pavasario lygiadienio tašku. Veikė stichijos *oras, vanduo* ir *vanduo, ugnis*. Tuo metu datuojama legendinės Atlantidos žūtis. Išsiveržė trys povandeniniai vulkanai, kilo žemės drebėjimų ir cunamių.

Prieš 6480 m. galaktikos centro ašis buvo ties rudens lygiadienio tašku, o megagalaktikos – ties vasaros saulėgrįžos tašku. Veikė stichijos *žemė, oras* ir *oras, vanduo*. Tuo metu datuojamas tvanas Juodosios ir Viduržemio jūrų regione.

Nuo 1980 iki 2026 m. Vežėjo beta, pavadinta *Menkalinan*, sudaro tikslią konjunkciją su vasaros saulėgrįžos tašku. Tai žvaigždė, susijusi su netikėtomis permainomis, pavojais nuo elektros, žaibų,

karo bei ginklų, taip pat pavojais nuo tų, kurie yra valdžioje arba jos siekia.

Nuo 2003 iki 2027 m. Gyvatnešio *žvaigždė Sinistra* yra žiemos saulėgrįžos taške. Ji susijusi su juodąja magija, kitų persekiojimu, žmonių genocidu.

1917–1968 m. ūkas *Spikulum*, esantis arti galaktikos centro, buvo tiksliose koordinatėse su žiemos saulėgrįžos tašku.

Šis ūkas susijęs su neįtikėtinomis kančiomis, depresijomis, psichikos susirgimais, naujomis ligomis, infekcijomis, virusais, o žmogus gali būti panaudojamas lyg poligonas jiems. Tačiau kartu tai sugebėjimo surasti esmę, vadinasi, „grūdą“, ūkas. Jis skatina neįtikėtinomis sąlygomis rasti jėgų iš esmės pakeisti save, pakeisti gyvenimą.

Šis laikas sutapo su Spalio revoliucija, J. Stalino veikla, A. Hitlerio, B. Musolinio darbais, Antruoju pasauliniu karu ir baisiu pokario laikotarpiu.

Taigi, nėra kuo stebėtis, žvelgiant į visų šalių valdžios žmones, kad jie elgiasi neadekvačiai, kad jie tampa pavojingi žmonėms, dėl kurių turėtų dirbti. Nėra kuo stebėtis, matant pakilusias okultinio

pasaulio tamsiausias putas, žmonių pasipriešinimo kovą ir gamtos išdaigas.

Kas yra svarbu?

Žiemos saulėgrįžos taškas yra Ožiaragyje, kuris susijęs su *tikslais, gyvenimo ir darbų prasme, taip pat jau minėtu vertybių stuburu*. Tas, kuris tokį stuburą turi, kuris dirba prasmingą darbą ir sąmoningai gyvena, tokiomis sąlygomis dar aktyviau auga ir stiprėja.

Rudens lygiadienio taškas yra Svarstyklėse, vadinasi, sugebėjimo išlaikyti *harmoniją savyje ir santykiuose su kitais, kartu sugebant priimti ryžtingus savo gyvenimo sprendimus*, ženkle. Tas, kuris tai sugebės, galės labai daug padėti ir kitiems, tuo dar labiau tobulėdamas ir stiprėdamas.

Visais laikotarpiais stichijos valė tuos regionus, kurie jas pačias labiausiai teršė, kurie labiausiai pažeidė pagrindinius kosminius principus: Visuotinę Harmoniją, arba Meilę; Tiesą, arba Teisingumą; ir Evoliuciją. Todėl ne visoje Žemėje vyksta kataklizmai, o tam tikrose vietose. Šito galima tikėtis ir dabar.

Suteršta ugnies stichija atsako vulkanų išsiveržimu ir gaisrais. Suteršta oro stichija – vėtromis ir uraganais. Suteršta žemė – žemės drebėjimais, griūtimis, nuošliaužomis. Suterštas vanduo – potvyniais ir didelėmis bangomis. Sausra paprastai susijusi su perspėjimu apie pažeistą stichijų balansą.

Apie naujų Saulės planų atsivėrimą ir Saulės aktyvumą

„Akmenų knygos“ II tomo I dalyje jau buvo kalbėta apie naujas kosmines įtakas šio tūkstantmečio pradžioje.

Visos senosios religijos Saulę laikė dievybe, teikiančia gyvybę ir šviesą. Tam, kuris netiki kitos, t. y. nematerialios, sąmonės egzistencija, tai atrodo pasaka arba fantazija. Tiems, kurie priima aukštesnių Dvasinių Esmių buvimą ir veikimą, tai yra savaimė suprantami dalykai.

Bet kuriuo atveju Saulė – tik viena iš Paukščių Tako galaktikos žvaigždžių, įeinanti į bendrą jos sistemą. Todėl jos, kaip sistemos dalies, negali neveikti kitos, o ypač didesnės už ją žvaigždės, nors ir kiek būtų nuo jos nutolusios.

Kas yra nauji Saulės planai? Minėtoje knygoje jau buvo aiškinta. Tiems, kurie jos neskaitė, pasakysiu tik tiek, kad Saulė formuojasi ir auga panašiai kaip žmogus. Buvo kalbėta apie Dvasinės Esmės (galite vadinti Dievu, Aukštuoju Protu ar Sąmone... kuo norite), kurios prižiūri visų bet kurias formas turinčių pasaulių Evoliuciją. Žemės planeta svarbi joms, nes mažai tokio pobūdžio planetų, kuriose siela

galėtų įsivilkti į materialų kūną, kad įrodytų savo turimos dvasios kokybę arba ją įgytų. Todėl Žemė – tai sielų Evoliucijos įtvirtinimo ir realaus vyksmo vieta. Todėl svarbi ji Dvasinėms Esmėms. Siunčia jos į Žemę savo daleles, kad padėtų čia esančioms sieloms nepasiklysti ir nepasimesti vertybėse... Tos pačios Dvasinės Esmės gali veikti visų kosminių sistemų sąmonę. Lengviau Žemėje esantiems bus susivokti, kai Saulė, kuri yra žvaigždė, apie kurią sukasi Žemė, taip pat evoliucionuos greičiau. Taigi, naujų Saulės planų atsivėrimas – tai Saulės, kaip šios sistemos Aukščiausios Dvasinės Esmės, evoliucija.

Pagalvokite, ar gali Mokytojas išlikti geru Mokytoju, jeigu pats netobulės? Žinoma, kad ne, sakysite. Taip ir čia... Saulė – tai lyg Mokytojas savoms planetoms ir viskam, kas jose ir ant jų yra. Vadinasi, kartu su ja kinta ir kiekvienos planetos, ir to, kas joje yra, sąmoningumas.

Tačiau negalėjo visa tai vykti savaime, be kitų Dvasinių Esmių, esančių kitose žvaigždinėse sistemose, pagalbos. Negalėjo, nes visos jos – tai kolektyvinė sąmonė, kuriai rūpi kiekvienas jai priklausantis narys.

Jau daug tūkstantmečių su Saulės sistema dirbo Didžiųjų Grįžulo Ratų, Plejadžių, Sirijaus ir Oriono sistemos.

Pagreitintas virsmas ėmė vykti 2003 m. imant įsijungti III Saulės planui, kuris iki galo atsivėrė 2007–2008 m. Tada į senos kosminės programos sistemą įsijungė ir Persėjo žvaigždynas. Daugiau kosminės ugnies, pokyčius skatinančios, buvo per jį įlieta.

Nenustebkite, tačiau bet kokia kosminė įtaka, skiriama Žemei, savaime turi būti perduodama per Saulę. Ji vienintelė gali priimti tokios milžiniškos energijos išlydžius – Žemė nuo tokių srautų tiesiogiai sudegtų... Procesas vyksta šitaip: energijos srautas, sakykime, iš Persėjo ar Oriono arba iš kur kitur pagaunamas Saulės. Mokslininkai paprastai tuo metu fiksuoja didelį Saulės aktyvumą, jos audras, anomalijas ir kitokius reiškinius. Saulės kūnas ima virte virti, išmesdamas energijos pliūpsnius, kitaip tariant, savyje perdirbtą gautą energiją, ir atiduoda ją toliau savo planetoms... Tos ją savaip priima ir naudoja...

Taigi, naujų Saulės sąmonės planų atsivėrimas – tai iš tiesų pasiruošimas naujos itin galingos energijos kokybei.

Nustatyta, kad Saulės aktyvumas cikliškai kartojasi kas 11,2 m. Šis aktyvumas siejamas su Saulės šiaurės magnetinio poliaus susikeitimu su

pietiniu poliūmi. Pastaruoju metu šis ciklas išsitęsė iki 12 m.

Sustiprėjęs Saulės aktyvumas tiesiogiai veikia kiekvieną žmogų pagal *ugnies stichijos kokybę* (jo horoskope tai *Avino, Liūto, Šaulio ženklai arba I, V, IX būstai*). *Tas pats valstybių horoskopuose ir t. t.* Vadinasi, Saulės audros ir pliūpsniai suaktyvina visą ugnį: tiek žemės gelmėse, tiek kiekvieno žmogaus viduje. Tai labai veikia gyvūnus, augalus ir t. t. Todėl tokiu laiku gali sustiprėti tiek gera ugnis, t. y. gera valia ir teigiamų pokyčių galimybės, tiek bloga, t. y. agresija, karai, vulkanų išsiveržimas, žemės drebėjimai ir t. t.

Tai vyko 1991, 2002 m. Naujų žybsnių laukiama apie 2013 m. gegužės mėn. Astrologiškai šiame kontekste stipri gegužės 6 diena arba periodas tarp gegužės 3–12 dienų.

Tuo metu *Mėnulis sudarys konjunkciją su Uranu Avine, kvadratūrą su Plutonu Ožiaragyje.*

Saulė sudarys konjunkciją su Merkurijumi, Venera, Marsu ir Ketu Jautyje, opoziciją su Saturnu ir Rahu Skorpione.

Taigi, visos artimosios planetos išsirikiuoja Jautyje ir yra kertamos Saturno (karmos valdovo), esančio Skorpione su Rahu, ženklinančiu ateities kryptį.

Saturno konjunkcija arba kvadratūra, arba opozicija su Rahu, ypač jeigu jose dalyvauja ir kitos planetos, pajudina tai, kas atgyveno ir sustabarėjo. Tie, kurie tuo nepatenkinti, ima savaip maištauti, o tie, kurie siekia išlaikyti senas formas, dar labiau laikosi jų įsikibę, stengdamiesi sustabdyti evoliuciją. Tai svarbių pokyčių metas, kuris yra sunkus ir paprastai labai nemalonus, susijęs su netektimis ir kartais pasipriešinimu prieš esamą sistemą. Jį galima pavadinti karmos išgryninimo laiku. Geri Saturno aspektai suteikia ilgalaikius šansus ir padeda pasinaudoti jau išgryninta karma.

Jūsų smalsumui – pavyzdžiai:

1905 m.	Saturno konjunkcija su Ketu Žuvyse, opozicija su Rahu Mergelėje.
1911 m.	Saturno konjunkcija su Rahu ir Venera Jautyje, opozicija su Ketu ir Jupiteriu Skorpione.
1922 m.	Saturno, Jupiterio konjunkcija su Rahu Svarstyklėse, opozicija su Ketu ir Chironu Avine, kvadratūra su Plutonu Vėžyje.

1928 m.	Saturno konjunkcija su Ketu Šaulyje, opozicija su Rahu Dvyniuose.
1940 m.	Saturno, Jupiterio konjunkcija su Ketu Avine, opozicija su Rahu Svarstyklėse, kvadratura su Chironu Vėžyje.
1945 m. gegužės–birželio mėn.	Saturno konjunkcija su Rahu Vėžyje, opozicija su Ketu Ožiaragyje, kvadratura su Neptūnu Svarstyklėse ir Marsu Avine.
1950 m. rudenį	Saturno konjunkcija su Ketu Mergelėje, opozicija su Rahu Žuvyse, kvadratura su Marsu, Chironu Šaulyje.
1979 m. kovo mėn.	Saturno konjunkcija su Rahu Mergelėje, opozicija su Ketu, Saule, Marsu Žuvyse.
1988 m.	Saturnas Šaulyje sudarė opoziciją su Chironu Dvyniuose, kvadraturą su Rahu Žuvyse ir Ketu Mergelėje.

Panagrinęjį istorinius tų metų įvykius, suprasite Saturno veikimą.

Todėl artėjantis laikas – tai ypatingas *vertybių peržiūros laikas*, paliekant tai, kas vertinga, atei-

čiai, tačiau atsisveikinant su tuo, kas atgyveno, nes sustabarėjo ir tapo mirusia dogma.

Jau apie dvejus metus kardinaliame kryžiuje veikia ir dar daugiau nei šešerius metus veiks *Plutono*, kaip Kosminio Teisingumo principo, ir *Urano*, kaip Evoliucijos principo, kvadratūra. Tai lyg didžiųjų krioklių zona, į kurią patenka plaukiantysis: nuo kiekvieno valios, ryžto, profesionalumo, taip pat to, kaip plaukiančiojo gyvenimas atitinka Kosminio Teisingumo ir Evoliucijos principus, priklauso, ar išplauks jis dar labiau užsigrūdinęs ir atsinaujinęs, ar bus praplautas taip, kad gyventų kitaip. Žinoma, visados yra tų, kurie susiradę saugų užutekį bando šį periodą pralaukti. Bus tų, kuriems pavyks... Bet kuriuo atveju tai kardinalūs pokyčiai ir atgyvenusių dogmų bei sistemų griūtis, apšvalymas visų sričių iš vidaus nuo egoistinių paskatų, atsigręžiant į aukštesnius idealus ir tikslus. Taigi, tai veikia 2010–2018 m.

Paskutinį kartą ši kvadratūra, tačiau iš kitų ženklų, t. y. *Plutonas buvo Vėžyje, o Uranas – Avine*, veikė 1928–1935 m. Tai, kaip žinote, laikas, kai iškilo ir veikė J. Stalinas, A. Hitleris, B. Musolinis ir F. Frankas.

Visos šios datos pateikiamos siekiant parodyti planetų veikimą.

Mokslininkai stebėjosi Saulės elgesiu po paskutiniojo aktyvumo: ji nenurimo ilgiau nei bet kada. 2003 m. spalį, pradėdant įsijungti Persėjo žvaigždynui, pastebėti itin ryškūs Saulės žybsniai, o lapkritį žybsnis buvo stipriausias per visą Saulės stebėjimo laiką (apie du šimtus metų). Jis sukėlė Šiaurės pašvaistę, kuri matėsi net Lietuvoje.

IV Saulės planas (širdies) ima atsiverti 2012 m. rudenį (svarbios dienos – spalio 12–29 d.). Visiškai jis atsiveria iki 2017–2018 m. Tai reiškia, jog Saulė pragyveno jau pusę savo gyvenimo. Liko dar pusė. Todėl nereikia tikėti juokingomis prognozėmis, kad ji sprogs arba plėsis taip, kad „suvalgytų“ visas savo planetas... Tokios versijos – tikrai pramanai.

III planas, arba racionalaus proto, materialių vertybių ir gerovės realizacijos planas, baigiasi. Todėl pasaulio pabaiga pirmiausia ateina ambicingam racionalizmui.

Naujos IV plano įtakos formuosios visą šį šimtmetį. Jos sukels vertybių perversmą, išgrynins tikrą ir netikrą. Vadinasi, kardinalūs pokyčiai vyks visose krizės apimtosiose sferose. Vienur – ramiau, kitur – aršiau... Visos pažeistos sferos turės apsivalyti ir atsinaujinti

iš vidaus. Tos, kurios to nepadarys, patirs krachą tam, kad po kurio laiko gimtų kažkas nauja. Tačiau negi tai naujiena mąstančiam pasauliui?

Dvasios sfera įgis itin svarbią reikšmę naujoje epochoje, todėl pirmiausia teks valytis jai. Būtent dvasioje turi vėl atgimti tikrosios vertybės, atitinkančios pagrindinius kosminius principus. Būtent šioms vertybėms privalo tarnauti visos tikėjimo išpažinimo formos. Todėl religijos ir dvasinės kryptys, virtusios dvasiniu verslu, siekiančios valdyti žmones ir gauti duoklę iš jų, maitinančios sekėjus negyvomis dogmomis, privalo išsigryninti arba atmirti, nes jos painioja vertybes arba jų nebepaiso, t. y. nebeatlieka tiesioginės tikėjimo sferos funkcijos. Niekas geriau to nepadarys už žmones, kurie patys toje sferoje yra.

Tos religijos ir dvasinės kryptys, kurios tai atliks, išliks ir keisis kokybiškai. Tai padariusios ims pamažu vienytis ir jungtis, vis giliau suprasdamos, kad Dievas nėra kažkurios jų monopolinė teisė, kad Jis vienas – joms visoms.

Religiniai karai ir religinės nesantaikos kurstymas – tai žmogiško nesupratimo viršūnė, todėl kentės tos šalys, kurios juos sukelia.

Visų religinių ir dvasinių krypčių tikslas – mokyti žmones Meilės ir taikos, skatinti Tikėjimą aukščiausia jėga, kuri nėra baudėja vien dėl tos priežasties, kad ji – tai Aukščiausia harmonija ir Tiesa bei Evoliucijos skatintoja. Tai supratę žmonės laisvinsis iš mirties baimės. Ir jų vertybės kis.

Vis aktyviau ir aštriau valysis pasaulio valstybių teisingumo ir teisėtvarkos sistemos, kaip ir pačių valstybių valdymo sanklodos... Oro ir ugnies stichijos ypač veiks tose šalyse, kurios tai daryti vengia arba nori valdyti kitas šalis. Valdžia turės atsigręžti į savo žmones. To nedarant, žmonių pasipriešinimo neįmanoma išvengti.

Pastaraisiais metais ypač suaktyvėjęs žmonių programavimas. Tai daroma įvairiausiai būdais (neurolingvistinis, techninis, psichotroninis, psichotropinis ir kt.). Vadinasi, per informaciją ir visas jos skleidimo priemones: internetą, TV, radiją, telefonus, taip pat vaistus, maistą, vandenį (čia reikėtų nepamiršti senolių patarimo laiminti maistą ir vandenį prieš juos vartojant). Tai daro ne tik „dvasinėmis“ save vadinančios kryptys. Tai daro įvairios įmonės, siekdamos parduoti savo produktą. Tai daro politinės partijos. Tačiau baisiausias yra pačių politikų ir tų,

nuo kurių priklauso mažesnių, ypač savo tautinę tapatybę turinčių, šalių likimas, programavimas. Visa tai vyksta meistriškai ir subtiliai. Blogiausia, jog tai inicijuoja tie, nuo kurių priklauso visos Žemės šalių likimas. Daro tai, nes dirba dar stipresniems už save... Bet Evoliucijos įstatymas galioja ir jiems. Sunkus tai darančiųjų gyvenimas ir jo baigtis. Tačiau sukuria jie nežmoniškai sunkią karmą ir šaliai, kurią laiko savo Tėvyne. Todėl stichijos praneša apie pažeidimus uraganais ir didžiulėmis bangomis, žemės drebėjimais ir ugnimis. Tos šalys nuo kataklizmų kenčia labiausiai. Taip buvo visados. Taip yra dabar. Taip ir bus.

Pertvarka vyks ir kiekviename žmoguje. Tai esminė pertvarka. Sunkiausia bus nenorintiems keistis stagnatoriams teisuoliams... Tokie piktinsis, skųsis ir sirgs. Daugelis jų gali likti vieniši, be pagalbos, kai jos reikia, ypač jeigu nenorėjo jos niekadoms teikti kitiems.

Kitiems ji vyks natūraliai. Kitimo procesas bus skatinamas pamažu per kitus žmones, situacijas. Kuo mažiau žmogus turi egoizmo, tuo tas kitimas bus įdomesnis, prasmingesnis. Naujas kelias ir nauja sėkmė atsiveria tokiems.

Tai laikas, kai žmonės žadinami patikėti dvasia ir suprasti, kad daiktai ir turtai nėra verti artimųjų meilės ar savo šalies išdavystės.

Problemų pakėlimas ir jų aštrus valymasis – pati skaudžiausia procedūra. Tai vyks iki 2018 m. Laikas iki 2012 m. jau pasistengė nuimti kaukes, todėl į 2012 m. išeinama be pagražinimo. Kiekvieno kokybė skirtinga, ji aiškiai matoma ir niekaip nebeapaslepiama...

2012 m. – tai galutinis visko, kas buvo paslėpta, išryškinimas. Todėl šių metų pabaigoje tikėtina, kad liksite su tais žmonėmis, kurie iš tiesų yra Jūsų draugai arba bendraminčiai, žinosite savo priešus. Atpažinsite tuos, kurie tik apsimetė draugais ar pagalbininkais jais nebūdami. Visa tai nutiks su Evoliucijos siekiančiais. Dvasią atmetantieji, keistis nenorintieji, supratingesniais ir teisesniais už kitus save laikantieji gali labai nusivilti. Niūrios abejonės, nihilizmas, depresijos ir lemtingos klaidos gali netikėtai užbraukti visus iki tol buvusius pasiekimus, pastumti į šalį dar tebenorinčius padėti žmones.

Labai vertingu turtu taps tikrieji bendraminčiai. Laimingais galės save laikyti artimus dvasiai žmones turintieji. Visa tai – visam laikotarpiui iki 2018 m. Pavieniui tik stiprūs savo dvasia ir vertybėmis išsi-

laikys. Tik tokie turi imunitetą nuo vis aršėjančių programų, ateinančių iš bet kur.

2013 m. tie iš Jūsų, kurie įvaizdį ir kaukes laikėte svarbesniais už tikrumą ir nuoširdumą, kurie vadovavotės egoistiškais interesais, negalvodami apie aplinkinius, laižysitės žaizdas. Gali tekti viską pradėti iš naujo, todėl bus nelengva. Tie, kurie patys buvote tikri, kurie rūpinotės ne tik savo, bet ir kitų žmonių gerove, galite pajusti, jog 2012 m. siūlo Jums naujus kelius, atrodančius kaip pertvarka, kaip jie atrenka jau minėtus patikimuosius iš visų Jus supančių žmonių rato. Jums 2013 m. bus darbingi, sustatantys ateities kelrodžius ir atveriantys naują prasmę.

Taigi, ilsėtis 2012 m. niekam neišeis...

Ilsėtis siekiantieji rizikuoja rimtai užstrigti ties savais nesupratimais. Apie tai perspės pasikartojančios situacijos. Ligos, skundai, kitų kaltinimai gali tapti jų duona, jeigu nepradės dirbti su savimi.

Nuo 2012 m. vasario 4 d. *Neptūnas įeina į Žuvis*, kur liks iki 2026 m. Jau beveik metus čia yra *Chironas*, kuris liks iki 2019 m.

Tema – Esminis pasirinkimas: arba nauja iliuzija, arba tikrasis dvasinis budimas. Užslėptų giliausių vidinių klodų pakėlimas. Religijų ir dvasinių krypčių valymasis: dar labiau pakyla putos, tačiau išryškėja ir grynuoliai. Susivokimas tiems, kurie tam yra pasiruošę. Visų okultinio pasaulio sluoksnių išryškėjimas. Nauja tikrojo ir vartotojiško dvasingumo banga. Vandenių kilimas.

Įprasti užtemimų ciklai gali sukelti savas problemas, taip pat paskatinti greitesnę ir efektyvesnę jų išsprendimą.

Pirmasis užtemimų ciklas:

Saulės visiškasis užtemimas –
gegužės 20 d. 23.53 GT Dvyniuose.

Tema – santykiai su kaimyninėmis šalimis, žiniasklaidos, spaudos, transporto problemos, intrigų, melo išryškėjimas, tarpusavio santykiai, susišnekėjimo problemų aštrumas. Tai netinkamas laikas tvarkyti svarbius dokumentus. Gali pasireikšti oro stichija.

Mėnulio dalinis užtemimas –
birželio 4 d. 11.04 GT Šaulyje.

Tema – religijos ir tikėjimo išpažinimo sferos, teisėtvara, užsienio politika, švietimas, spaustuvės, aviacija. Gali pasireikšti ugnies stichija.

Rugpjūčio 31 d. Rahu įeina į Skorpioną.

Spalio 6 d. Saturnas įeina į Skorpioną.

Prasideda Didžioji Pertvarka, kuri kiekvienam sava. Aiškumas, kaip ji pavyko, bus 2013 m.

Jau minėjau, kad Saturnas tuo pat metu patenka tiesiai į Lietuvos horoskopo I būstą.

Antrasis užtemimų ciklas:

Saulės visiškas užtemimas –

lapkričio 13 d. 22.13 GT Skorpione.

Tema – pertvarka, transformacija, esminiai pokyčiai, revoliucijos, pasipriešinimo judėjimas, stiprios vidinės energijos kokybės apraiškos, neramumai žemės gelmėse... Vandens stichija.

Mėnulio žiedinis užtemimas –

lapkričio 28 d. 14.34 GT Dvyniuose.

Tema – žr. aukščiau (Saulės užtemimas Dvyniuose). Realizacija to, kas pakilo pirmajame užtemimų cikle. Pokyčių vėjas santykiuose, jų išgryninimas arba dar stipresnis visko suaustrėjimas. Oro stichija.

Taigi, gyvename lyg ir savotiško Teismo, kuris nulemia, kaip kiekvieno Žemėje esančio žmogaus ir kiekvienos valstybės gyvenimas atitinka pagrindinius – Meilės, Tiesos ir Evoliucijos – principus, metu.

2011 m. buvo įžanga į jį.

2013 m. – pats procesas.

2017–2018 m. – epilogas.

Tarpai tarp šių laikų – tai eigos laikas.

Todėl skirtingas tas laikas visiems.

Tiems, kurie pagal tuos principus gyveno arba kurie ištaisė savo klaidas, arba jas jau savaip atidirbo, šis laikas taps naujų galimybių ir susivokimų, iki tol neįmanomų, laiku.

Tiems, kurie siekė pagal juos gyventi, tačiau vis nepavykdavo, laikas parodys spragas, todėl verta į nuorodas atsižvelgti.

Tie, kuriems šie principai svetimi, 2012 m. bus aršūs ir dar daugiau blogio kurs. Vėliau jie ims gauti savus ženklus. Šitaip du kartus. Trečias kartas bus stiprus, tačiau dar leidžiantis atsikvošėti. Ketvirtas kartas lemiamas.

Besielių subjektų tuščios akys taps matomos visiems. Jų manipuliacijos žmonių protais ir gyvenimais gali būti stabdomos gamtos kataklizmais tose vietose, kur tokių gyvena daugiausia.

Bet kuriuo atveju tai, kaip supratote, itin stiprus gėrio ir blogio kokybių suaktyvėjimo metas. Todėl tiek Evoliucija, tiek involiucija tokiomis periodais vyksta sparčiausiai.

Apie vertybes

Niekas negali kitam sukurti idėjos ar vertybių, kuriomis jis turėtų ar galėtų vadovautis gyvenime. Labai nelengva jas susikurti, nes norint tai padaryti pirmiausia būtina suformuoti patį save. Todėl ir žino tikrąsias vertybes lyderių saujelė. Tampa jie lyderiais ne todėl, kad juos tokiais kažkas išrinko, o todėl, kad jų vertybės aiškios ir stiprios. Tos vertybės pažadino juose Idėjos kibirkštį, o su ja ir Dvasią. Tokie gali vesti kitus, nes žmonės tiki jų degančiomis akimis ir širdimis. Tokie pasiruošę už savo Idėją aukotis.

Tie, kurie atsiliepia į savo pasirinkto lyderio idėją ir jo vertybes, siekdami šitaip gyventi, bei jam padeda, ruošiasi saviems darbams ateityje, mokydamiesi iš to, kuriam padeda. Jų dvasia bręsta.

Yra ir tų, kurie grožisi aukštomis idėjomis ir tiki gėrio vertybėmis, tačiau neturi ryžto, o dažnai ir noro skleisti jas ar kažką dėl jų daryti. Tokie mėgsta ramiai ir saugiai slėptis savo namuose. Tokie herojais netampa, nors gal apie tai ir svajoja. Tačiau tie iš jų, kurie gimę tais herojais būti, pabunda žygiui tada, kai praranda tai, prie ko buvo prisirišę.

Yra tokių, kurie idėją ir vertybes kvailyste laiko. Jie tarnauja daiktiškajam dievui ir racionaliam pro-

tui, todėl neigia viską, ko nemato ir paaiškinti negali. Mėgsta jie kritikuoti dirbančiuosius, tačiau patys mažai ką sukuria. Niekas tokiems padėti negali, kol patiems ši būseną nenusibos...

Kam reikėjo apie tai kalbėti?

Ypatingų pokyčių metu vienam ciklui keičiant kitą kiekvienas individas paliekamas su savo paties susikurta energija. Vadinasi, jį gali maitinti tik tas šaltinis, kuriuo jis tiki. Iš Dvasios šaltinio mitybą gaunantysis atsinaujina ir naują stiprybę įgyja. Tokios mitybos neturintysis kitų žmonių energija ar net jų skausmu minta... Sunku net pačiam mylimiausiam žmogui tuo metu padėti, jeigu šis... neprašo pagalbos ar netgi ją atstumia...

Nenustebkite matydami, kai ranką krentančiajam padėti tiesiate, o jis į Jūsų akis žiūri ir... tos rankos nemato...

Dvasios ir materijos santykis kiekvienam tuo metu savaip atsiveria. Kas Tau yra pirminis – dvasia ar materija? Ar galėtų žmogus be Dvasios įsikišimo būti mąstanti būtybė?

Racionaliu protu tikinčiajam Č. Darvino teorija gali išaiškinti fizinio kūno evoliuciją, tačiau neišgalės

ji paaiškinti reiškinių, susijusių su sąmoningo žmogaus virsmo procesais, su kosmine tvarka, ciklišku-mais ir pan. Daug atveria fizika ir chemija, tačiau ir jos turi ribas, už kurių mokslas – bejėgis.

Kaip paaiškinti Dvasios fenomenus? Lengva užsimerkti, sakant, kad jų nėra, arba atmesti kaip jautriųjų paistalus, tačiau jau senokai nebedaro to pažangūs mokslininkai. Net besilaikantieji dogmų negali išaiškinti sąžinės, atsakomybės, tiesos troškimo, meilės, kurie neturi jokios formos ir būvio...

Dabartinis laikas skatina suprasti dar vieną dalyką, o būtent kad žmogų nuo gyvūno ryškiausiai skiria Tikėjimas Dvasia. Be Tikėjimo neįmanomas pasišventimas aukštomis idėjoms, idealams. Tikėjimas padeda žmogui nebeieškoti naudos vien tik sau, suprantant, kad ir žmonės, ir stichijos, ir visa, kas yra aplinkui, tarpusavyje susiję, todėl turi gyventi darniai, o ne griaudami vienas kitą. Tas, kuris šitaip mąsto, tiki Dvasia, nesvarbu, kaip jis ją įvardins: Dievu, Absoliutu, Aukščiausiu Protu, Tuo ar Niekuo...

Tam, kuris tiki Dvasia, kaip pirminiu visko, kas yra aplinkui, ir reiškinių, kurie vyksta, iniciatoriumi, viskas, ką jis mato ir turi materijoje, tampa tiesiogine materialia dvasios išraiška. Toks nepervertins nei

vienos, nei kitos, nes jos derės tarpusavyje. Materiali žemė jam derės su nematoma dvasia, todėl visa tai jis saugos savo paties viduje. Harmoningas žmogus įgyja atskyrimo dovaną, todėl greitai atskiria šio laikmečio klejones nuo tikrovės, dvasinį verslą nuo tikrojo dvasingumo. Saugodamas savo širdyje dvasios vertybes, jis jomis remdamasis savo fizinėmis rankomis kuria materialias vertybes, ta dvasia alsuojančias.

Dvasia netikintysis tiki racionaliū protu ir daiktai. Jo vertybės daiktiškos, todėl dvasios neturi. Toks nesupranta nematomos idėjos ar idealų siekio.

Dabartinis laikas perspėja, kad aukščiausias rezultatas gali būti pasiekiamas tik suderinus dvasią su materija, nes tik šitaip idėja ilgam įsitvirtina materijoje. Tai, kas materijoje atgyveno, traukiasi, o iš Dvasios platumų ateina idėjos, kurios turi prigyti ir užsiauginti formas. Toks procesas suaktyvina aštrią priešpriešą, iš kurios vėliau turės gimti nauja dermė, panaudojanti ateičiai tai, kas dabartyje yra vertinga. Visa tai dabar patiriame. Toks yra dabartinis laikas.

Apie apsivalymą savose sferose ir okultizmą

Krizei reiškiantis visose matomo ir nematomo gyvenimo sferose, aštrėjanti Saulė be gailesčio išryškina visą nešvarą, net ir mažiausias paslėptas dulkeles. Tai sukelia milžinišką įtampą, greitinančią virsmo krizių paliestose vietose tempą. Būtent todėl visi procesai vyksta žymiai greičiau nei anksčiau, todėl aštriau.

Niekam ne paslaptis, kad bet kurioje sferoje – tiek medicinos, tiek švietimo, tiek dvasinėje, tiek politikoje – visados tarp galybės specialistų išsiskiria tik mažutė saujelė idėjai tarnaujančių *pasišventusiųjų profesionalų*, kurie dirba dėl kitų, pamiršę save. Jie dirba nesidairydami, smerkia juos ar giria, don kichotais apšaukti. Visados jų buvo, yra ir bus. Jie yra Evoliucijos variklis.

Sunku suprasti šalia esantiesiems, kiek toks pasišventimas kainuoja ir koks tai krūvis. Tačiau darantysis net negalvoja apie auką ar pasišventimo kainą. Jis negali šitaip nesielgti, nes varo jį idėja, ugnimi virtusi. Sudegtų jis nuo tos ugnies

pats, jeigu kitiems jos neneštų. Tokio darbas – ugnį atiduoti tiems, kurie jos dar neturi, bet gali turėti... Koks nors pilietis laiko tokį kvailiu, o dažnai ima įtarinėti jį savos naudos, šlovės ar ko kito ieškojimu. „Kitaip nedarytų“, – sako piktdžiugiškai, nes būtent pats nieko be naudos nedaro.

Balti varnai tokie žmonės savose sferose, nes akis patogiai įsitaisiusiems savo srities specialistams, titulus ir ordinus kolekcionuojantiems, bado. Retai šie „keistuoliai“ mėgstami. Dažnai persekiojami ar niekinami. Jų privengiama. Šitaip gali būti niekinamas ir pjudomas idėjai pasišventęs politikas, tikėjimui atsidavęs šventikas, žmonių labui, o ne pinigams tarnaujantis gydytojas ir t. t. Vieni jų kolegos elgiasi šitaip iš baimės, kiti – iš pavydo, dar kiti nekenčia ar privengia.

Todėl visuotinės krizės metu kiekvienas savąją sferą pirmiausia apsišluoti turi. Tiktai savos srities idėjai atsidavę profesionalai tai atlikti pajėgs, nes mato jie plačiau nei kiti, nes žino jie savo sritį iš vidaus su visomis jos taisyklėmis ir užkulisiais.

Gydytojai turi tvarkyti medicinos sferą, supratingi mokytojai – švietimą, o sąžiningi teisininkai – teisėtvarką. Tada valstybėse bus tvarka ir darna.

Krikščionybę apvalyti privalo patys šios krypties dvasininkai, o budizmą – budistai ir t. t.

Ypač paslaptinga ir daugeliui baugi *okultinė, arba ezoterinė, sfera*. Ji taip pat turi apsivalyti iš vidaus. Procesai vyksta, todėl pačios nešvariausios šios sferos putos pakilo į paviršių. Būtent šis „putų“ sluoksnis okultizme pirmiausia ieško ypatingų galių ir išskirtinumo, žaisdamas su jėgomis, kurių nepažįsta, lyg vaikas su degtukais. Mąstanti žmonijos dalis turi visa tai atskirti. Tačiau įprasta tapo manyti, jog tos nešvarios putos – tai ir yra okultinė sfera...

Visa tai gąsdina tuos žmones, kurie iš tiesų ima ieškoti visa ko vidinės prasmės ir esmės, arba tuos, kurie pavargę nuo savo paties ydų ir paklydimų, kuriančių problemas gyvenime, ieško Savęs ir Dievo. Prisilietę prie egzoterinių putų, išsitepa ir ieško apsivalymo kažkurioje religijoje. Patyrę, kad ir čia vyksta panašūs žaidimai, eina į kitą kryptį. Tada – į kitą. Galiausiai nusivylę viskuo, ką pamatė, nusprendžia, kad jokios Dvasios ar Dievo nėra, kad tai tiktai išmonė tų, kuriems visa tai naudinga... Iš kur nepatyrusiam žmogui žinoti, kad taip nutiko todėl, kad formą, į kurią buvo įvilktas dvasingumas, jis palaikė pačia Dvasia... Dar neatsivėręs Dvasios

kūno pažinimui, jis nusprendė, jog drabužis ir yra Dvasia... Tačiau ir Šviesai, ir Tamsai tarnaujantieji dabar velkasi tiek baltus, tiek juodus rūbus. Pagal juos neatskirsi – būtų per daug paprasta...

Mažai tų, kurie, nepaisydami bet kokių potyrių, ieško kelių, kaip pažinti Dvasios bekūnį kūną. Tada jie susiduria su tuo, kad pirmiau reikia pažinti patį save. Dar senasis išmintingasis Pitagoras mokė šito savo mokinius. Vėliau jo frazė „Pažink save, tada pažinsi viską“ tapo mėgstamu daugelio visų laikų ieškotojų šaukiniu. Štai nuo to ir prasideda tikrasis okultizmas. Tai atliekančiajam pamažu ima atsiverti visi beformės Dvasios nužengimo į materialią erdvę procesai, jų principai, taisyklės ir schemos. Toks negali nusivilti formomis, nes puikiai žino, kaip jos formuojasi ir kinta. Jis net žino, kad kiekviena forma turi savo gyvenimo trukmę, kuriai suėjus, ji tiesiog turi kisti, nes toks yra pats procesas.

Kiekvienas žmogus, savų priežasčių ir motyvų paskatintas, renkasi profesiją arba ją keičia. Pagal tas priežastis ir motyvus tampa jis geru specialistu arba prastu. Yra net apie tai nesusimąstančiųjų, tačiau tiesiog darančiųjų, nes... negali nedaryti. Tai ir yra tikrasis motyvas, nurodantis savo srities profesio-

nalą, dirbantį iš pašaukimo. Visi kiti dirba dėl savų priežasčių ir asmeninių motyvų. Jie gali dirbti gerai, tačiau netaps pašauktaisiais. Okultinė sfera tokia pati kaip ir kitos. Joje irgi yra visokių specialistų.

Kiekvienas žmogus geriausiai pažįsta tą sferą, kurioje dirba, todėl toje sferoje jis ir tvarkytis turėtų. Kiekvienam savo. Jau daug metų esu „nepaaiškinamų reiškinių“ sferoje. Įvairių etapų buvo, daug mokymų praeita, begalė patirčių ir susitikimų išgyventa. Sunkiai ir kankinamai buvo mokytasi atskirti ir suvokti savo pačios vidinius procesus, o vėliau tiesas, apie kurias kalba visi mokymai. Drąsa ir ryžtas, atsakomybė už mintį ir žodį, už darbus ir pažadus buvo paties gyvenimo ugdomi. Bendraminčiai ir vienatvė, turėjimas ir atsisakymas – visa tai Kelio eiga. Galios ir įvairios kokybės nematomos energijos, kurios gali įtraukti, todėl svarbu pasirinkti ir sustabdyti kažką šitaip, pagal ką yra pasirinkta, – taip pat Kelio eiga.

Todėl drįstu kalbėti apie okultinę sferą – pačią nesuprantamiausią ir labiausiai supainiotą, paslaptinčiausią ir bauginančią. Drįstu kalbėti, nes tam, kuris supranta tos sferos taisykles, nėra ji tokia. Šios sferos vidų žinančiajam ji tokia pati kaip ir kitos. Skiriasi

tik darbo instrumentai. Visose profesijose ne instrumentas turi valdyti žmogų, o žmogus instrumentą. Visur reikia mokytis su instrumentais apsieiti... Šios sferos instrumentai lyg ir paprasti, tačiau tas, kuris savo vidaus yra neparuošęs, tų instrumentų rankose neišlaikys. Dar daugiau – jie gali virsti galingu ginklu, naikinančiu be leidimo prie jo prisilietusiųosius. Ar kaltas šautuvas, jeigu jis iššauna vaiko rankose? Ar kalta duonos pjaustyklė, jeigu kažkas įkišo į ją pirštus? Čia tas pats.

Visados svarbu pažinti save ir prisiimti atsakomybę ne tik už savo poelgius, bet ir už tai, ką skaitote, kur einate, su kuo bendraujate, kaip kalbate ir ką veikiate.

Tiek rozenkreiceriai, tiek teosofai savo laiku kalbėjo tą patį: *visos religijos ir dvasinės kryptys turi savo išorinę, arba egzoterinę, pusę ir vidinę, arba ezoterinę (gr. slaptas, paslaptingas, vidinis), okultinę (lot. occultus – paslaptingas, slaptas), pusę*. Visais laikais vieni ritualai ir maldos buvo skirti bendruomenei ir viešumai, o kiti – šventikams, vienuoliams, vadinas, pašvęstiesiems į savo kryptį, taigi, bendruomenei jie buvo slapti. Slapti todėl, kad lygiai kaip pirmokas negali dar suprasti aukštosios mokyklos

kurse dėstomų dalykų, taip ir žmogus, niekaip su visu tuo nesusijęs, negali žinoti ir suprasti to, ką žino ir supranta dvasininkai bei tos sferos susivokusieji...

Dar iki šių dienų minimos graikų misterijos, kurios taip pat buvo dvejos. Išorinės, arba egzoterinės, misterijos būdavo teatralizuotos ir atliekamos žmonėms lengvai prieinamose vietose. Tikrosios vidinės, arba okultinės, misterijos būdavo tylios ir vykdavo sunkiai prieinamose vietose arba salose.

Kas yra *okultizmas*? Daugelis dabartinių „ezoterikų-okultistų“, kaip ir religinių veikėjų, linksniuoja šį žodį nesuprasdami jo prasmės ir dažnai visiškai ją iškreipdami.

Tad *occultus* (lot.) – tai *paslaptingas, slaptas, paslėptas*. Tai nematomų jėgų, kurios yra įvairių materialių, psichinių, mentalinių ir dvasinių procesų iniciatorės, pažinimas, išmokstant pradžioje atpažinti ir kontroliuoti savo valios pasireiškimus, emocijas bei mąstymą. Tas, kuris nesugeba valdyti savo valios srautų, emocijų raiškos, kontroliuoti minčių, negali atrasti vidinės tylos. Toks nepajėgia suprasti nematomų jėgų veikimo principų, todėl siekia jas valdyti, bet, savaime suprantama, tampa pats jų valdomas. Tik tas, kuris žino savo paties vidinį

turinį ir sugeba jį kontroliuoti, gali rasti vidinę darną savyje. Tik tada jis ima vis giliau suprasti nematomų pasaulių taisykles. Tik tas, kuris jas žino ir gerbia, įsileidžiamas giliau. Tada jis visaip išbandomas, kad pasitikrintų kryptį, Šviesos ar Tamsos vertybėms jis tarnauti susiruošė. Kuo gilyn eina, tuo su didesne atsakomybe už mintį, žodį ir darbą einantysis susiduria. Vidinis darbas tampa dar intensyvesnis ir vyksta jau nuolatos. Tik tada, kai abejonės atkrenta ir į Kelią susiruošusysis pasirenka vertybes, kurioms tarnaus, ateina vadovai iš nematomų sferų pagal tai, ką šis pasirinko. *Be žmogaus pasirinkimo jokie tikresni vedliai ateiti negali. Tai taisyklė.* Todėl tie, kurie nepasiruošusiems žmonėms skelbia, kad Šviesa ir Tamsa yra vienis, veda juos į... niekur arba į „masę“...

O dabar pagalvokite, ar lengva mokytis to, kas buvo išdėstyta? Ar įmanoma tai padaryti viešuose seminaruose? Ar įmanoma tai atlikti per mėnesį ar net metus? Todėl rimtesniam okultistui sukelia lengvą šypseną „karmos valymas“, „nušvitimo“ dalijimas nepasiruošusiems, „kanalų“ ar net „trečios akies“ staigus atvėrimas bei panašūs dalykai.

Visais laikais okultistai buvo kartu ir atsiskyrėliai. Ne todėl jie atsiskirdavo, kad žmonių bijojo. Nieko jie nebijojo: nei žmonių, nei blogio jėgų, nes turė-

jo susiformavę savo vertybių stuburą ir patikimą vedimą tų jėgų, kurių vertybes priėmė. Tačiau tie darbai, kuriems jie pasišventė, efektyviau atliekami atskirtyje, kai žmonės neblaško jų savo asmeniniais prašymais, norais, reikalavimais ir mintimis. Tie, kurių darbas buvo dirbti tarp žmonių, dirbo ir dirba, kaip patys žino. Tačiau bet kuriuo atveju šie žmonės paruošė save kaip instrumentą tam, kad galėtų dirbti su itin stipriais nematomais instrumentais. Neparuoštasis negalėtų jų net paliesti.

Todėl tas, kurį traukia nematomos sferos ir jų apraiškos, pirmiausia privalo imti formuoti savo paties vidinę ašį, vadinasi, pasirinkti vertybes ir palaikyti jas nuolatiniu vidiniu darbu. Šitaip jis formuoja savo paties vidinę jėgą, padedančią atsilaikyti prieš įvairius gyvenimo vėjus, taip pat atskirti, kas yra kas. Tie, kurie siekia rinktis Šviesos pasaulių vertybes, negali apeiti Dievo klausimo. Nuolatinė sąmoninga malda pasirinktoms dievybėms apvalo ir apsaugo nuo įklimpimo tarpiniuose sluoksniuose ir žemajame astrale. Apie tai kalbėjo ir rozenkreiceris Maksas Hendelis. To mokė visi žymieji *okultistai mistikai*.

Dievą ir maldos reikšmę neigiantieji aukščiau tarpinio sluoksnio nekyla. Yra tų, kurie tarnauja tamsos astralo atstovams. Todėl savo astralinėse kelionėse jie neranda nei Dievo, nei jo patikėtinių. Tada sako, kad jų nėra...

Viskas yra savo vietose. Yra įvairiai (žr. Astrėja. Antropoteosofija. I tomas). Tačiau nepasiruošęs savo vidinės energijos kokybe žmogus ne į visas vietas gali patekti...

Tie, kurie įsivaizduoja, kad nematomi pasauliai atsiveria vos tiktai panorėjus, todėl bet kas gali su jais dirbti ar net juos... valdyti, rizikuoja tapti žaisliukais žemiausiems tarpinio pasaulio sluoksniams, nes tamsos astralui jie dar net neįdomūs. Tokie tampa „mase“ dabartiniame pasaulyje klestinčio dvasinio verslo lyderiams, besinaudojantiems bendra minios energija arba... pinigais. Visa tai todėl, kad daugelis „ezoterikų“, apimti puikybės, tingi tą vidinę ašį formuoti arba įsivaizduoja, kad nematomuose pasauliuose tokių nuobodžių dalykų kaip savidisciplina, nuoseklus ir sistemingas darbas nereikia, nes jie nematomi, vadinasi, laisvi... Poetas V. Mačernis pasakytų: „Koks geidžiamas tai apsigavimas.“

Tie, kurie siekia valdyti žmones ir naudotis jų energija, skatina atmesti religijas kaip atgyveną. Jau kalbėjome, jog religijos, kaip ir visos kitos sferos, dabar patiria krizę. Tačiau sąmoningas žmogus neturėtų painioti žmogaus sukurtų dogmų su tikrąja visų religijų esme. Per jas nesąmoningas žmogus buvo mokomas gėrio vertybių: mylėti, atleisti, padėti kitam. Tos vertybės nepaseno ir niekad nepasens, kol žmogus gyvens šioje planetoje. Jis buvo mokomas melstis dievybėms specialiomis maldomis. Apsivaliusių žmonių užrašytos maldos – tai ne žodžiai, o dieviškoji vibracija, tais žodžiais materializuota. Vadinasi, melddamasis žmogus paprasčiausiai apsivalo ir kelia savo vidinės energijos kokybę, bet su sąlyga, kad tai daro nuoširdžiai. Teko girdėti, kaip žmogui, prijungtam prie medicininės įrangos, tiriančios smegenų veiklą, ėmus melstis, gydytojai net išsigando, pamatę savo ekranuose aktyvius spalvų ir dažnių pokyčius. Taigi, maldos poveikis nervų sistemai bei žmogaus vidinei būsenai gali būti įrodomas ir šitaip.

Jau sakiau, kad kiekvienoje religijoje ir dvasinėje kryptyje buvo ir tebėra pasišventusiųjų, gyvenančių pagal pagrindinę savo krypties idėją. Krizės metu mažai jie gauna palaikymo iš savųjų, vadinasi, lieka

atskirtyje, tačiau būtent tokie ir prikels savo kryptį laikui atėjus. Prikels taip, kaip naujas laikas to reikalaus...

Tikrosios dvasinės vertybės yra taika, darna, sąžiningumas ir Meilė. Būtent tų vertybių ir moko tikri dvasininkai ir vedliai. Kitatikių žudymas, moters menkinimas – tai ne Dvasinių Esmių kvietimas, o žmogaus Proto žaidimai. Tokios religijos tampa gudria valdymo institucija.

Igiję gerųjų vertybių, žmonės ima ieškoti, kaip galėtų išsilaisvinti iš savų ydų, gadinančių santykius su kitais ir gyvenimą. Jie jau meldžiasi ne tik nuėję į maldos namus, tačiau ir savarankiškai, atlieka pasirinktas praktikas, bando stebėti savo pačių reakcijas ir keistis. Šitaip prasideda vidinis, arba okultinis, darbas, vedantis į savo vidinės ašies suformavimą. Toks žmogus gali eiti į šventyklą, tačiau gali ir neiti. Savo vidinį darbą jis ims atlikinėti vis sąmoningiau ir sistemingiau, o galiausiai kasdien. Tai taps jo dienotvarkės dalimi, kurios jis nebeviešina, nes ji jam... natūrali lyg kasdienis dušas. Viešina tie, kurie nedaro to nuolatos. Tokia yra tiesa.

Šitaip žmogaus gyvenime atsiranda dvi pusės: išorinė ir vidinė. Taigi, kaip *visi dvasiniai judėjimai*

ir religijos, slaptos organizacijos, sektos, įvairios magijos kryptys turi savo okultinę pusę, taip įgyja ją ir sąmonėti susiruošęs žmogus, nesvarbu, kokiam judėjimui, religijai jis priklauso.

Išorinė, arba egzoterinė, visų šių reiškinių pusė – tai išorinė okultinį kelią pasirinkusio žmogaus raiška, vadinasi, tai, ką jis daro ir kaip elgiasi būdamas tarp žmonių. Šiuo atveju jis gali susikurti tokį įvaizdį, kokį laiko tinkamu, tam, kad jį geriau suprastų tie, su kuriais jis susijęs.

Religijose ir dvasinėse kryptyse – tai įvairūs ritualai, užsiėmimai ir veiksmai, skirti visiems. Daug kur praktikuojamas vidinės patirties ir išgyvenimų viešinimas. Jei tai susiję su tokių seansų dalyvių atskyrimo lavinimu ir psichoterapija, tai viena. Tačiau jeigu tai daroma siekiant pademonstruoti kitiems poveikio jėgą ar pritraukti daugiau žmonių, tai jau kita. Visos šventyklos, bažnyčios atlieka savus ritualus, kuriuose dalyvauja visi norintieji. Jų tikslas – palaikyti sekėjų dvasią ir pastiprinti juos kelyje. Kol mišios ir ritualai tai atlieka – gerai, tačiau kai šventikas suinteresuotas tik pinigų surinkimu, tai jau kita šio reiškinio pusė.

Vidinė, arba ezoterinė, okultinė, pusė – tai vidinės ir niekur neviešinamos einančiojo patirtys, atradimai, atsivėrimai, taip pat sunkūs išbandymai ir siaubinga vidinė kančia, tampanti alchemine ugnimi senkančioms ydoms ir nesupratimams. Tai erškėčių spygliais nuklotas kelias į tikrąjį pasišventimą nesuprantantiesiems, vis sąmoningiau ruošiant save didžiajai nukryžiuavimo misterijai, kuri reiškia žemiškų gyvenimų pabaigą... Tai nematomų pasaulių įėjimas į gyvenimą. Tas, su kuriuo tai vyksta, ima gyventi tarp dviejų pasaulių: žemiško – matomo ir dvasinio – nematomo. Jis žino šių pasaulių taisykles, todėl jų laikosi. Jis vienu metu yra ir žemiško laiko zonoje, ir belaikėje dvasios erdvėje. Turėdamas tokį kaip ir visi iš pažiūros kūną, šis žmogus gyvena visiškai kitokį, net artimiesiems mažai pažįstamą arba nepažįstamą gyvenimą. Išoriškai jis pateiks tokį savo paveikslą, koks bus reikalingas situacijai ar darbui, tačiau vidinė jo esmė ir niekam nesuprantami bei nematomi darbai lieka lyg aisbergo kūnas – giliuose vandenyse. Tie, kurie bando pažinti tą žmogų, mato tik iš vandens kyšančią viršūnelę, vadinasi, formą...

Šis žmogus savo ritualus atlieka šitaip, kad stebėtojas net nesupranta, kad jis kažką atlieka. Jei jis

dirba su konkrečiu žmogumi, retai išoriškai matysis kažkokie veiksmai. Jis gali su juo kalbėtis, gali to nedaryti. Gal stebėtojas matys tiktai nuobodžiaujantį ar šiaip besiilsintį subjektą... Taigi, tam, kurio gyvenimas labiau vidinis nei išorinis, visi tikrieji procesai vyksta viduje, nes vidinė, arba ezoterinė, okultinė, dalis jame yra didžiausia. Net savo buvimu jis mokys kitus žmones mąstyti ir spręsti savo problemas patiems. Išoriškai jis gali gyventi gal net sąlyginai normalų gyvenimą. Tokiu gali būti bet kurios religijos dvasininkas ar vienuolis, tačiau gali būti ir visuomenėje gyvenantis žmogus.

Pagalvokite, ar daug tokių žmonių sutikote? Didelė laimė, jeigu šitaip nutiko. Mažai jų visose sferose. O gal Jums atrodo, kad jeigu Jūs domitės ezoterika, o gal esate jogos mokytojas, astrologas ar buriate, tai Jūs jau toks ir esate?

Sąvoka *okultinis* atsirado tiktai viduramžiais. Senovėje tai, kas slapta, buvo vadinama *hermetizmu*. XII amžiuje rabinas Abraomas ben Dovydas iš Toledo senųjų persų kabalos tekstų pagrindu sudarė judėjų kabalą, tapusią viena stipriausių okultinių knygų iki pat šių laikų. Joje sudėtos svarbiausios sakralinės žinios, kurios kabalos sudarytojui buvo

prieinamos. Taigi, *kabala* – tai *okultizmo vadovėlis*, praeities išminties sintezė.

Kaip teigia E. P. Blavatskaja, į šį terminą telpa visi fiziniai, fiziologiniai, psichologiniai, psichiniai, kosminiai ir dvasiniai fenomenai. Savo laiku okultines tiesas giliai nagrinėjo *rozenkreiceriai*. Okultistai yra ir buvo Rytų mistikai, jogai bei įvairūs magai (ne burtininkai, o žyniai).

Proto amžius keitė ieškojimo pobūdį. Mokyklas ir universitetus lankę žmonės dabar teoriškai sužino daugybę dalykų, kurie anksčiau buvo žinomi tiktai pašvęstiesiems. Taigi, jie gauna begalę teorinių žinių, tačiau... nesugeba jomis pasinaudoti. Visa tai todėl, kad neturi jie raktų, kuris atrakintų sužinotų tiesų veikimą. Pašvęstieji žinojo tiesas ir jos jiems veikė...

Taip yra todėl, kad skirtingais išmatavimais bet kokios tiesos priimamos. kažkas priima jas linijiniu matymu, vadinasi, apsiriboja grynai išorine bet kurios tiesos raiška. Tokiam vidinė, arba okultinė, reiškinų pusė tiesiog neįmanoma, vadinasi, neegzistuoja. Protingesniam atsiveria antrasis išmatavimas, tačiau ir jis greitai užstringa, nes nori nematomas tiesas išskaidyti matomais gabalais, todėl okultinė pusė jam taip pat neaiški. Lengviau pasakyti, kad jos tiesiog nėra. Perspektyvieji mokslo vyrai atveria sau

trimatę erdvę, vadinasi, pripažįsta, kad nėra viskas protui pažinu, todėl gali būti ir kažkas, ko nesimato, tad leidžia tam „kažkam“ tiesiog būti. Ir tikrai tie, kurie ryžtasi praverti savo pačių viduje keturmates erdves, vadinasi, imasi vidinio darbo, atveria pamažu ir dvasios pasaulių prieigas. Jie atsiduria svaiginančio tikrojo Pažinimo Pradžioje...

Iš to, kas kalbėta, turėtų aiškėti, kad okultinių mokymų ir jų faktų prigimtis be galo gili, plati, be laikė ir niekaip neaprepiama, todėl jokie paprasti, o juolab konkretūs žodžiai nepaaiškina okultizmo esmės vartotojui. Bet kokia esmė, sudėta į žodžius, rizikuoja būti iškreipta, nes žodžiai nusako detales, kurių esmėje tiesiog nėra. Šitaip vienoje plokštumoje suprastas okultizmas jau neatmenamais laikais buvo paverstas grubia magija... Toks vaizdas iškyla prieš akis daugeliui išgirdus šį žodį.

Įsivaizduokite šlifuojamą deimantą, kuris ir būtų sielos, apvilktos egoistiškais kūno ir proto norais, poreikiais, įvaizdis.

Pradžioje grynuolis atrodo taip, kad radę po konomis dulkėse palaikytumėte jį paprastu akmenėliu, kurio net nesivargintumėte pakelti.

Tada šlifautojas apžiūri deimantą ir nupjauna svarbiausius kampus.

Antras žingsnis – jis paruošia deimantą briaunoms daryti.

Trečias žingsnis – deimantas šlifuojamas pagrindinėmis briaunomis.

Ketvirtas žingsnis – tos briaunos gražiai nudailinamos. Deimantas tampa briliantu.

Tai lyg keturi atsivėrimo dvasiai etapai žmogui, kuris to siekia.

Pirmame žingsnyje mes niekaip nerasime okultinės, arba slaptos, pusės, nes jos nėra. Tai tiesiog linijinis matymas, matant tik mažutę atkarpą iš taško A į tašką B.

Antrajame slaptoji pusė tik užsimezga. Tačiau labai ryški yra išorinė pusė, nes apipjaustytas deimantas jau ima blizgėti.

Trečiajame deimantas šlifuojamas ir tampa vis gražesnis. Išorinė pusė jau graži. Tačiau tik meistras žino, ko reikia, kad deimantas dar labiau atskleistų savo paslėptą vidinį grožį. Vadinasi, slaptoji pusė tampa gilesnė. Tai trečiojo išmatavimo gylis.

Ketvirtajame, atrodytų, nebėra ko šlifuoti, nes deimantas yra labai gražus. Tai išorinė pusė. Tačiau

tikras meistras žino, ką daryti, kad jis sušvistų savo ypatinga šviesa. Taigi, pagrindinė čia tampa okultinė, t. y. slaptoji, pusė. Išoriškai Jūs tiesiog matysite sėdintį šlifautoją, niekaip nesuprasdami, ką jis ten daro ir kam to reikia...

Tik po šio lygmens atsiveria tai, kas žinoma tam, kuris jame yra. Kitų matymas dar nėra paruoštas, vadinasi, jie dar nesupras, kam reikia šlifuoti ir taip nepriekaištingai žvilgantį briliantą...

Štai ir Žinojimo lygmenų skirtumai. Todėl visi šitaip skirtingai galvoja, dirba, gyvena, elgiasi.

O dabar pabandydysime peržvelgti šiuos keturis etapus nagrinėjamoje okultinėje sferoje. Tiek Lietuvoje, tiek visame pasaulyje darbuotojų skirtumai labai minimalūs, gal kiek paspalvinti vietos mentaliteto ir vyraujančios tikėjimo krypties:

I etapas – chaotiškasis

Tai *linijinį matymą turintieji*.

Tai pats aštriausias ir labiausiai kategoriškas etapas. Tarpusavio konkurencinės kovos, ginčai dėl savo išskirtinumo, fanatiškas teisuoliškumas jam būdingi. Puikybė tuo metu veikia sprendimus ir elgesį. Sava kryptis ar religija atrodo pati teisingiausia, o visos

kitos tiesiog... juodos ir klaidingos. Niekas negali šito etapo aplenkti, jo neperėjęs. Skirtumas tik tas, kad vieni tai atlieka greitai, o kiti jame užsilieka. Ne nuo religinės ar dvasinės krypties tai priklauso, o nuo paties keliautojo.

Tai laikas, kai visomis vaivorykštės spalvomis atsiveria tiek ydos, tiek dorybės. Šie „atsivėrimai“ svaigina arba tiesiog dusina...

Tai laikas, kai atsiveria kiekvieno vidinė kokybė. Deja, dar sunku šiame etape suprasti, kas trukdo, o kas padeda.

Dvasios palytėtas yra buvęs praeityje tas, kuris dėl vertybių jau yra apsisprendęs net nespręsdamas. Tokie greitai eina tolyn, neužsilikdami šiame etape.

Šis laikas turėtų būti išnaudotas savo vidinei vertybių ašiai formuoti, mokantis tvarkos, savidisciplinos, atsakomybės už duotą žodį, nuoseklaus darbo, kantrybės, ištvermės, sistemingumo, savarankiškumo, profesionalumo pasirinktoje srityje.

Deja, daugelis tame etape esančiųjų būtent šito ir nenori. Jie sakosi esą laisvi ir gali elgtis kaip tinkami, nepaiso kitų, negerbia kitų laiko, jiems atiduodamos energijos. Įžūlus elgesys, ryškiaspalvė „cirkininko“ apranga, atsaini pasipūtėliška kalbėjimo

mo maniera vėl gražina tokį suaugusį kūną žmogų į paauglystę... Pasirinktos dvasinės krypties atributika bei svetimžodžiai demonstruoja tariamą išskirtinumą. Nesupranta tokie žmonės atsakomybės už žodį, nevykdo jie savo pažadų, mėgsta vėluoti, tuo versdami ilgai laukti kitus, vengia priimti atsakomybę, tačiau mielai naudojami kitų sukurtu geru. Yra mėgstančiųjų vadovauti kitiems, bet neturinčių tam jokio potencialo.

Pabrėžtino laisvumo demonstracija virsta užsispyrusia priešgina tam, kuris stovi priešais. Šie žmonės gyvena ir elgiasi chaotiškai, negerbia kitų ir vis pabrėžia savo požiūrio teisingumą. Labai dažnai jie tampa energetiniais vampyrais tiems, kurie atsiduria šalia, o ypač savo artimiesiems.

Jie mėgsta girtis, kad meldžiasi, užsiima joga ar kažką praktikuoja, mokosi astrologijos ar būrimų, tuo pabrėždami, kad jie dvasingi ar tiesiog ypatingi, kad jie turi slaptų galių, o gal slaptų žinių. Taigi, taip siekiama sukelti kitų žmonių susižavėjimą arba baimę, arba šventumo įspūdį...

Yra besigiriančiųjų savo pranašysčių šimtaprocen-tiniu tikslumu ar stebuklingais žmonių išgydymais nuo nepagydomų ligų.

Deja, jų žinios paprastai labai paviršutiniškos, sudėtos iš nuogirdų, o galios dar labai menkos.

Daugelis jų sunkiai sutelkia dėmesį į užduotą klausimą, todėl paklausti vieno, kalba apie kitką. Nesugebėdami pagrįsti savo išmąstymų, griebiasi senų dogmų arba pagalbinių priemonių, kuriomis gali tapti virgulės arba svarelis-švytuoklė.

Šiame etape labiausiai užstringa jokio išsilavinimo neturintys ir savo laiku (ypač jeigu jiems jau daugiau nei 45 metai) visuomenėje niekaip nesirealizavę žmonės. Okultinę sferą jie laiko patogiausia vieta savirealizacijai, nes niekas neįrodys, turi jie sugebėjimų ar ne. Emocinga puikybė tampa jų vedliu. Prikviečia ji tokiems žemiausių tarpinių pasaulių esybių, kurios žaidžia ir taip pat realizuojasi per šiuos žmones. Šitaip nesunku tapti „Kristumi“, „Marija“, „pasaulio gelbėtoju“ ar net „Dievu Tėvu“... Taip atsiranda karmos valytojų, šviesnešių, skaičiuojančių vieni kitų „šviesą“ hercais. Šiuo atveju šviesūs būna tikrai jie arba tie, kurie jų klauso, o visi kiti – juodi arba pasiklydę. Informaciją jie nuskaito naudodamiesi virgulėmis, švytuoklėmis, liniuotėmis, kortomis, skaičiais ir t. t. Kalba jie apie patį didingiausią ir šviesiausią šaltinį, kuris tikrai jiems prieinamas, apie ypatingus apsireiškimus ir

atsivėrimus. Daugelis jų balansuoja ant psichinio sutrikimo ribos. Tačiau susirgimo priežastis – ne-realizuota puikybė.

Rašant šią knygą pasiekė žinia, kad Anglijoje, o dabar jau ir Lietuvoje atsirado „pašvęstųjų“, kurie ėmė už didelius pinigus pardavinėti „kanalus“, padėsiančius išsigelbėti nuo kataklizmų. Tokie „pašvęstieji“ neišvengiamai priklauso šiam etapui. Dar daugiau... Tai sukčiai, kurie naudojami žmonių baimėmis. Tokius galima sulyginti su ginklų ir narkotikų pardavėjais... Išmokite juos atskirti. Tokie žino, ką daro, todėl neišvengiamai turės už tai atsakyti savu laiku.

Dar yra jaunuolių, kurie tingi arba nesugeba mokyti, tačiau labai norėtų būti svarbūs ir ypatingi. Jie ieškosi tokių kryptų ar mokytojų, kurie suteiktų galių ar suvokimą nedelsiant, neįdėjus jokio darbo. Šie taip pat gali sulaukti „svečių“ iš žemųjų tarpinių sluoksnių, kurie vėliau gali nebenorėti išeiti. Tokiu būdu įgyjamas apsidimas.

To galima būtų nors truputėlį išvengti, jeigu parapsichologijos ir visų okultinių mokyklų ir organizacijų vadovai paprašytų, kad jų būsimi auklėtiniai pristatytų psichiatro pažymą, arba kitaip sužinotų jų psichikos būklę. Mažiau būtų problemų, jei į jas priimtų žmones, jau baigusius aukštuosius mokslus

arba studijuojančius. Tikėtina, kad tokie mokėsi mokytis, dirbti su informacija ir mąstyti, taip pat jau bus pradėję formuoti savo vidinę ašį. Tačiau... vargas dėstytojams, kurie patys priklauso šiai grupei... Jie sugadins jaunus žmones ir iškreips jų kelią...

Šiame etape yra daug tų „ezoterikų“, kurie mokėsi įvairiuose kursuose, prisirinko aibę įvairių pažymėjimų ir diplomų, kuriais įrodinėja savo profesionalumą. Yra tų, kurie kelias dienas ar savaitę, o gal kiek daugiau pabuvojo Rytų vienuolynuose arba pas šamanus tam, kad vėliau galėtų sakyti, jog ten mokėsi. Žaidimai visa tai protui. Beverčiai pažymėjimai okultinėse sferose. Nėra organizacijos ar universiteto, kuris įteiktų pažymėjimą, kad esate „nušvitęs“ ar „susivokęs“. Kelių dienų seminare gaudami pažymėjimai – tai tik fakto, kad žmogus tame seminare buvo, patvirtinimas. Taip ir priimkite, jei supratimo siekiate. Juokinga tokius pažymėjimus, kaip savo kokybės užtvirtinimą, ant sienos kabinti. Kokybė – darbuose ir gyvenime. Jei pažymėjimai reikalingi, vadinasi, nesate okultinėje, t. y. slaptoje, pusėje, o esate egzoterinėje, t. y. išorinio užtvirtinimo reikalaujančioje, pusėje.

Tikrieji pašventimai žemiškuose popieriuose nėra pažymimi, kaip ir tikrieji dvasiniai titulai negali būti Žemėje įvardinti, nes visa tai... vidinė kokybė, todėl *slapta*. Tokios okultinės taisyklės.

Net vaikai ima domėtis magija, burtais, spiritizmu, skaito astrologijos, numerologijos, chiromantijos knygas, vaizduodami, jog tas žinojimas padarys juos galingus ir išskirtinius... Taip prisišaukia išdaigaujančias esybes, kurias vėliau nėra lengva iškrapštyti. Paaugliai žaidžia atsainiai knygynuose padėtomis magijos knygomis ir taip pat prisikviečia jėgas, su kuriomis vėliau nebesugeba tvarkytis... Tačiau lygiai tą patį daro suaugusieji... Šitaip gausėja „astrologų“, būrėjų, mediumų, ekstrasensų, numerologų, chiromantų, burtininkų būrys visame pasaulyje. Jaukia jie ne tik save ir tuos, kurie į juos kreipiasi, bet ir savo miesto, šalies bei visos Žemės erdves... Panašūs jie į studentą mediką, kuris pirmojo kurso pirmosios sesijos neišlaikęs imasi operuoti sunkų ligonį...

Mėgsta jie savo paviršutiniškas žinias slėpti po išprususio žmogaus įvaizdžiu. Teatrališkai nutyli tai, ko nežino. Trūkstantį išpūdį tam tikrais drabužiais, elgesiu, paslaptingu namų interjeru papildo. Tiesa paprasta – *nei vieni jų neturi jėgos ar ypatingos dovanos, apie kurią kalba.*

Atsiranda šiame etape ir tų, kurie išmoksta pasinaudoti ne vien pas juos ateinančių žmonių pinigais ir patiklumu, bet ir energija. Randa tokie savus „donorus“. Visai bando juos šalia išlaikyti. Po viešų pasisakymų tokie paprastai jaučiasi lyg pakrautas akumulatorius, todėl gali „gydyti“ arba veikti kitus minios energija.

Kas lankėsi nors kurioje okultinio pobūdžio konferencijoje ar sueigoje Europoje, Amerikoje, Indijoje arba kur kitur, susidūrė su visu tuo, apie ką dabar buvo rašyta. Jie įsitikino, kad ši grupė, deja, pati gausiausia. Farsas, teatrališkumas, apdarai, skatinantys atsisukti, siekis pasirodyti galingesniam ar ypatingesniam nei kiti, aktyvi savidemonstracija slepia galių, apie kurias kalbama, neturėjimą. Vieni jų yra apsėsti neišėjusių mirusiųjų fragmentų arba tarpinių pasaulių esybių, arba gamtos elementų, kiti – savo pačių puikybės demonų, kuriuos dosniai dalija pas juos ateinantiems žmonėms. Jie pranašauja ir „gydo“ per įvairias žiniasklaidos priemones. Tokios pranašystės lėkštos, kategoriškos, griaunančios žmonių tikėjimą savimi ir jų sielos evoliuciją.

Tai pati *grubiausia okultizmo forma*. Mėgsta šie žmonės vadinti save okultistais ir ezoterikais, iš tiesų priversdami su tuo nesusidūrusius žmones

galvoti, kad šių pasipūtusių ir dažnai niekur savu laiku nepritapusių „vaikų“ žaidimas smėlio dėžėje ir yra tikroji ezoterika, arba okultizmas.

Nemato jie, kad kiekviena smėlio dėžė savus auklėtojus ir prižiūrėtojus turi, kurių žaisliukais jie tampa... Nėra tie auklėtojai nei Dievas, nei Šventoji Dvasia, nei šventieji, kaip net nėra ir pats Šėtonas, kuriam ši smėlio dėžė irgi neįdomi... Žaidžia su šia dėže tarpinio pasaulio esybės ir tamsos eteris. Tokie „astrologai“ ir būrėjai programuoja žmones savo pranašystėmis, naiviai tikėdami, jog aplenks juos pasekmės už tokius darbus. Tiki jie, kad valo karma, kad duoda kitiems šviesą, kurios neskleidžia. Viliasi jie, kad karmos dėsnis jų „nepavys“, nes jis jiems nebegalioja...

Galite įsivaizduoti, kaip sunku užprogramuotam žmogui aiškinti, kad jo mirties data neteisinga (nerašyta taisyklė astrologui – niekadoms negalima šito skelbti, net jeigu ji buvo išskaičiuota remiantis ne viena, o keliomis metodikomis, patvirtinančiomis viena kitą), kad yra begalė pranašysčių, kurios ištartos nesucidarius viso paveikslo, kad yra dar ir tokių, kurios gali būti pakeičiamos. Per kelis darbo dešimtmečius pasitaikė nemažai atvejų, kai tokių

„pranašysčių“ paveiktą žmogų teko siųsti pas psichologus arba dvasininkus egzorcistus. Neįsivaizduojamai sunkią ateitį kuriasi tokie „pranašautojai“.

Patys imliausi psichinėms, mentalinėms, techninėms ir visokioms kitokioms programoms yra emocingi, nepasitikintys savimi, saugumo ieškantys, jautrūs, bijantys priimti sprendimus žmonės. Tai pati pažeidžiamiausia visuomenės dalis. Paradoksas tas, kad būtent su šia grupe ir dirba televizijos šou, politinės partijos, reklaminės akcijos, taip pat visos religinės ir dvasinio verslo grupės. Ieškodami tų, kurie galėtų jų saugumu pasirūpinti, jie būtinai užkliūva ten, kur yra naudojama sutelkta žmonių masės energija. Ši labiausiai programoms imli visuomenės dalis tampa visų bet kokios rūšies mentalinių ir techninių programuotojų tiksline grupe. Kitus paveikti sudėtingiau...

Sunkiai Evoliucijos principui prasikalsta šios grupės visažiniai, siekią veikti ir valdyti kitus bei daryti jiems įtaką...

Mielai šios grupės atstovai dalyvauja įvairiose žurnalistų rengiamose laidose.

Tai savotiška inercijos būsena.

II etapas – astralinis, arba psichinių jėgų įvaldymo

Tai *antrojo išmatavimo* sampratoje esantieji. Linijinė atkarpa čia jau įgyja ir plotį, vadinasi, žvelgiama plačiau. Tačiau sunku dar pastebėti, kokie vidiniai mechanizmai formuoja ateitį.

Tie, kurie pagal savo vidinę kokybę gali eiti toliau, sudėtingomis gyvenimiškoms situacijomis yra mokomi atpažinti savo pačių vidinės energijos kokybę, pamažu pamatant, kaip ji sukelia gerį arba blogį. Pirmajame etape ši kokybė dar negalėjo būti aiški. Dabar žmogus ima suprasti, kad problemas jis prisitraukia pats savo aštriomis nevaldomomis emocijomis, neatsakingais žodžiais. Tai verčia pasiraityti rankoves ir imtis darbo. Dar nėra lengva suprasti, kad tas darbas turi būti nuolatinis, todėl atliekamas jis dažniausiai tada, kai prispiria bėdos. Kai jos atslūgsta, viskas pamirštama ir vėl gyvenama kaip anksčiau. Toliau eina tie, kurie supranta, kad lygiai kaip sportininkas negali pasiekti gerų rezultatų nesitreniruodamas sistemingai, taip ir pats didžiausias darbas – darbas su savo paties vidumi – neįmanomas, atliekant jį tik progai pasitaikius. Ieškojimų motyvu tampa susitvarkyti su pačiu savimi, kad gyvenimas būtų prasmingesnis, kryptingesnis ir sėkmingesnis.

Paprastai tol, kol žmogus pats nepavargsta nuo savo paties nesupratimo, jis to nedaro, todėl nieko negalite priversti tai atlikti, jei jam pačiam neatsibos klysti ir nematyti savo klaidų...

Tada šie pasiryžusieji nerte neria į pagrindinę šio etapo temą – *tarpusavio santykių temą*. Čia viskas vyksta labai staigiai: meilė gali virsti neapykanta ir atvirksčiai. Tai draugaujama, tai buvęs draugas įvardijamas kaip išdavikas. Tai žmogus dievinamas, tai apšaukiamas esąs blogas. Taigi, santykiuose žaidžia visa emocijų kokybės paletė. Neįtikėtinais vertingais, nieko nekainuojančiais kasdieniais seminarais tampa santykiai tam, kuris ima suprasti plačiau. Visas vidinis turinys, net labiausiai užspaustas, pakyla į paviršių santykių pamokose. Kas iš Jūsų visa tai matote? Jeigu matote, tai galima sakyti, jog ledai iš tiesų pajudėjo.

Visa tai tam, kad suprastumėte, jog emocijos – tik fizinio kūno poreikių ir norų emocinga išraiška, vadinasi, niekaip jos su siela nesusijusios.

Viskas prasideda nuo IN ir JAN balanso. Kaip geriau jį gali Žemėje esantis suprasti, jeigu ne per santykį su tėvu ir motina? Kažkam lengviau, kažkam itin sunkiai tenka jį harmonizuoti, kad santykis į priešingą lytį taptų harmoningas, kad naujai būtų

suprasta savo paties lyties funkcija, kad gyvenimas taptų harmoningas, kad savo vaikams pavyktų tą harmoniją perduoti. Neperduosime to, ko neturime, o tik tai, ką turime... Šitaip ir gimsta giminės karma: gera arba bloga... Čia dažnai slypi visų santykių problemų priežastys... Čia glūdi ir supratimo arba nesupratimo priežasčių grūdai... Taigi, tai mūsų įsčios. Tai lyg medžio šaknys. Todėl jei randate ten kenkėjų, nesiskųskite, o tiesiog pasistenkite juos išnaikinti... Šie kenkėjai – tai senos mentalinės programos, einančios iš kartos į kartą arba dabar Jūsų pačių kuriamos. Kokios jos? Tik Jūs galite jas ištrinti ne tik sau, bet ir savo vaikams. Tai didžiulis darbas. Kai kam gali tapti net viso gyvenimo darbu tam, kad vaikų ir vaikaičių jos nebevargintų...

Šį klausimą išsprendus, bus kiti klausimai – kiekvienam savi... Tačiau jie taip pat susiję su santykiais, sugebėjimu girdėti kitą, jį suprasti, o ne tik norėti ar reikalauti, kad Jus kiti girdėtų ir suprastų. Ši tema padeda suprasti, kad egoistinė sąmonė, kai siekiama tik tai naudoti ir gėrio sau bei tiems žmonėms, kurie laikomi Jūsų saugumo garantais, į evoliuciją neveda. Taip žmogus ima ruoštis suprasti tarnystės kitiems svarbą. Todėl visos religijos moko tarnystės, sakydamos, jog padėdamas kitam, padedi sau. To galima

mokytis, dirbant savo Tėvynės ir jos žmonių naudai.

Šiame etape yra ir pirmosios tikrosios susivokimo akimirkos, apreiškimai arba pirmieji prisilietimai prie dieviškumo. Pradžioje jie efemeriški ir euforiški. Dažnai paskatina fanatizmą, siekiant bet kokia kaina ginti savojo dieviškumo kokybę. Svarbu nesustoti ir neįnirti į šią euforiją. Visi rimti dvasios mokytojai tada sako: „Jei pamatei dievybę, užmušk ją.“ Tuo norima pasakyti, kad nevalia sustoti šiame pasaulyje, nes įtrauks iliuzija. Todėl tie, kurie nesustoja ties malonia euforija ir apreiškimais, žengia toliau vis siaurėjančiu keliu, tačiau į platesnes erdves.

Itin svarbūs šiame etape tikrieji bendraminčiai, su kuriais galima pasidalinti savo išgyvenimais, kartu juos paanalizuoti ir mokytis atskirti. Yra tokių, kuriuos apėmusi puikybė, dėl to jie galvoja, kad dalintis gali tik su pačiais išmintingiausiais. Tokie mėgsta taikytis į draugystę pasišventusiems šventikams ar kitiems susivokusiesiems, kurie dėl begalės darbų neturi laiko klausytis „atradimų“, būdingų kelio pradžiai ir eigai. „Viskas gerai“, – sako jie, nes neturi fizinių galimybių aiškinti paties proceso. Tokiais žodžiais pamalonintas žmogus savo akyse tampa beveik šventuoju, todėl į tuos, kurie galėtų būti jo bendraminčiai, ima žiūrėti iš aukšto. Tą puikybę gali

tekti sunkiai persirgti. Nesupranta jis, kad yra panašus į vaiką, kuris išmokęs sudėti skaičius skelbia apie tai visiems arba įkyriai aiškina, kaip jie sudedami, žmogui, mokančiam ir geometriją, ir algebrą, ir gal net kažkiek aukštosios matematikos...

Būtent todėl visos dvasinės kryptys ir religijos daugiausia dirba su šiame etape esančiais. Jiems telkiamos bendruomenės, kuriose žmonės mokosi rūpintis vieni kitais. Čia kiekvienas gali rasti tuos draugus, kuriuos vėliau pavadins bendraminčiais.

Šiame etape yra ir kita grupė. Šių žmonių motyvas – ypatingų galių, gydymo, pranašysčių ar kitokių dovanų iš dvasios pasaulių gavimas.

Be galo daug yra metodikų ir technikų, kaip visa tai pasiekti, todėl tas, kuris ima jas praktikuoti, gauna tai, ko ieškojo. Tačiau skirtingi yra tų galių gavimo šaltiniai, arba sąmonės pasauliai.

Tam, kuris pradeda susivokti, pamažu ima savaime atsiverti savybės, kurių jis neturėjo. Tai vidinio apsisvalymo eigos procesas. Tokie žmonės prie galių neprisiriša, o naudoja jas tiek ir taip, kaip supranta, jog jie turėtų tai naudoti.

Labai skirtingi yra, kaip buvo sakyta, galių šaltiniai. Apie tai kalbama „Antropoteosofijos“ I

ir II tomuose. Dabar pasakysiu tik tiek, kad tas, kuris prisiriša prie savo galių, kaip aukščiausio savo paties susivokimo rezultato, sustoja šiame etape. Dažniausiai prisiriša tie, kurie įgijo jas ne natūraliu būdu, o išmokę taikyti technikas arba gavę specialias iniciacijas, tampančias prijungimu prie energetinio egregoro ar subjekto, kurio šaltinio nežino. Šiuo atveju pasitenkinama sakant, kad tai „aukščiausias šaltinis“. Tai teigdamas žmogus nesupranta, kad užbrėžia ribas savo paties suvokimui, nes susivokusysis žino, kad tokių „šaltinių“ yra daugybė. Kiekvienas jų su savomis taisyklėmis. Kuo aukštesnis šaltinis, tuo mažiau giriamasi, kad jis vienas esąs. Daug yra nematomų sferų. Kiekvienoje jų – sava šviesos ir dievo samprata. Bet kuriuo atveju, kas kuo tiki, ten ir nueis... Tai turėtų nuraminti...

Šiame etape tenka pasirinkti, Šviesos ar Tamsos vertybėms žmogus tarnaus. Etapo pabaigoje nebeįmanoma likti viduryje, nes būtent tada galimas tikrojo vedimo prisitraukimas. Jis ateina tiktai žmogui pačiam pasirinkus kryptį... Su Šviesą pasirinkusiaisiais imasi dirbti Šviesos eterio arba viduriniojo astralo vedliai, o su Tamsą pasirinkusiaisiais – tamsos eterio arba tamsos astralo vedliai. Tad jeigu žmogus

sako, kad Šviesa ir Tamsa yra vienybė, tai rodo, jog jis dar nepriėjo prie etapo pabaigos. Paprastai šiame etape vyksta aštrios ir emocingos ideologinės kovos... Taip formuojasi Šviesos ir Tamsos kariai.

Todėl užstringa čia nepasirinkusieji arba Šviesą ir Tamsą vienu laikantieji. Galiausiai jie patys tampa *pilkaisiais*. Tokie painiojasi ir painioja kitus. Taigi, jie patenka į *pilkąjį koridorių*, kuris yra klaidus, pilnas akligatvių. Šie užstringusieji mažai įdomūs Šviesos ar Tamsos pasauliams. Su jais ima „dirbti“ nesirealizavę tarpinio pasaulio subjektai – *kamarupos* (žr. Astrėja. Antropoteosofija. I tomas). Klaidūs ir painūs tekstai ar pamokymai gali ateiti iš šio pasaulio. Kalbama juose apie Šviesos ir Tamsos vienybę, nieko neveikimą arba savaip interpretuojamos visiems žinomos tiesos.

Šiame etape esančiųjų skaičius pats didžiausias.

Jie ieško dvasinės saviraiškos tais būdais, kokie yra priimtini. Savo emocijas ir įspūdžius išlieja per sąmonės srauto išrašymą, išpiešimą, sudeda į muziką. Šitaip formuojasi menininkai. Iš tiesų jų kūryba – tai dienoraščiai, kurie pirmiausia skirti jiems patiems, o ne viešumai. Pastarajai svarbūs tie darbai, kuriuose galima atsekti to meto įvykius arba tai, kas bus vertinga palikuonims.

Senosiose okultinėse mokyklose būdavo taikomos išrašymo, išpiešimo ir kitokios technikos. Paprastai tokius „kūrinius“ ritualų metu sunaikindavo, kartu naikinant ir problemas, kurios juose lieka. O dabar... niekuo nekalti pašaliniai žmonės nusipirkę šiuos „kūrinius“ turi visa tai gerti į save. Problema tiesiog padalijama kitiems, o kartais gali būti net perduodamas apsidimas. Pagalvokite, ar ne todėl dabar žmonės mieliau perka knygas ir žiūri filmus apie smurtą, seksą, narkotikus ir chaosą? Tarp viso to – ir knygos bei filmai apie pasaulio baigtį ir ateivių išnaikinamą Žemę. Tai bendro žmonijos programavimo rezultatas... Ji programuojama ydoms pasireikšti, kad šitaip sunaikintų pati save... Tik stiprias vertybes turintis žmogus gali atsilaikyti.

Todėl ezoterikų išdaigos čia – žymiai mažesnė blogybė nei šis sąmoningas programavimas, kurį užsako tie, kurie žino, ką daro.

Savaime suprantama, šiame etape egzoterinė, arba išorinė, pusė yra stipriausia ir ryškiausia. Tai ištisas magiškas pasaulis su įvairių pakraipų šamanais, būrėjais, gyduoliais, astrologais, ekstrasensais, parapsichologais, jogais, tantristais, fakyrtais, magais, pranašautojais, tarologais, „hermetistais“ ir t. t.

Jie visi savaip treniruojasi, mokosi, atlieka savas praktikas, padedančias atverti galias ir jas išlaikyti ar tobulinti. Vieni meldžiasi, kiti to nedaro, bet praktikuoja kurią nors jogą ar tai, kas priimta pasirinktoje kryptyje.

Šiame etape jau ima gimi atsakomybė už ištartą žodį ir pranašystę, todėl grubaus programavimo ima vengti. Tiesa, tuo užsiima tie, kurie iš savo pranašavimų siekia užsidirbti arba jais demonstruojasi.

Susiruošusieji eiti toliau vis mažiau giriasi savo ypatingomis galiomis ir tiksliomis pranašystėmis, stebuklingais išgydymais. Jie ima nusivilkti „cirkininkų“ drabužius, rengtis kaip kiti žmonės, kad išoriškai neišsiskirtų, nes blėsta poreikis.

Dvasios ieškantiesiems šiam etapui baigiantis karma lyg susispaudžia, todėl galimi sunkūs išoriniai įvykiai ir situacijos, efektyviai valančios kelią pasirinkusį. Štai čia ir glūdi slaptas patikrinimas – pasiruošęs žmogus keliui ar ne. Pasiruošusieji net griūtimi atrodančius dalykus priima kaip apvalymą nuo savo paties ydų, stiprių prisirišimų ir „susicementavusių“ mentalinių programų. Supratus tų įvykių prasmę, atskyrus savybes, dėl kurių visa tai vyksta, nes jos labiausiai trukdo keliui, išoriniai įvykiai liaujasi. Tada

ima viskas tvarkytis ir keistis. Tačiau yra daug tų, kurie pabūgsta nelauktos griūties. Jie įsivaizduoja, kad jeigu jau siekia būti dvasingi, kelias savaime turi būti tik šviesus, norai pildytis. Tokie pasitraukia sustabdydami kelią, nusprendę, kad ne ten papuolė.

Yra kitų, kurių kelio motyvas buvo savo asmeninių norų išpildymas (šeima, uždarbis ir t. t.). Gavę tai, ko norėjo, toliau neina.

Šio etapo pabaigoje kiekvienas, kaip buvo kalbėta, aiškiai įvardijęs savo pasirinktos būsimos tarnystės kryptį, vadinasi, Šviesos ar Tamsos vertybes renkasi, įgyja krypties, kurią pasirinko, jėgų vedimą. Paskutiniai išbandymai, reikalaujantys įrodyti savo pasirinkimą, ir... pirmasis tikras pašventimas tos krypties, kuri yra pasirinkta.

Kol visa tai neįvyksta, niekas negali dirbti nei su Dievu, nei su Šėtonu, nes prie vieno dar priėti negali, o antrajam tokie dar neįdomūs...

Nuo tada emocijos, kaip ir asmeniniai norai, rimsta.

Tai stuburo, arba pagrindinių vertybių ir savo paties savybių, kurių reikalauja kelias, formavimo etapas.

III etapas – proto alchemijos, arba minties jėgos įvaldymo

Tai trečiojo išmatavimo samprata, kai viskas, kas stebima, skaitoma ir suprantama, įgyja ne tik ilgį ir plotį, tačiau ir *gylį*.

Antrajame etape skaudžios situacijos išsigrūnina ir vis aiškiau matomos jų pamokos. Tai augina naują sąmoningumą. Vidinis darbas tampa nuolatinis, o ne proginis. Jis tiesiog virsta gyvenimo būdu, nesvarbu, ką šis žmogus darytų. Išorinės situacijos dar vis valo sustabarėjusias mentalines programas ir prisirišimus, tačiau labiau imama reaguoti į vidinius išgyvenimus nei išorinius reiškinius. Taigi, okultinė pusė tampa lygiai tokia pat svarbi kaip ir išorinė. Šitaip pasiekiamą harmoniją tarp dvasios ir materijos, tarp išorinio gyvenimo ir vidinių būsenų.

Išoriškai šis žmogus gali būti puikus profesionalas savoje srityje, geras tėvas ar motina, draugas ar mylimasis, tačiau jis pats stebisi naujomis gelmėmis, atsivėrusiomis jo viduje, suteikiančiomis naują visa ko matymo *gylį*. Tokio žmogaus varomoji jėga – nebe asmeniniai norai ir troškimai, o siekis padėti kitiems paversti jų gyvenimą geresnį. Jis naujai žvelgia į savo Tėvynę, kurią ima suprasti kaip savo sielos dabartines iščias, todėl gimsta naujas idealistinis siekis jai padėti.

Nuo dabar viskas, ką šis žmogus mato, įgyja kitą ryškį. Stebėtojas nematys nieko ypatinga, tačiau šis žmogus pasakos apie tai, kas kitus privers stebėtis. Šitaip gimsta tikrasis menininkas. Jo kūriniai atspindi jo naują pasaulio matymą. Jis ne tik mato blogybes, bet ir siekia su jomis savaip kovoti. Jis ieško darnos ir taikos, grožio ir gėrio, idealų ir tiesos. Jis padeda žmogui pažinti savo gelmių pasaulį, nes tas gelmes jau atvėrė savyje. Tai psychologas, nebijantis nerti į pačią išgyvenimų gilumą ir ieškantis joje ne tik blogio, bet ir gėrio grūdo. Tai puikūs rašytojai, muzikai, dailininkai, kurių kūriniai suteikia jėgų gyventi ir skatina keitimąsi, moko grožio ir darnos.

Reakcijos nebėra itin emociškos, tačiau jos giluminės. Sustingimo šaltį gali keisti alcheminės krosnies karštis. Iš vandens patenkama į ugnį ir atvirkščiai... Visa tai – naujas mentalinių ir likusių emocinių bei fizinių prisirišimų apvalymo procesas. Tai minčių alchemijos procesas.

Gyvenimas pamažu atsiveria kitaip. Imama suprasti Evoliucijos reikšmė kiekvienai į Žemę atėjusiai sielai, todėl giliai išgyvenami bet kokie savi nesupratimai, o pamažu – ir svetimi. Pastebimas visko, kas vyksta, cikliškumas. Vis sąmoningiau mokomasi iš gyvenimiškų situacijų, pastebimi ženklai.

Antrajame etape žmogus buvo prisirinkęs daug informacijos, kurios nenaudojo. Dabar jis ją perrūšiuoja ir ima naudotis tuo, ką laiko artimu savam supratimui ar idealui. Taigi, pasirinktos antrajame etape vertybės čia tampa kūnu... Vadinasi, pradedamos diegti į gyvenimą, santykius ir darbus. Vėl atsisijoją bendraminčiai. Įvertinama jų svarba Keliui iš egoistiškos sąmonės į kolektyvinę, kitaip suvoikiant tarnystės prasmę. Tai praktinės sąmoningos tarnystės etapas. Kiekvienas jame vykdo tai, ką sugeba geriausiai.

Radus vidinę darną, grįžta natūralus būties ritmas. Atsimeta tie darbai, kurie neturi būti daromi. Lieka tie, kurie laikomi savais. Naujas atsakomybės pojūtis verčia vis atsakingiau priiminėti sprendimus ir žadėti bei kalbėti. Atsiranda gilus dėkingumas tiems, kurie padeda, ir natūralus siekis jiems savaip atsilyginti. Taigi, dar kitaip suprantama auka, vedimas ir pats dieviškumas. Galiausiai visi tie vidiniai atradimai tampa šventąja einančiojo paslaptimi, kuria dalijamasi tik su artimais sielai arba padėti galinčiais žmonėmis. Tokie procesai vyksta su tikrais dvasios ieškotojais, taip pat bet kurių krypčių šventikais, vienuoliais, priėmusiais

ižadus ir pasirinkusiais Šviesos kryptį. Jiems visiems pamažu atsiveria šviesos astralo platumos ir erdvės su visomis religijų dievybėmis. Tradicinių religijų dvasininkai neišvengiamai lieka čia ir tampa pasišventusiais savo srities atstovais. Jie gali žinoti, kad čia tikrai nesibaigia dangus, tačiau krypties pasirinkimas savaip užbrėžia jiems ribą.

Tie, kurių neriboja įžadai tarnauti vienai ar kitai bažnyčiai, eina tolyn link minties dvasios pasaulių ribos, už kurios dingsta visi vaizdiniai ir formos, vadinasi, ten, iš kur gimsta astralinės dievybės.

Tai etapas, kuriame vis giliau ir aiškiau suvokiama minties ir žodžio galia, kurios manifestacija matoma gyvenime. Todėl auga atsargumas tariant žodį, galintį skambėti lyg pranašystė. Pamažu ima vis plačiau atsiverti tai, kas yra už racionalaus proto pažinimo ribos. Sunkiai rasdamas tai paaiškinančius žodžius, žmogus ima nutilti, jei mato, jog jo nesupras. Nauja intuicijos, vidinio matymo ir aiškiaregystės kokybė. Pradedamos matyti pasaulio sandaros schemas ir tvarka skaitant fiziką, chemiją, nagrinėjant astrofiziką. Atsiveria nematomas šių mokslų lygmuo, kuris racionaliam protui nepaaiškinamas. Šitaip imama dar giliau suprasti, kad žmogus yra mikrokosmas

su savo fizine, t. y. matoma, kokybe; gyvybine, t. y. eterine, kokybe; emocine, t. y. astraline, kokybe; mentaline, t. y. minties struktūrų, kokybe; dvasine, t. y. dvasios pasaulių, kokybe. Tampa aišku, kad būtent todėl, kad žmoguje yra visų pasaulių galima kokybė, per jį ir gali veikti visi nematomi makrokosmo pasauliai. Todėl nieko stebėtino, kad tai supratęs žmogus ima kalbėti taip, kaip niekadęs nekalbėjo, arba daryti tai, ko nemokėjo... Toks suvokimas tampa atradimu, naujai nušviečiančiu gyvenimą.

Vis gilesnis tampa atskyrimas, kurias sėkmių ar nesėkmių priežastis žmogus susikuria pats, o kurios yra svetimos, prisiimamos už kažką kitą, arba bendrinis laikmečio fonas.

Šie žmonės nebeužsiima fatalistiška ir grubia prognostine astrologija, tačiau gali pagelbėti žmogui lyg meistriški psichologai, pasitelkę astropsichologiją. Jų chiromantija arba kitos jiems priimtinos technikos nebebus naudojamos tiesiogiai. Viskas bus daroma stengiantis padėti susigaudyti tam, kuris klausia, savo paties vidiniuose labirintuose, nurodyti galimus klystkelius bei sėkmingus kelius, taip pat svarbių pasirinkimų laiką. Jie skatins žmogų keisti tai, ką jis gali pakeisti, ir priimti tai, kas yra nepakeičiama. Jie nieko nežadės, kaip ir nesiūlys išvalyti karma,

tačiau skatins žmogų keistis, pradedant sistemingai ir nuosekliai dirbti su savo paties ydomis. Tai darys, nes patys žino, kad tas, kuris nori pakeisti savo gyvenimą, turi pakeisti save. Tai nenutinka staiga. Tai nenutinka laukiant, kad kitas tai padarytų. Tai nutinka tik einant keliu, kuris dabar aprašomas.

Žinoma, kad susivokusių žmonių ar gerų šventikų maldos labai vertingos. Jos atveria šviesos srautą tam, dėl kurio meldžiamasi, ir jį apvalo. Tas, kuris tuo pasinaudoja ir ima toliau pats praktikuoti maldas, palaiko šitai jam atvertą srautą, o galiausiai gal net ima išlaikyti jį ilgesnį laiką. Tas, kuris to nedaro, po kurio laiko praranda dovaną, ja nepasinaudojęs, todėl jo gyvenimas grįžta į buvusią vagą. Vieni vėl kreipiasi pagalbos. Tokius būtų galima vadinti dvaisios vartotojais. Kiti sako: „Man nepadėjo.“ Vadinasi, ieškojo piliulės, kurią nurijus viskas susitvarkytų. Tačiau kas gali už kitą suprasti tas pamokas, kurias turi suprasti jis pats? Kas gali už kitą evoliucionuoti? Deja, tai pamokos, kurių nusirašyti neišeina... Jas anksčiau ar vėliau tenka mokytis patiems. Todėl šio etapo žmonės paprastai nedirba su tais, kurie patys su savimi dirbti nenori, jeigu jų pareigos (sakykime, jis yra šventikas) šito neįpareigoja.

Turėjote suprasti, kad šiame etape esantysis nevalys nesuprantančiojo karmos, kaip ir nekalbės, kad pats jos neturi. Jis neteiks nušvitimo ir nieko neprijunginės prie Šviesos „kanalų“, nesiims keisti DNR, nesiūlys implantų, „imprintų“ ir pan. To nedarys, nes jau ims matyti, kad už visų šitaip darančiųjų stovi tie, kurie juos veda. Jis skatins žmones mąstyti ir nepasiduoti bendrai hipnozei bei programavimams, kurių pasireiškimus gyvenime ima matyti.

Šio etapo žmogus pats dar nėra visko susitvarkęs, todėl, žinoma, nėra ir nušvitęs. Jis žino, kad kelias į Save ilgas ir nelengvas, todėl neskleidžia iliuzijų apie žaibiškus sąmonės šuolius nesuprantančiajam.

Taigi, vieni jų – *okultistai tyrinėtojai*, nagrinėjantys akiai nematomus procesus ir jų eigą, siejantys juos su Sąmone, kurios nevadina Dievu. Kiti – *okultistai mistikai*, tikintys Dvasia ir Dieviškumu ir jais aiškinantys visus procesus. Tarp jų – ir Biblijos pranašai. Šiame etape patiriami tikrieji apreiškimai ir susivokimai. Nuo čia prasideda iššventinimai, kurių joks žmogus Žemėje suteikti negali.

Tačiau yra čia ir tų, kurie sąmoningai pasirinko Tamsą. Tai Tamsos riteriai. Apie juos jau buvo kalbėta. Jų galių šaltinis – tamsos astralas, kartais gali būti

ir šviesos eteris. Tai stiprios asmenybės, išstvermingos ir paslaptingos. Jos gali gyventi atsiskyrusios arba ne. Jos disciplinuotos ir tvirtos savo siekiais, todėl stiprios. Dažniausiai tai kritę pašvęstieji. Dabartiniame pasaulyje jie veikia manipuliudami racionalių protu ir malonumų poreikiu. Tai išskirtiniai manipulatoriai žmonių sąmone, sugebantys meistriškai kurti įvairias programas ir jas įdiegti. Jie – abejonių ir painiavos meistrai. Tai patys geriausi žmonių grupių (net valstybių mastu) neurolingvistinio, techninio, mentalinio, elektromagnetinio, psichotropinio, psichinio ir kitokio programavimo specialistai. Dažnai tokie dirba ir su eterinio pasaulio esmėmis, kuriančiomis pačias aukščiausias technologijas. Būtent šie žmonės moka meistriškai valdyti ir pajungti minias nepasirinkusiųjų, kad jų energija naudotųsi...

Papuolę tokiam meistrui į rankas, jausitės lyg smaugiamas smauglio. Jo meistriškumas beribis, todėl kuo labiau šis smauglys Jus smaugs, tuo didesni euforinį džiaugsmą ir malonumą jausite. Maža to, imsite jausti dar ir ypatingą dėkingumą, kad jis... susidomėjo Jūsų asmeniu ir skyrė Jums dėmesio... Būtent todėl tokių „smauglių“ žodžiai yra priimami lyg Dievo žodis, todėl žmonių užhipnotizuotos

minios eina į mirtį, džiaugdamosi šia išskirtine galimybe... Bet kokia nesąmonė iš tokio žmogaus lūpų užhipnotizuotajam skamba lyg aukščiausia tiesa. Tokių žmonių yra ne tik ezoterikoje ir religijoje. Jų yra pasaulio politikoje, karinėse struktūrose ir t. t. *Atsparūs jų hipnozei lieka savo vidinę vertybių ašį turintys žmonės.* Jos neturintieji tampa mase, kurios energiją toks „smauglys“ naudoja savo ir pasaulio, kuriam jis dirba, reikmėms ir tikslams. Šiuo atveju toks žmogus žino, ką daro, todėl yra pasirinkęs savo kelią. Nėra prasmės jį kaltinti. Su tokiais kovoja Šviesos kariai, tačiau retai kada tos kovos būna fizinės. Kaltinti reikėtų save už savo vidinės ašies neišsidirbimą.

Visi šie žmonės stengsis niekaip nekristi kitiems į akis nei drabužiais, nei manieromis, nebent jie nešioja savo krypties rūbus (pvz., sutaną, abitą ar ką panašaus). Tačiau skirsis jų žvilgsnis – jis bus gilesnis nei įprasta, gal kiek bauginantis.

IV etapas – tikrojo išsilaisvinimo, arba susivokimo siela

Tai ketvirtojo išmatavimo samprata. Vadinasi, šio etapo žmonių matymas ne tik gilus, bet ir belaikis.

Taigi, laiko nubrėžtos ribos jiems nebeegzistuoja. Pabandykite tokį matymą paaiškinti racionaliam protui, konkretumo siekiančiam...

Šis žmogus savaime atsiduria už bet kokių žmogiškų galimybių ribos. Vadinasi, jo asmeniniai norai minimalūs arba jų tiesiog nebėra, kūno poreikius jis moka valdyti, kaip ir savo mintis. Todėl tylą tampa jo būseną. Toje tyloje atsiveria dvasios platumos ir šviesa. Sąmonės ugnis prisodrina visas jo subtiliąsias sistemas dvasios šviesos. Šitai savaime atsiveria naujas, dar platesnis suvokimas ir galios, kurios tampa natūraliu dalyku. Tačiau šis žmogus naudojami viskuo tiek, kiek reikia jo darbams atlikti, ir ne kitur, nes suvokia atsakomybę už išmintį ir jėgą gylį ir... svorį. Toks žmogus įsisuka vis greičiau tempu į vykstantį didįjį procesą, būdamas jo dalimi Žemėje. Todėl išoriškai jis gali būti nelabai judrus, tačiau išspinduliuojanti dvasios jėga ima traukti kitus. Kuo labiau jis šitai įsisuka, tuo labiau jis įsuka apie save ir tuos, kurie yra arti ir jam padeda, taip skatindamas ir jų evoliuciją. Tuo paaiškinamas guru fenomenas. Laikas apie jį keičiasi: jis tai išsitiesia, tai jo nebelieka, tai susispaudžia. Tą patiria šalia atsidūrę žmonės. Per vieną gyvenimą šio etapo žmogus gali nudirbti tiek darbų, kiek kitas ir per

kelis nenudirbtų. Jis meistriškai gali daryti tai, ko niekad os nebuvo mokęsis ir pan...

Išbandymas ir laimė tenka tiems, kurie papuola į jo aurą. Pagalba tokio žmogaus darbuose arba buvimas šalia jo apvalo juos iš esmės, todėl suvokimo procesas tampa greitesnis ir ryškesnis. Daugybės gyvenimų kažkam būtų reikėję, kad šitaip įvyktų. Kai kam tai pažadina jo Paskirtį, kurios jis imasi. Taigi, tiems, kurie yra arti tokio žmogaus, ima vykti dalykai, kurie anksčiau atrodė neįmanomi. Tiesa, pradžioje tenka praeiti jau antrajame etape aprašytus apvalymo proceso reiškinius. Nepasiruošusieji suverčia bėdą už atsiradusius reiškinius susivokusiajam.

Šis etapas – tai tikrojo susivokimo, atsivėrimo Dvasios vedimui, dieviškajai kūrybai Žemėje etapas. Šio žmogaus kūryba įkvepia kitus keitimuisi, žadina sąmoningumą. Ji įkvepia tuos, kurie pasiruošę tą įkvėpimą priimti, ir suteikia viltį tiems, kurie ją yra praradę. Ji padeda matyti daiktus jų tikrojoje šviesoje, t. y. saulės apšviestus. Tokio žmogaus vidinė šviesa vienus džiugina, kitus baugina ir erzina, nes degina. Gyvendamas pagal Žemės laiką ir turėdamas kūną, jis kartu gyvena ir belaikėse, beformėse erdvėse. Taip gyvendamas jis žino jam suteikto žemiško

laiko svarbą, todėl taupiai jį naudoja, mokydamas šito ir kitus.

Jo gyvenimas ir darbai gali būti kiek matomi ir išorėje, tačiau labiau yra vidiniai, taigi, okultiniai. Jų nesimato, tačiau jie veikia efektyviau nei matomi...

Toliau prasideda dar kiti susivokimo etapai. Jie žinomi tiems, kurie patenka į ketvirtąjį. Kitiems tas žinojimas – bevertis.

Net tie, kurie pasiekė ketvirtą etapą, turėjo praeiti šiame išikūnijime visus pirmuosius tris. Tačiau jie paprastai mažai užsibūna pirmajame, šiek tiek – antrajame, o tada eina į trečiąjį. Tokie jau nuo pat pradžių labiau domisi tuo, ką darys vėliau, todėl periodas, kuriame domimasi viskuo, jiems neužsitęsia...

Žinodami pagrindinius kosminius principus, pagal kuriuos vyksta Didžioji Kūryba, taip pat tos Kūrybos procesą įvairių sąmonių sluoksniuose, kaip ir to proceso cikliškumą ir eigą, jie turi erdvinį matymą, todėl mato viską vienu ypu įvairiais pasireiškimais. Tai nutinka, nes žemiškas laikas jų neberiboja. Todėl šių žmonių prognozės gali aprėpti daug įvairių galimybių.

Su žmonėmis jie dirba taip, kad žmogus, su kuriuo tai vyksta, net nesupras to darbo. Tačiau dirba

jie tik su tais, kurie patys su savimi dirba. Tokiems jie tik padeda paskutinius taškus. Žmogus išsprendžia tai, kas vis nesisprendė, bet jis net neįtaria, kodėl visa tai nutiko... Jie negydo tiesiogiai, tačiau gali palengvinti žmogaus dalią maldomis arba kitaip padėti tiek, kiek leidžia sergančiojo karma, neatlikdami jokių išorinių veiksmy.

Astrologija tokiems žmonėms – tai dvasinė sistema, padedanti pažinti nematomų pasaulių taisykles ir ciklišumą, taip pat išvelgti sielos, atėjusios į Žemę, pamokas ir tai, per ką jos pasireikš stipriausiai, bei paskirtį. Prognostika pasitelkiama siekiant nurodyti klausiančiajam ypatingų pasirinkimų laiką ar kosminių įstatymų egzaminus, taip pat svarbiausių galimybių ir išbandymų laiką.

Šiame etape yra pasišventusieji įvairių religijų ir dvasinių krypčių šventikai ir lyderiai.

Šie žmonės nesiskirs iš minios savo rūbais ar elgsena, nebent jų darbas įpareigoja. Skirsis jų žvilgsnis, kuris yra aštrus ir kiaurai smelkiantis.

Visa tai buvo rašoma tam, kad tie, kurie iš tiesų siekia susigaudyti dabartiniame chaose, išmoktų atskirti įvaizdį nuo tikrumo, kad jie neieškotų to, ko nepažįsta, o formuotų savo pačių vidinį stuburą, arba vertybių ašį. Tai reiškia, jog tik tas, kuris įgijo stiprybės ugdydamas savidiscipliną, valią, kantrybę, ištvėrę, sugebėjimą išlaukti ir nuosekliai bei sistemingai dirbti, siekdamas savo užsibrėžtų tikslų, bus atsparus bet kokioms programoms ir pranašystėms. Neužmirškite turėti aukštesnių idealų nei vidutiniai. Tai padės pasitempti, išlaikyti budrumą ir atpažinti manipulatorius. Tik nuo Jūsų vidinio atsparumo priklauso, tapsite Jūs užprogramuotu energetiniu „maistu“ ar stipria savarankiška asmenybe, siekiančia išgirsti savo sielą ir atsiverti joje slypintiems dvasios lobiams.

Ką daryti su visu tuo, ką išgirdote?

Pirmiausia tikėti savo Sielos prigimtinė Šviesa.

Antra, pasistenkite suprasti, kad ydos – tai ne sielos, o Jūsų kūno poreikių ir norų emociingi arba protingi pasireiškimai ir reakcijos. Todėl negalėjimo suprasti to, kas kitiems atrodo aišku, pašlijusių santykių su aplinkiniais ir artimaisiais, nelaimių ir nesėkmių priežastys yra būtent juose, o ne sieloje. Supraskite tai ir keiskitės, išmokdami pamatyti savo

reakcijas iš šalies. Melskitės, kad pamaitintumėte dvasios šviesos ištroškusią širdį, per kurią gali veikti siela. Niekas kitas to nepadarys. Tik tai Jūs. Vadinasi, Jūsų Evoliucija – tik tai Jūsų paties rankose.

*PASAULIO MOKYTOJŲ
TEKSTAI*

Apie Nabiru planetą

Klausimas (A.):

Paaiškinkite, kas yra Nabiru planeta? Ar tikrai Žemė gali su ja susidurti, kaip aiškina kai kurie šaltiniai?

Atsakymas:

Žinoma, jog ji yra, tačiau Žemė niekaip negali su ja susidurti, nes ji yra ne fiziniame, o eterio stichijoje eteriniame lygmenyje. Taigi, ji turi kūną, kuris yra kito, vadinasi, eterinio, lygmens. Tai lyg Žemės veidrodinis atspindys, kuris visados juda opozicijoje Žemei, vadinasi, visados lieka už Saulės.

Tačiau ne tik ji ten yra. Už Saulės savo veidrodinius atspindžius eteriniame lygmenyje turi ir *Merkurijus (Rėjus)*, ir *Venera (Sidché)*, ir *Marsas (Ursus)*. Visos jos išsidėsčiusios lygiai taip pat kaip ir šios planetos fiziniame plane, tačiau yra tikslioje opozicijoje su matomomis. Jos yra nematomos, nes eteriniame lygmenyje.

Kitos Saulės sistemos planetos savo eterinių antrininkų neturi. Antrininkus gali turėti tiktai tos planetos, kurių apsisukimo apie Saulę ciklas yra ne didesnis nei *septyneri metai*.

Šios planetos idealiausiai tinka eterinio pasaulio, arba ateivių pasaulio, atstovų namams. Taigi, jie atskrenda iš kitos Saulės pusės, nei galite matyti. *Ménulis* – jų stotis, esanti arčiausiai Žemės. Dar jie nutupia Marse, kurio gelmėse turi įsirengę savas laboratorijas, tačiau gyvena jau minėtose planetose.

Eteriniame *Marse* gyvena žemasis eteris, o vidurinis ir šviesos eteris gyvena Nabiru, arba eterinėje Žemėje. Eterinė *Venera* – tai eterinio pasaulio vadovų ir hierarchų būstinė su visomis savo institucijomis.

Tiek Nabiru, tiek Veneroje yra labai gražu. Ryškios spalvos, gaivūs kvapai, idealios konstrukcijos, aukštos technologijos kristų į akis bet kam, naujai atvykusiam. Pamanytų, jog pateko į rojų.

Nabiru vis yra puldinėjamas Marse gyvenančių padarų, tačiau aukštų technologijų apsauga atitveria juos nuo piktų užmačių.

Eteriniame *Merkurijuje*, kuris yra arčiausiai Saulės, todėl nuolat gyventi netinka, vyksta eterinių subjektų gamybos procesai. Ten gaminama eterinė plazma ir formuojamos programos, kurios į ją įdedamos. Ten vyksta visų aukštų technologijų prietaisų ir aparatų kūrimas. Čia lydamos Žemėje neįmanomų sulydyti cheminių elementų dalys ir gaminami

metalai, kurių gamybos paslaptis lieka šiose greta Saulės esančiose laboratorijose, naudojančiose jos temperatūrą ir energiją tiesiogiai.

2012 01 07

Dar kartą apie kataklizmus

Kataklizmai yra būtini žmonijos sąmonės virsmui. Jų funkcija – sustabarėjusių ir netinkamų ateičiai struktūrų apvalymas arba kenksmingų įtakų sustabdymas. Todėl jeigu jie neprasideda žmonių mąstyme, ima jie vykti tiesiogiai. Taip buvo visados.

Paskutiniais dešimtmečiais žmonija sparčiai krenta į išskirtinai vartotojišką sąmonę, kuri naikina Žemę ir jos išteklius, atmeta bet kokius aukštesnius idealus, kurie trukdytų vis besiplečiančiam vartojimo procesui. Vartotojas atmeta Tikėjimą dvasia. Jis tiki tik tuo, ką gali turėti, arba patį Tikėjimą paverčia vartojimo produktu. Tai sąmonės involiucija.

Tokiais periodais visados išsiskiria dvi stovyklos: gėriui ir blogiui tarnaujančios arba Dvasios siekiantieji ir grobuoniški materialistai.

Ekstremalūs įvykiai ir situacijos tiesiogiai apnuogina abiejų šių stovyklų prigimtis. Yra dar tie, kurie tokiose situacijose gelbsti savo kailį, tačiau per kitų galvas nelipa. Tokie lyg gyvūnai.

Grobuoniškoji dalis tada plėšia ir grobia viską, ką tiktai gali pačiuoti, kartu naikindama pačią save.

Gėrio vertybes pasirinkusieji save pamiršę ki-
tiems padėti skuba. Šitaip jie savo pačių dvasios
stiprybę, gailestingumą ir sąmoningą tarnystę ki-
tiems įrodo. Viltį ir optimizmą jie žadina. Tikėjimą
jie prikelia ten, kur sunku jį besurasti.

Ekstremalios sąlygos kiekvieno tikrąją esmę
išryškina. Kas į tokias buvo papuolę – žino. Apie
Didįjį Pasirinkimą dar prieš šio naujo tūkstantmečio
pradžią kalbėti pradėjome. Dabar jame gyvenate,
todėl pagal kiekvieno vidinę kokybę ir gyvenimas.
Šalies gyvenimas – pagal šalies karma. Tai Didis
Laikas, kurio laukėte. Jis atėjo.

Todėl sutelkite tai, ką per galybę amžių sukau-
pėte, ir darbais savo sielos kokybę įrodykite. Kuo
aštresnės bus Jūsų reakcijos į tai, kas vyksta, tuo
aštresnių situacijų pritrauksite. Būkite išmintingesni
ir toliaregiškesni.

Tose Žemės vietose, kurias vartotojiška jėga griau-
ti ėmė, negali nevykti kataklizmai. Tačiau vyks jie
laipsniškai. Didysis vyksmo epicentras – nuo 2011
iki 2014 metų. Po to dar iki 2017–2018 metų. Jei
visa tai staiga vyktų – baisios pranašautojų prognozės
išsipildytų. Laipsniškas virsmas apsaugos tas Žemės
vietas, kurios tik perėmė blogį, tačiau jo nekūrė
pačios.

Naujo Saulės plano atsivėrimas, kaip buvo sakyta, pažadins stipresnę Saulės aktyvumą nei anksčiau, kuris kuo toliau, tuo sunkiau bus prognozuojamas. Pagal dabartinę situaciją stipriausias artimiausiu laiku lauktinas 2013 metų gegužės pirmoje pusėje, ypač 5-12 dienomis. Tačiau ir tai gali keistis. Stiprus Saulės aktyvumas gali paveikti Žemės palydovus, sugadinti elektros tiekimą, sutrikdyti radijo ryšį ir t. t. Apie tai daug kas kalba. Tačiau visa tai jau yra vykę. Nepaisant to, Žemė tebeisisuka, o žmonės ant jos tebegyvena.

Pasirūpinkite savimi. Saulės aktyvumo metu dėvėkite grynus vilnos arba lino drabužius, būtinai užsidenkite galvą ir nešiokite saulės akinius. Pasekite astrofizikų prognozes, lygiai kaip sekate meteorologų. Atitinkamai elkitės. Štai ir viskas. Jei aktyvumas didesnis, mažiau būkite lauke, tačiau, jam nurimus, išeiti į lauką bijoti nereikia. Apie tai jau buvo kalbėta „Akmenų knygos“ II tomo I dalyje.

Padidinto Saulės aktyvumo metu nepatartina dirbti sunkių arba stresą sukeliančių darbų. Neperkraudkite jais savo širdies ir nervų sistemas. Maudykitės šiltame duše, bet ne atviruose vandens telkiniuose. Kenksminga tuo metu degintis saulėje (odos vėžio pavojus). Nereikėtų mažų vaikų ir ligo-

nių laikyti lauke nuo 12 iki 15 val. Geriau tegul jie tuo metu ilsisi patalpose.

Saulės aktyvumas negali nesukelti procesų Žemės viduje. Todėl tokio aktyvumo metu būtų neprotinga planuoti keliones į seismines zonas, vadinasi, Žemės plutos sandūrų vietas, kurias galite išsityrinėti net iš mokyklinių žemėlapių. Todėl sekite Saulės aktyvumą ir elkitės atitinkamai.

Saulė suaktyvina ir pakelia visą ugnies kokybę žmoguje. Todėl kiekvienas ima reikšti savo valią taip, kaip jam atrodo reikalinga. Įmanomos tarpusavio santykių problemos tiek tarp valstybių, tiek valstybių viduje, tiek santykiuose tarp atskirų žmonių. Todėl stipraus Saulės aktyvumo metu labiausiai lauktini žmonių pasipriešinimai prieš valdžią, revoliucijos, perversmai ar net karai. Šitaip buvo visada. Tuo metu venkite žiūrėti filmus apie smurtą, pasaulio pabaigą, seksą, narkotikus. Netinkamos tokios knygos, nes aktyvina jos ydas.

Kiekvienas žmogus jaus Saulės ugnį pagal savo supratimą. Prisiminkite mūsų vis minimas keturias sąmoningumo grupes arba savojo AŠ supratimą:

I. Tai tie, kurie supranta savo AŠ kaip *fizinį kūną*. Vadinasi, viskas, kas yra už kūno pojūčių, jiems nesuprantama.

Saulės aktyvumas užaštrins šios grupės egoizmą, pyktį, užsispyrimą, nesivaldymą, siekį pasidemonstruoti, būti viršesniam už kitus, konkurenciją ir priešišumą kitaip mąstantiems ir tiems, kurie nepatinka.

Gali sustiprėti gyvuliška mirties baimė ir siekis išlikti bet kokia kaina. Jie greitai gali įsivelti į muštynes, riaušes arba jas sukelti. Poelgiai gali tapti neadekvatūs ir neprognuojami.

Ypač pavojingas alkoholis, nes sudirgins psichiką ir užaštrins egoistiškus veiksmus ir elgesį.

II. AŠ – *jaučiantis*:

Šios grupės užslėptos emocijos pakyla į paviršius, o neslepamos veržiasi lyg vulkanas. Aštrios reakcijos į tuos, kurie pasako ar pasielgia ne taip, kaip emocingasis norėjo. Ekstremalios situacijos santykiuose. Galimos psichikos ir nervų sistemos perkrovos, dirglumas, įtampa. Psichikos ligų paūmėjimas. Savižudybių padaugėjimas, nematant prasmės gyventi arba pavargus nuo gyvenimo...

Baimė dėl savo artimų žmonių mirties, iš tiesų bijant vienatvės.

Alkoholis pavojingas.

III. AŠ – *mąstantis*:

Racionalus protas sukelia įtampą ir abejoja viskuo, kuo buvo anksčiau tikėta. Prasmės nebematymas niekur. Nihilizmas, kabinėjimasis prie smulkmenų ir žodžių. Tikėjimo išbandymai. Paslydimo pavojus Kelyje esantiesiems arba pakilimas kritusiesiems, įveikus abejones ir sustiprėjus.

Alkoholis pavojingas, nors šio etapo žmogus jo beveik nebevartoja.

IV. AŠ – *siela*:

Naujo sąmoningumo atsivėrimas, senų sąmonės klodų apvalymas. Naujos įžvalgos, susivokimas, įkvėpimas. Svarbių darbų pradžia arba pabaiga. Paskirties supratimas arba naujo jos etapo atradimas.

Saulės aktyvumas – tai galingiausia, su niekuo nesulyginama jėga, deginanti įsisenėjusias dogmas, ydas, netikusį mąstymą, fizinius, emocinius, mentalinius ir net dvasinius prisirišimus. Ši jėga atveria naują pasaulio ir savojo Aš matymą. Tai universali

keitimosi, transformacijos jėga. Ją sąmoningai savo, o gal ir kitų evoliucijai panaudos kiekvienas, kuris yra tam pasiruošęs.

Ši ugninė energija veda iš egoistinės vartotojiškos sąmonės į kolektyvinę, platesnę ir gilesnę. Užaštrina ji blogį, kuris šios ugnies nemėgsta.

Išnaudokite Saulės aktyvumo laiką darbui su savimi. Daugiau melskitės tuo metu. Melskitės ne tik už save, bet ir už tuos, kurie nesimeldžia, ir būtinai už tuos, kurie buvo Jums blogi...

Nepaleiskite tų didingų laikotarpių. Būkite sąmoningesni.

Neturi Žemė sustoti. Neturi mirti žmonės ir Žemė. Dar ne dabar.

Tai laikas, pratinantis prie naujo Saulės sąmonės plano. Didelį diskomfortą ta nauja energija sukelia dvasios nepripažįstantiems užkietėjusiems materialistams. Jie gali imti blaškytis it pašėlę, ieškodami dar daugiau įspūdžių ir malonumų, tuo visiškai save nuvargindami.

Tačiau vis komfortiškiau po 2013 metų jausis tie, kurie tikėjo dvasia ir jos savaip siekė. Jie lukštensis lyg lėliukės, todėl jų gyvenimai iš esmės keisis. Pradžioje jie ieškos visko, kas natūralu. Juos žeis

chaosas ir sieks jie darnos. Ieškos jie savo natūralaus ritmo darbuose ir gyvenime, nes tik jis padės toliau kiekvienam tinkamai prisitaikyti prie naujų aktyvėjančių sąlygų.

Religijos ir dvasinės kryptys turės išsigryninti iš vidaus. Nesugebėjusios to padaryti – atmirs.

Nauja karta, gimusi po 2000 metų, perrinkinės jai paliktas vertybes. Labai ryškus bus išsidalijimas. Tada jų vaikai dar kartą viską perrinks, kartu pakeldami praeito tūkstantmečio palikimą. Ir tada jų vaikai pradės kurti tai, kas bus reikalinga naujai epochai, kurią dabar Žemė pradeda. Tikėjimas, artimas seniausiam bendriniam, vėl atgims. Realiai bus įtvirtinamos perrinktos ir pasirinktos vertybės.

Taigi, *visas šis šimtmetis* – tai naujos eros pradžia, kurioje ima brėkšti tai, kas vėliau gyvuos. Erių sandūrose visados vyksta kataklizmai: pirmiausiai žmonių galvose ir širdyse, o paskiau realūs. Būna ir atvirkščiai, jei kitaip neįmanoma.

Tiems, kurie gyvena tokiose sandūrose, atsitiko ypatingas, itin retas šansas per vieną žemišką gyvenimą įvykdyti tai, ką siela kitu laiku galėtų atlikti tik per kelis ar net daugiau gyvenimų. Būtent todėl kalbama apie sąmonės šuolį tiems, kurie jam yra pasiruošę, t. y. apie kritusių pašvęstųjų grįžimą į turėtą

sąmonę. Tačiau kartu tai beviltiško kritimo daugeliui tūkstantmečių laikas tiems, kurie, geisdami turto, šlovės, garbės ar galių, sąmoningai atsidavė Tamsai.

Toks Pasirinkimas.

2012 01 11

Apie moters vaidmenį naujojoje epochoje

Tik moterys gali sulaikyti įsisiautėjusį pasaulį.
Tik moterys gali gražinti Meilę ir Taiką savo namuose, savo šalyse ir Žemėje.
Maldos moteriškoms dievybėms įgyja naują prasmę ir jėgą, todėl pildysis.

Taika – štai kas dabar svarbiausia kiekvieno žmogaus širdyje.
Ji prasideda nuo Taikos pasaulio moterų širdyse.
Jos – motinos, auklėjančios savo vaikus.
Jos – žmonos, mylimosios ir seserys, įkvepiančios vyrus.
Siauras feminizmas menkina moters dvasią.

Tikrasis moteriškumas – tai Taika ir Meilė moters širdyje, su kuria ji gyvena, myli savo artimuosius, draugus, dirba savo darbus, nesvarbu, ar ji prezidentė, ar mokytoja, ar namų šeimininkė.

Tikrasis moteriškumas neturi amžiaus ar tautybės.
Jam nesvarbi socialinė padėtis, profesiniai pasiekimai.
Taika – tikros moters bruožas.
Meilė – tikros moters pašaukimas.

Taika ir Meilė spinduliuojanti moteris
yra didi ir galinga, nes Meilė galingesnė
už puikybę, o Taika – už karą.
Kas daugiau pastangų reikalauja:
buvimas puikybėje ar kelias į Meilę,
karo ir nesantaikos kurstymas ar Taikos
savo viduje ir aplinkoje palaikymas,
išliekant teisinga dorai, moralei ir idealams?
Atsakykite, kas?

Tik nesusipratėlis gali kelti ginklą prieš kaimynus,
kai jam pačiam žymiai palankiau būtų gyventi
gražiai, sutariant su jais.
Tik visiškas nesusipratėlis ambicingai išsižeidžia,
perspėtas dėl klaidų, kai tuo metu
geriau mokytoši Meilės, atidumo ir dėkingumo.

2011 09 28

Čenstakava, Lenkija

Švč. Mergelės Marijos apsireiškimo vieta

Aš, M. Č., kalbėsiu:

Tikėk, tikėkite.

Tikėk, tikėkite.

Tikėk, tikėkite.

Pasaulis verčiasi. Pasauliai verčiasi.

Niekas negali sulaikyti krentančių,
Jeigu jie patys nesusipras, kad krenta.

Niekas nesulaikys kylančių,
Nes į jų kenčiančias už kitus širdis
Bus įlieta galinga Šviesa.

Kylančiam – kilimas.

Krentančiam – kritimas.

Stovėjimas pavojingas.

Ne laikas stovėti.

Bangos tokį nušluos,

Ugnys sudegins.

Pasirinkimo Didžiojo Varpai

Gaudžia kiekvienam.

Blogis parodys savo jėgą.

Gėris parodys savo jėgą.

Aštri kova, nes laikas.
Tai įprasta ciklams verčiantis.

Saulės ugnis degins visus.
Kylantiems – džiaugsmas,
Krentantiems – agonija.
Viduryje – balastas stovintis.

Pasikelkite, atsitieskite ir eikite.
Nestovėkite ir nelaukite – pavojus.

Ranką ištiesime einantiems
Ir toliau vesime.
Kylančius saugosime.
Krentantiems šalia būsime,
Kad atsiremti susipratę galėtų.

Piktavaliams į iššūkį atsakysime
Ir su jų darbais nesitaikstysime.
Taip darys visi,
Kurie mums tarnauja.
Toks mano Žodis.

2012 01 07

Astromineralogijos centras
„PARS FORTUNAE“

Pamėnkalnio g. 19, Vilnius

Tel. (8 5) 215 1309

Faks. (8 5) 215 1308

El. p. centras@astromineralogija.lt

www.astromineralogija.lt

www.antropoteosofija.lt

AUDRONĖS ILGEVIČIENĖS KNYGOS

1. Maculevičienė A. PRADŽIA...
MANO POKALBIS SU AKMENIU.
„Gamta“, 1997, 1998.
2. AKMENŲ VALDOVO PASAKOJIMAI.
„Gamta“, 2002.

РАССКАЗЫ ВЛАДЫКИ КАМНЕЙ.
М., „Путь Истины“, 2008.
3. MENAS MYLĖTI.
„Alocha“, 2002.
Perrašytas leidimas, „Tiamata“, 2011.
4. AKMENŲ KNYGA, ARBA ŽINGSNIS
Į PLATESNĮ SUVOKIMĄ. I tomas.
„Gamta“, 2005, 2007.
5. Ilgevičienė A., Ilgevičius P. ŠVČ. MERGELĖS
MARIJOS APSIREIŠKIMAI LIETUVOJE.
„Gamta“, 2005.
6. LIETUVOS ŠAUKSMAS.
„Gamta“, 2006.

7. AKMENŲ KNYGA, ARBA ŽINGSNIS
Į PLATESNĮ SUVOKIMĄ. II tomas, I dalis.
„Tiamata“, 2006.
8. AKMENŲ KORTOS.
„Tiamata“, 2007.
9. Ilgevičienė A., Ilgevičius P. LAUKO AKME-
NYS.
„Tiamata“, 2007.
10. Astrėja. KOSMINIAI PAŠVENTIMAI.
„Tiamata“, 2008.
11. Astrėja. APIE MIRTĮ IR POMIRTINIUS
KELIUS.
„Tiamata“, 2008.
12. Astrėja. SEPTYNI SPINDULIAI IR JŲ VAL-
DOVAI.
„Tiamata“, 2009.
13. EGIPTO ISTORIJS. MAŽOJI IZIDĖ.
„Mijalba“, 2009.

14. GINTARAS. 2009, 2012.

BERNSTEIN. STEIN DES MEERES,
DES LICHTES UND DER SONNE.
„Neue Erde“, 2009.

15. RAKTAS Į AKMENŲ KARALYSTĘ I.
KUO GALI PADĖTI AKMUO?
„Tiamata“, 2009.

16. RAKTAS Į AKMENŲ KARALYSTĘ II.
POPULIARIAUSI MINERALAI.
„Tiamata“, 2009.

17. Astrėja. ANTROPOTEOSOFIJA.
ŽMOGAUS SUVOKIAMA DIEVIŠKOJI
IŠMINTIS. I tomas.
„Tiamata“, 2010.

18. Ilgevičius P., Ilgevičienė A. MALDA.
„Tiamata“, 2010, 2011, 2012.

19. SAKMĖ APIE AISČIUS.
„Tiamata“, 2011, 2012.

Audronė Ilgevičienė
EROS PRIEŠAUŠRYJE,
arba apie išniekintą okultizmą, astrologiją ir „Pasaulio pabaigą“

Spausdino AB „Spauda“, Laisvės pr. 60, Vilnius
Išleido „TIAMATA“, M. Marcinkevičiaus g. 11, Vilnius

Visi procesai, vykstantys kosmose, kaip ir neišvengiamai mūsų Žemėje, turi savus ciklus, kurių esmė – Evoliucija. Vienų ciklą pabaigoje – kitų pradžioje vyksta savotiška atranka tų, kurie siekia evoliucijos ir dėl to kažką veikia, ir tų, kurie jos nesiekia, arba involiucionuoja. Tai nereiškia, jog šiai atrankai būtini gamtos kataklizmai ar karai. Viskas atliekama žymiai subtiliau, nes ne apie kūno, o apie sielos Evoliuciją kalbama. Kažkam tais kataklizmais tampa iš pažiūros pačios paprasčiausios gyvenimiškos situacijos ar santykiai. Kažkam tai – lemtingas pasirinkimas, kurį atlikus gyvenimas keičiasi iš esmės. Kažkam tai – lyg atsitiktinai sutiktas žmogus, kuris, rodos, nieko nedarydamas, apverčia gyvenimą aukštyn kojomis. Kažkam tai – svarbi netektis, paskatinusi pamatyti kitą, iki tol nesuprantamą gyvenimo pusę. Kitam tai – pasipriešinimas vykstančiai neteisybei. Visokių gali būti kataklizmų, tačiau visų jų pasekmė – pokyčiai. Gamtiniai kataklizmai vyko visais laikais įvairiose Žemės vietose, bet tik kelis kartus Žemės istorijoje – visoje Žemėje. Šį kartą tai dar ne tas atvejis...

Pradžioje sėdau rašyti straipsnį, tačiau jis darėsi per daug ilgas ir rimtas, kad jį atspausdintų nors kuris Lietuvos laikraštis. Šitaip gimė ši knygelė. Ji – dar vienas bandymas paskatinti Jus susimąstyti, kad taptumėte atspariais žemųjų pasaulių žaidimams, tvirtais ir sąmoningais savo ir savo šalies gyvenimo kūrėjais.

